

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

สารนิพนธ์
ของ
สุรีย์พร ถาวรล้ำเลิศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2553

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

สารนิพนธ์
ของ
สุรีย์พร ถาวรล้ำเลิศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

บทคัดย่อ
ของ
สุรีย์พร ถาวรล้ำเลิศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2553

สุรีย์พร ถาวรล้ำเลิศ. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี. สารนิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ปัจจัยที่ศึกษาแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ บุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และลักษณะมุ่งอนาคต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การเลียนแบบผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ การเลียนแบบครู และการเลียนแบบเพื่อน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จำนวน 340 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_1) บุคลิกภาพ (X_2) ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_3) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_4) การเลียนแบบผู้ปกครอง (X_5) การเลียนแบบครู (X_6) และการเลียนแบบเพื่อน (X_7)
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ไม่มี
3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ไม่มี
4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบเพื่อน (X_7) ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_3) การเลียนแบบครู (X_6) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_4) และการเลียนแบบผู้ปกครอง (X_5) ซึ่งทั้ง 5 ปัจจัยนี้ สามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ได้ร้อยละ 64.3

5. สมการพยากรณ์ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .167 + .463 X_7 + .299 X_3 + .205 X_6 - .322 X_4 + .203 X_5$$

5.2 สมการพยากรณ์ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .403 X_7 + .267 X_3 + .233 X_6 - .267 X_4 + .219 X_5$$

FACTORS AFFECTING ON DILIGENCE IN LEARNING ENGLISH OF THE SECOND
LEVEL, PRIMARY GRADE 4 – 6 STUDENTS AT TEDSABAN I SCHOOL
(THAEWASUNGKHARAM) IN KANJANABURI PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
SUREEPORN THARVONLUMLERT

Present in Partial Fulfillment of Requirements for the Master
of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2010

Sureeporn Tharvonlumert. (2010). *Factors Affecting on Diligence in Learning English of the Second Level, Primary Grade 4 – 6 Students at Tedsaban 1 School (Thaewasungkharam) in Kanjanaburi Province*. Master's Project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assoc. Prof. Waythanee Greethong.

The purpose of this research was to study factors affecting on diligence in learning English of the second level, primary grade 4 – 6 students at Tedsaban 1 School (Thaewasungkharam) in Kanjanaburi Province. These factors were divided into three dimensions, first of them was personal factors : achievement motivation in English learning, personality, attitude towards English learning and future orientation, second of them was family factor : imitating parents, third of them was environmental factors : imitating teachers and imitating friends. The 340 samples were students of the second level, primary grade 4 – 6 students at Tedsaban 1 School (Thaewasungkharam) in Kanjanaburi Province. The research instrument was factors affecting on diligence in learning English of the second level, primary grade 4 – 6 students at Tedsaban 1 School (Thaewasungkharam) in Kanjanaburi Province questionnaires constructed by the researcher were used to collect the data by percentage, arithmetic mean, standard deviation. The data was analyzed by The Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The result were as follows :

1. There were significantly positive correlation of 7 factors among diligence in learning English of the second level, primary grade 4 – 6 students at Tedsaban 1 School (Thae- wasungkharam) in Kanjanaburi Province : achievement motivation in English learning(X_1) personality (X_2) attitude towards English learning (X_3) future orientation (X_4) imitating parents (X_5) imitating teachers (X_6) and imitating friends (X_7) at .01 level.
2. There were significantly negative correlation of no factor among diligence in learning English of the second level, primary grade 4 – 6 students at Tedsaban 1 School (Thae- wasungkharam) in Kanjanaburi Province.
3. There were no significantly correlation of no factor among diligence in learning English of the second level, primary grade 4 – 6 students at Tedsaban 1 School (Thae- wasungkharam) in Kanjanaburi Province.
4. There were factors that related to diligence in learning English of the second level, primary grade 4 – 6 students from the most to the least factors were imitating friends

(X_7) attitude towards English learning (X_3) imitating teachers (X_6) future orientation (X_4) and imitating parents (X_5) at .01 level. These 5 factors could predicted of diligence in learning English of the second level, primary grade 4 – 6 students at Tedsaban 1 School (Thaewa- sungkharam) in Kanjanaburi Province at percentage of 64.3

5. The predicted equations proved to be significantly predictors of the diligence in learning English of the second level were as follows :

5.2 In term of raw scores were :

$$\hat{Y} = .167 + .463 X_7 + .299 X_3 + .205 X_6 - .322 X_4 + .203 X_5$$

5.3 In term of standard scores were :

$$Z = .403 X_7 + .267 X_3 + .233 X_6 - .267 X_4 + .219 X_5$$

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล๑ (วัดเทวสังฆาราม)จังหวัดกาญจนบุรี ของสุรีย์พร ถาวรล้ำเลิศ
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(รองศาสตราจารย์ เวชนี กรีทอง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์ เวชนี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

.....

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ เวชนี กรีทอง)

.....

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภิต)

.....

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ซึ่งให้ความรัก ความเมตตาแก่ศิษย์ พร้อมทั้งกรุณาให้คำปรึกษา ให้แนวคิด และข้อเสนอแนะ รวมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยชื่นชมและรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่านอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง ที่ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จ สมบูรณ์เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และคุณครูสุรัชฎา รั้งมีสุกานนท์ ครู คศ.3 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ที่ให้ความกรุณาในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำ แนวคิด ข้อเสนอแนะ และชี้ข้อบกพร่องต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นายเจริญ สหกิจ ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี และคณะครูโรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ทุกท่านที่ได้อำนวยความสะดวก เป็นกำลังใจ ให้ความช่วยเหลือและให้การสนับสนุนให้ผู้วิจัยทำการวิจัยในครั้งนี้จนสำเร็จ และขอขอบใจนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรีทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ได้เมตตาให้ความรู้และให้กำลังใจ และขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ปริญญาโทสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ให้ความรัก ความห่วงใย และให้กำลังใจผู้วิจัยด้วยดีเสมอมาตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ครูสมคิด ปรกแก้ว ครูฤทธิดิน แนมพลกรัง ครูจตุตถาว จิตใส ครูมาริสา ทองชมภูนุช ครูอรนุช มีแก้ว ครูรัชดาพร รุ่งสว่าง ครูพลอยกมล จินนแพทย์ ที่คอยให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ และให้การสนับสนุนผู้วิจัยด้วยดีตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำวิจัย

ท้ายที่สุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อเหล็กตง คุณแม่สมทรง พี่สาวลักษณ์ น้องจุฑามณี และน้องกิตติพันธ์ ถาวรล้ำเลิศ สมาชิกในครอบครัวของข้าพเจ้าที่คอยให้การสนับสนุนทางด้านทุนทรัพย์ ให้ความห่วงใยและให้กำลังใจผู้วิจัยมาโดยตลอด ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การศึกษาในระดับมหาบัณฑิตนี้จะทำให้ครอบครัวของข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจในตัวข้าพเจ้า ผลความดีและประโยชน์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัยในครั้งนี้ขอมอบแต่บิดา มารดา และคณาจารย์ทุกๆ ท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อบรมสั่งสอน ให้ความห่วงใยและให้กำลังใจมาโดยตลอด พระคุณเหล่านี้มีค่ากับข้าพเจ้าอย่างไม่สามารถหาสิ่งใดมาทดแทนได้ ขอให้ทุกท่านเหล่านี้ได้รับผลกรรมดีตอบแทน ให้มีความสุข สงบ สบายตลอดไป

สุรีย์พร ถาวรล้ำเลิศ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	9
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	16
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียร ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	17
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียร ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียร ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	27
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี.....	53
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	56
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	56
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	57
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	57
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	70
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	72
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูล.....	74
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	80
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	80
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	80
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	80
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	80
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	81
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	82
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	83
ข้อเสนอแนะ.....	91
บรรณานุกรม.....	93
ภาคผนวก.....	104
ภาคผนวก ก.....	105
ภาคผนวก ข.....	110
ภาคผนวก ค.....	127
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	138

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ.....	56
2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	76
3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	77
4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	78
5 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	78
6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	128
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	130
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	131
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต.....	132
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง.....	133
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการเลียนแบบครู.....	134
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน.....	135
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	136

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาบุคคลให้เจริญก้าวหน้า มีความรู้และความสามารถในการเข้าใจปัญหาต่างๆ ในชีวิตได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำความรู้ความเข้าใจเหล่านั้นไปใช้ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ การศึกษามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมความก้าวหน้าของบุคคล และการมีความรู้เป็นขุมทรัพย์อันประเสริฐอย่างหนึ่ง ผู้ที่ได้รับการอบรมให้มีความรู้ความสามารถที่จะพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้าทางอาชีพการงานและทางจิตใจย่อมสมควรได้รับการยกย่อง (จำนง อติวัฒน์สิทธิ์. 2545 : 119) ดังที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549 : 11) สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 มุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 20) ซึ่งถ้าบุคคลมีพฤติกรรมสนใจใฝ่รู้ อุตสาหะ มีความขยันหมั่นเพียร กระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ และมีความสนใจที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องแล้ว ก็จะพัฒนาไปสู่การเป็นบุคคลที่มีคุณธรรมและมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน

ความขยันหมั่นเพียรจัดเป็นคุณลักษณะหนึ่งของผู้เรียนที่พึงประสงค์ ในด้านที่ต้องการให้ผู้เรียนเป็นคนดี ซึ่งความขยันหมั่นเพียรยังเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของคุณลักษณะของเด็กไทยที่มีทักษะในการจัดการที่ดี (กรมวิชาการ. 2543 : 33) เป็นบ่อเกิดแห่งความสำเร็จ ความมานะอดทนช่วยให้เราไม่ท้อถอย และสามารถฟันฝ่าอุปสรรคที่ขวางกั้น ความขยันหมั่นเพียรมีประโยชน์ต่อตนเองและประเทศชาติ การงานทั้งหลายสำเร็จด้วยความขยันหมั่นเพียร คนที่มีความขยันหมั่นเพียรในการงานย่อมทำมาหากินทรัพย์ให้เพิ่มพูน ช่วยสร้างความสำเร็จทางเศรษฐกิจ ทั้งยังมีความสามารถที่จะช่วยแก้ปัญหาแก่ชาติได้ด้วย ทำให้ประเทศมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และคนที่มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนย่อมทำให้เป็นคนที่มีความรู้กว้างขวาง มีปัญญาเฉลียวฉลาด และมีไหวพริบดี ส่งผลให้คิดค้นประดิษฐ์สิ่งที่มีประโยชน์ต่อมนุษย์ ในทางตรงกันข้าม ถ้าประเทศชาติใดประชากรขาดความขยันหมั่นเพียร เป็นคนเกียจ

คร้าน ไม่เอาจริงเอาจ้งกับงาน ประชากรจะเป็นคนยากจน ทำให้ประเทศชาติล้าหลัง ไม่เจริญรุ่งเรือง (สุพิศรา สุภาพ. 2541 : 8)

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มุ่งเน้นความสำคัญ ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ กระบวนการแก้ปัญหา และความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุล โดยยึดหลักการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-centred) สำหรับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในปัจจุบันเป็นสิ่งจำเป็นที่เลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษามีใช้เป็นเพียงเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่ต้องการและเพื่อการประกอบอาชีพเท่านั้น แต่ภาษายังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การเจรจาต่อรองเพื่อการแข่งขัน และความร่วมมือทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ การรู้ภาษาอังกฤษยังช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้คน เพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ของเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีความเข้าใจและภาคภูมิใจ ในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก ปัจจุบันการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศในโรงเรียน ยึดแนวทางการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และสามารถนำความรู้และประสบการณ์ในการเรียนไปใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตจริง ตามหลักการและแนวคิดของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อให้ทันกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่างๆ ในโลกยุคโลกาภิวัตน์นี้ และเพื่อสร้างผู้เรียนให้เป็น คนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพ พร้อมทั้งจะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในโลก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 1)

จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วง ชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี เป็นเวลา 3 ปี พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีพฤติกรรมที่แสดงถึงการขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่เอาใจใส่ต่อการเรียน ไม่อ่านหนังสือ ไม่ทบทวนบทเรียน ไม่ส่งการบ้านเป็นประจำ และไม่รู้จักใช้เวลาว่างที่มีให้เป็นประโยชน์ ถ้าครูไม่คอยกระตุ้นก็ไม่กระตือรือร้นจะทำ ซึ่งพฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสำรวจปัญหาเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด 2 ข้อ ถามนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 340 คน ซึ่งมีข้อคำถามดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “ขณะนี้นักเรียนคิดว่านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง” ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 102 คน มีปัญหา 4 ด้าน ดังนี้ 1 ปัญหาด้านการเรียน จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 76.47 ได้แก่ ทำงานไม่เสร็จ เรียนไม่ทันเพื่อน เรียนไม่เข้าใจแล้วไม่กล้าถามครู เรียนไม่เก่ง อ่านหนังสือไม่ค่อยได้ ทำการบ้านไม่ได้ ทำการบ้านช้า และเรียนช้า ปัญหาด้านการทำงาน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76 ได้แก่ ทำงานกลุ่มไม่ได้ และเพื่อนไม่ให้เข้ากลุ่ม ปัญหาด้านส่วนตัว จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ

6.86 ได้แก่ มาโรงเรียนสาย สุขภาพอ่อนแอ การปรับตัว และเพื่อนแกล้ง ปัญหาด้านการเงิน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.96 ได้แก่ ใช้เงินมากเกินไป

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 104 คน มีปัญหาอยู่ 3 ด้านดังนี้ ปัญหาด้าน การเรียน จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 ได้แก่ เรียนไม่รู้เรื่อง เรียนไม่ทันเพื่อน เรียนไม่เก่ง อ่านหนังสือไม่ค่อยได้ เรียนไม่เข้าใจแล้วไม่กล้าถามครู ทำการบ้านไม่ได้ ลายมือไม่สวย ฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ อ่านภาษาอังกฤษไม่ได้ และไม่ส่งการบ้าน ปัญหาด้านการ ทำงาน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 ได้แก่ ทำงานกลุ่มไม่ได้ ทำงานไม่เป็น ทำงาน กลุ่มคนเดียว เพื่อนในกลุ่มไม่ช่วยกันทำงาน และทำงานไม่ทันเพื่อน ปัญหาด้านส่วนตัว จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 18.27 ได้แก่ ไม่กล้าแสดงออก มาโรงเรียนสาย สุขภาพอ่อนแอ พ่อแม่ ไม่อยู่บ้าน พ่อแม่ทะเลาะกัน โดนว่าทุกวัน พ่อชอบกินเหล้าสูบบุหรี่ ครอบครัแตกแยกและพ่อแม่แยกทางกัน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 134 คน มีปัญหาอยู่ 4 ด้านดังนี้ ปัญหาด้าน การเรียน จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 50.75 ได้แก่ ท่องศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้ เรียน ไม่รู้เรื่อง ไม่มีสมาธิในการเรียน เล่น คู้กันในระหว่างเรียน ไม่มีเวลาทำการบ้านหรืออยู่บ้าน เรียนไม่ทันเพื่อน เรียนไม่เก่ง อ่านหนังสือไม่ค่อยได้ เรียนไม่เข้าใจแล้วไม่กล้าถามครู ทำ การบ้านไม่ได้ และไม่ยอมมาโรงเรียน ปัญหาด้านการทำงาน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 23.88 ได้แก่ ทำงานกลุ่มไม่ได้ ความสามัคคีในกลุ่มไม่ค่อยมี เพื่อนหนีเวร และเพื่อนไม่ให้เข้า กลุ่ม ปัญหาด้านส่วนตัว จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 21.64 ได้แก่ ไม่กล้าแสดงออก อยากรู้ตัวใหญ่ ปรับตัวไม่ได้ อยากรลดความอ้วน เพื่อนไม่พูดด้วย พ่อแม่ไม่เข้าใจว่าทำไมจึงกลับ บ้านช้า ทะเลาะกับเพื่อน สายตาสั้นเล็กน้อย เพื่อนไม่เล่นด้วย ปวดหัวบ่อย เวลาพูดหน้าห้องใจ ตกไปอยู่ที่ตาตุ่ม พ่อแม่แยกทางกัน และนิสัยตัวเองเปลี่ยนไป ปัญหาด้านการเงิน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.73 ได้แก่ ไม่มีเงินจ่ายค่าเข้าค่าย

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “จากปัญหาในข้อที่ 1 นักเรียนคิดว่าเกิดจากสาเหตุใด” ผลการ สัมภาษณ์พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีปัญหาด้านการเรียน มีสาเหตุมาจาก ไม่ค่อยมี สมาธิในการเรียน ชอบเล่นเวลาเรียน คู้เวลาเรียน และไม่ฝึกอ่านภาษาอังกฤษ ปัญหาด้านการ ทำงาน มีสาเหตุมาจาก ไม่มีความสามัคคี เข้ากับเพื่อนไม่ได้ เพื่อนไม่ฟังความคิดเห็น และชอบ แกล้งเพื่อน ปัญหาด้านส่วนตัว มีสาเหตุมาจาก ไม่กล้าพูด ไม่กล้าทำ ไม่กล้าแสดงออก ไม่มี ความเข้าใจซึ่งกันและกัน และเพื่อนว่า ปัญหาด้านการเงิน มีสาเหตุมาจาก ไม่รู้จักอดออม และ พ่อแม่ไม่มีเงิน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีปัญหาด้านการเรียน มีสาเหตุมาจาก ไม่ฟังครู ไม่ ตั้งใจเรียน ไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียน ชอบเล่นเวลาเรียน คู้เวลาเรียน ไม่ฝึกอ่านภาษาอังกฤษ ไม่ค่อยอ่านหนังสือ ไม่ทบทวนบทเรียน และการบ้านเยอะ ปัญหาด้านการทำงาน มีสาเหตุมา จาก ไม่มีความสามัคคี เข้ากับเพื่อนไม่ได้ เพื่อนเอาแต่เล่น มีหลายคนทำให้ร่วนวาย เพื่อนไม่ฟัง ความคิดเห็น และชอบแกล้งเพื่อน ปัญหาด้านส่วนตัว มีสาเหตุมาจาก ไม่กล้าพูด ใจสั้น กลัว

พูดผิด ไม่กล้าทำ ไม่กล้าแสดงออก ไม่มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน เพื่อนว่า และพ่อกับแม่ทะเลาะกัน ปัญหาด้านการเงิน มีสาเหตุมาจาก ไม่รู้จักอดออม พ่อแม่ไม่มีเงิน หนี้สิน และพ่อดื่มเบียร์เยอะ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปัญหาด้านการเรียน มีสาเหตุมาจาก ทำการบ้านช้า ไม่ค่อยเอาใจใส่การเรียน คุยและเล่นในเวลาเรียนมากเกินไป ไม่ท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่อยากทำการบ้านที่บ้าน การบ้านเยอะ หยุดเรียนบ่อย เรียนไม่ทันเพื่อน และไม่ได้ฝึกอ่านหนังสือ ปัญหาด้านการทำงาน มีสาเหตุมาจาก ไม่มีความสามัคคี ไม่ฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม และบางคนเอาแต่ใจตัวเอง ปัญหาด้านส่วนตัว มีสาเหตุมาจาก ทะเลาะกัน ไม่เข้าใจกัน ไม่คุยกัน และไม่กล้าแสดงออก ปัญหาด้านการเงิน มีสาเหตุมาจาก ประมาทเรื่องเงินเกินไป ใช้เงินไม่คอยประหยัดและไม่รู้จักอดออม

จากการสำรวจปัญหาสรุปได้ว่า นักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี มีพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงการขาดความเอาใจใส่ในการเรียน ความขยันหมั่นเพียรโดยเฉพาะในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีน้อย ได้แก่ ไม่ทำการบ้านส่ง ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียนอย่างสม่ำเสมอ ไม่ตั้งใจเรียน และไม่อ่านหนังสือเพื่อทบทวนบทเรียน สอดคล้องกับรายงานการวิจัยและพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยของกองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2543 : 123) สรุปผลที่ได้ คือ ระดับประถมศึกษา นักเรียนมีศักยภาพที่ผ่านเกณฑ์ 3 ด้าน ได้แก่ การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ทักษะการเรียน ทักษะการสื่อสาร ส่วนศักยภาพที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 6 ด้าน ได้แก่ 1. ความขยัน อดทน 2. ประหยัดและอดออม 3. การควบคุมตนเองได้ ความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเอง 4. การช่วยเหลือผู้อื่น เสียสละ มุ่งมั่นพัฒนา 5. ทักษะการคิด และ 6. ทักษะการจัดการ ดังนั้น คุณธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร เป็นคุณธรรมและคุณลักษณะสำคัญที่จะต้องหาแนวทางปลูกฝังพัฒนาให้กับเด็กและเยาวชนเพื่อให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพต่อไป โดยเฉพาะเริ่มจากวัยเด็ก เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต ด้วยความขยันหมั่นเพียรเป็นลักษณะคุณธรรมที่พึงประสงค์ที่ควรได้รับการส่งเสริมให้เด็กไทยเห็นคุณค่าและนำมาประพฤติปฏิบัติ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2546 : 93 - 94)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อให้ผู้บริหาร ครูอาจารย์ ผู้ปกครอง และบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการวางแผนนโยบายพัฒนาความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน เพื่อนักเรียนประสบความสำเร็จทางการศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 340 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 114 คน เป็นเพศชาย จำนวน 56 คน เพศหญิง จำนวน 58 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 103 คน เป็นเพศชาย จำนวน 56 คน เพศหญิง จำนวน 47 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 123 คน เป็นเพศชาย จำนวน 58 คน เพศหญิง จำนวน 65 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

- 1.1.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- 1.1.2 บุคลิกภาพ
- 1.1.3 ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- 1.1.4 ลักษณะมุ่งอนาคต

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

- 1.2.1 การเลียนแบบผู้ปกครอง

1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

- 1.3.1 การเลียนแบบครู
- 1.3.2 การเลียนแบบเพื่อน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนที่แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความบากบั่น ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก และพยายามทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่ การตั้งใจมุ่งมั่นศึกษาเล่าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอังกฤษของโรงเรียน พยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จและไม่ละทิ้งงานการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อประสบอุปสรรคก็หาทางแก้ไข ซึ่งความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สามารถแบ่งตามทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็น 4 ทักษะ ได้แก่

1.1 ความขยันหมั่นเพียรในการฟังภาษาอังกฤษ ได้แก่ การฟังภาษาอังกฤษทั้งจากครูชาวไทย ครูชาวต่างชาติ สื่อการสอนที่เป็นซีดี วีซีดี จากสื่อการเรียนรู้อินเทอร์เน็ตทางโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการฟังภาษาอังกฤษจากสื่อที่มีอยู่ใกล้ตัว ฟังเพลงภาษาอังกฤษ ฟังข่าวภาษาอังกฤษ ชมรายการที่ให้ความรู้ในการฟังภาษาอังกฤษ ด้วยการฟังเสียงพากย์เป็นภาษาอังกฤษ เข้าร่วมกิจกรรมทางการฟังภาษาอังกฤษของโรงเรียนทั้งการฟังที่ห้องปฏิบัติการทางภาษา และค่ายภาษาอังกฤษ

1.2 ความขยันหมั่นเพียรในการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ การพูดภาษาอังกฤษทั้งการพูดตามครูชาวไทย ครูชาวต่างชาติ สื่อการสอนที่เป็นซีดี วีซีดี และจากสื่อการเรียนรู้อินเทอร์เน็ตทางโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับครู เพื่อน และชาวต่างชาติ มีความกระตือรือร้นในการพูดภาษาอังกฤษ ร้องเพลงภาษาอังกฤษ สวดมนต์ภาษาอังกฤษ เข้าร่วมกิจกรรมทางการพูดภาษาอังกฤษของโรงเรียนทั้งการพูดที่ห้องปฏิบัติการทางภาษา และค่ายภาษาอังกฤษ

1.3 ความขยันหมั่นเพียรในการอ่านภาษาอังกฤษ ได้แก่ การอ่านภาษาอังกฤษทั้งการอ่านออกเสียงตามครูชาวไทย ครูชาวต่างชาติ สื่อการสอนที่เป็นซีดี วีซีดี สื่อการเรียนรู้อินเทอร์เน็ตทางโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต และหนังสือพิมพ์ การอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อเรียนรู้คำศัพท์กับความหมาย จับใจความสำคัญของข้อความสั้นๆ หรือบทอ่านอย่างง่ายๆ เมื่ออ่านไม่เข้าใจก็ค้นคว้าเพิ่มเติมจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษเป็นไทย ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน อ่านนิทานภาษาอังกฤษ อ่านนิทานสองภาษา อ่านป้ายโฆษณา อ่านฉลากสินค้า อ่านป้ายบอกทาง อ่านรายการอาหาร และเข้าร่วมกิจกรรมทางการอ่านภาษาอังกฤษของโรงเรียน

1.4 ความขยันหมั่นเพียรในการเขียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การเขียนภาษาอังกฤษทั้งการเขียนด้วยลายมือของตัวเอง การพิมพ์ข้อความลงในโทรศัพท์มือถือ การพิมพ์ข้อความลงในอินเทอร์เน็ตอย่างง่ายๆ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

การนึกเป็นมโนภาพแล้วเขียนกลางอากาศ การเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการเขียน มีความกระตือรือร้นในการเขียนภาษาอังกฤษ เขียนบัตรอวยพรภาษาอังกฤษ เขียนคำศัพท์ตามคำบอก เล่นเกมเรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง และเล่นเกมปริศนาอักษรไขว้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่ตามหนังสือพิมพ์ และนิตยสารต่างๆ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนที่ต้องการประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ มีความมุ่งมั่นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยการกำหนดเป้าหมายที่มีความเป็นไปได้ที่จะทำให้สำเร็จ เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง

2.1.2 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะตัวของนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่เผชิญ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งตามการสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins' Activity Survey) โดยแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

2.1.2.1 บุคลิกภาพแบบ เอ ได้แก่ ลักษณะของนักเรียนที่รักความก้าวหน้า ชอบฝ่าฟันอุปสรรค มีความก้าวหน้า โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบผลสำเร็จและสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว และไม่ชอบการรอคอย

2.1.2.2 บุคลิกภาพแบบ บี ได้แก่ ลักษณะของนักเรียนที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อยๆ ไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ อดทนและรอคอยได้

2.1.3 ทักษะต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ โดยแสดงออกมา 3 ลักษณะ ได้แก่

2.1.3.1 ด้านความรู้ ได้แก่ การที่นักเรียนตระหนักรู้ถึงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ โครงสร้าง ความสำคัญ ความเหมาะสม และประโยชน์ของภาษาอังกฤษ

2.1.3.2 ด้านความรู้สึก ได้แก่ ความชอบ ความพอใจ ความสนใจของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.3.3 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงถึงความเอาใจใส่ การตั้งใจเรียน การร่วมกิจกรรมการเรียน และการทำงานตามที่ผู้สอนมอบหมาย

2.1.4 ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และการกระทำของนักเรียนแต่ละบุคคลที่มีต่ออนาคต การมองอนาคต สามารถคาดการณ์ไกล วางแผนเพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต มีแนวทางในการแก้ไขปัญหาและสามารถตัดสินใจเลือกกระทำได้อย่างเหมาะสม มีความเพียรพยายามและอดทนรอได้ เพื่อความสำเร็จในอนาคต

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

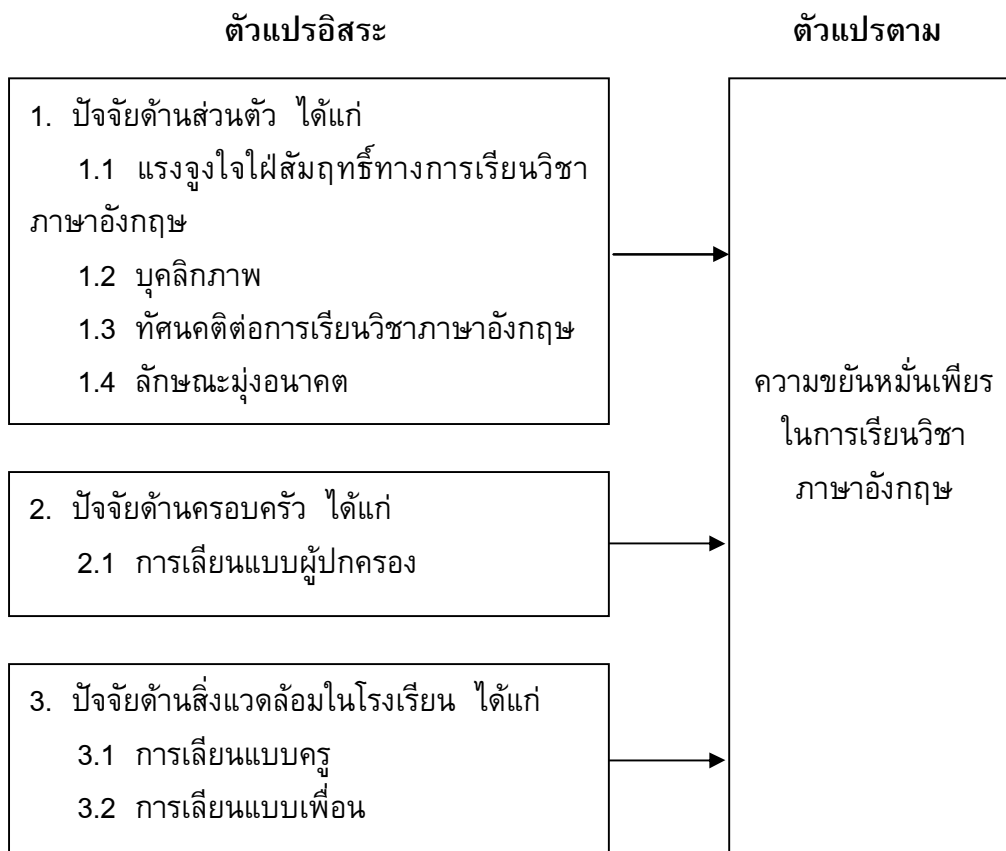
2.2.1 การเลียนแบบผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนตามแบบอย่างของผู้ปกครองในเรื่องความขยันหมั่นเพียร การที่ผู้ปกครองมีความคิด ความรู้สึกนิยมชมชอบ และมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อความขยันหมั่นเพียร ชื่นชม สนับสนุน มองเห็นคุณค่าของการมีความขยันหมั่นเพียร ได้แก่ การรับผิดชอบงานที่บ้านของตนด้วยความขยันหมั่นเพียร การประกอบอาชีพด้วยความขยันหมั่นเพียร การช่วยเหลืองานของชุมชน สังคมด้วยความขยันหมั่นเพียร และการดำเนินชีวิตด้วยความขยันหมั่นเพียร แล้วนักเรียนแสดงพฤติกรรมเลียนแบบผู้ปกครองในเรื่องความขยันหมั่นเพียร

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

2.3.1 การเลียนแบบครู หมายถึง การปฏิบัติตนตามแบบอย่างของครูในเรื่องความขยันหมั่นเพียร การที่ครูมีความคิด ความรู้สึกนิยมชมชอบ และมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อความขยันหมั่นเพียร ชื่นชม สนับสนุน มองเห็นคุณค่าของการมีความขยันหมั่นเพียร ได้แก่ การทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความขยันหมั่นเพียร การทำหน้าที่ในการสอนด้วยความขยันหมั่นเพียร การตรวจการบ้านนักเรียนเป็นประจำสม่ำเสมอ และการดำเนินชีวิตด้วยความขยันหมั่นเพียร แล้วนักเรียนแสดงพฤติกรรมเลียนแบบครูในเรื่องความขยันหมั่นเพียร

2.3.2 การเลียนแบบเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนตามแบบอย่างของเพื่อนในเรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การที่เพื่อนมีความคิด ความรู้สึกนิยมชมชอบ และมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชื่นชม สนับสนุน มองเห็นคุณค่าของการมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษทุกวันวันละ 5 คำ ฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษตามเพลงภาษาอังกฤษที่ฟัง ฝึกใช้ภาษาอังกฤษง่ายๆ ทักทายกันในชีวิตประจำวัน เรียนพิเศษภาษาอังกฤษในเวลาว่าง พบป้ายโฆษณา รายการอาหาร หรือฉลากสินค้าเป็นภาษาอังกฤษแปลกๆ ใหม่ๆ แล้วฝึกเดาความหมาย ค้นคว้าเพิ่มเติมจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษเป็นไทย หรือจากอินเทอร์เน็ต ชวนเพื่อนไปชมภาพยนตร์ต่างประเทศ แล้วนักเรียนแสดงพฤติกรรมเลียนแบบเพื่อนในเรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ปัจจัยทั้ง 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ บุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และลักษณะมุ่งอนาคต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การเลียนแบบผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ การเลียนแบบครู และการเลียนแบบเพื่อน ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
  - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
  - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
  - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
  - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.1.1 ความหมายของความขยันหมั่นเพียร

กองวิจัยการศึกษา (2540 : 29-30) ให้ความหมายความขยันว่า ขยัน หมายถึง ความตั้งใจและกระตือรือร้น มุ่งมั่นในการทำงานโดยไม่ผัดวันประกันพรุ่ง โดยมีพฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่

ตอบรับการทำงาน พุด หรือแสดงกิริยาท่าทางว่ายอมรับ เต็มใจ พึงพอใจที่จะทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย

อาสาทำงาน พุด หรือแสดงกิริยาท่าทางว่าต้องการจะทำงานหนึ่งงานใด แม้จะไม่ใช่งานที่ได้รับมอบหมายโดยตรง

ทำทันที ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ลงมือทำงานทันที โดยไม่ปล่อยให้เวลาผ่านไปอย่างไร้ประโยชน์

ทำงานอย่างต่อเนื่อง ทำงานที่ได้เริ่มต้นไว้แล้วอย่างต่อเนื่องและสำเร็จตามเป้าหมาย

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2541 : 3) ให้ความหมายของความขยันหมั่นเพียรว่าหมายถึง ความตั้งใจที่ปฏิบัติหน้าที่และกระทำกิจของตนให้สำเร็จด้วยความมานะ อุตสาหะ ไม่ย่อท้อ และปฏิบัติตนอย่างสม่ำเสมอจนหน้าที่การงานนั้นสำเร็จลุล่วงไป

ราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 166) ขยัน หมายถึง ทำงานอย่างแข็งขัน ไม่ปล่อยปละละเลย ทำหรือประพฤติเป็นปกติสม่ำเสมอ ไม่เกียจคร้าน แข็งแรง เข้าที่

ราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 1257) หมั่น หมายถึง ขยัน ทำหรือประพฤติบ่อยๆ อย่างเป็นปกติ สม่ำเสมอ เช่น หมั่นทำการบ้าน หมั่นมาหา

ราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 802) เพียร หมายถึง ความบากบั่น ความกล้าแข็ง พยายามจนกว่าจะสำเร็จ บากบั่น

ไสว มาลาทอง (2542 : 128) ผู้มีความขยันหมั่นเพียรต่อหน้าที่การงาน มีความมุ่งมั่นเพื่อให้งานที่ทำประสบความสำเร็จ มีความพยายามทำงานนั้นๆ ด้วยความตั้งใจจริง โดยมิได้คำนึงถึงความเหนื่อยยากลำบาก ความหิวกระหาย อุปสรรคต่างๆ หรือแม้แต่ดินฟ้าอากาศจะบีบคั้นด้วยความหนาว ความร้อน แม้ฝนจะตก แดดจะกล้าแดดเผาสักเพียงไรก็ไม่ย่อท้อ อดทนทำไปโดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย หรือโดยการอ้างเอาอุปสรรคขึ้นมาอ้าง หวังแต่ความสำเร็จของงานเป็นสำคัญ

วินัย พัฒนรัฐ (2543 : 4) ให้ความหมายไว้ว่า ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง ความขยันขันแข็ง เอาการเอางาน มีความกระตือรือร้น รับผิดชอบ อดทน และมานะบากบั่นไม่ทอดถอย

รุจิร ภู่อาระ (2543 : 4) ได้ให้ความหมายของความขยันหมั่นเพียรว่าหมายถึง การตั้งใจทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดอยู่เป็นประจำ หรือทำหลายสิ่งหลายอย่างติดต่อกันตามกำลังความสามารถที่มีอยู่ เพื่อประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต. 2546 : 844) ได้อธิบายศัพท์ภาษาบาลีที่มีความหมายเกี่ยวกับความขยันหมั่นเพียรไว้ว่า วิริยะ (ในอิทธิบาท 4) ความเพียร ได้แก่ ความอาจหาญ แก่กล้า บากบั่น ก้าวไป ใจสู้ ไม่ย่อท้อ ไม่หวั่นกลัวต่ออุปสรรคและความยากลำบาก เมื่อคนรู้ว่าสิ่งใดมีคุณค่าควรแก่การบรรลุถึง ถ้าวิริยะเกิดขึ้นแก่เขาแล้ว แม้ได้ยินว่าจุดหมายนั้นจะลู่ถึงได้ยากนัก มีอุปสรรคมาก หรืออาจใช้เวลายาวนานเท่านี้ปีเท่านี้เดือน เขาก็ไม่ทอดถอย กลับเห็นเป็นสิ่งที่ท้าทายที่เขาจะเอาชนะให้ได้ ทำให้สำเร็จ

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่การทำงานด้วยความกระตือรือร้น ตั้งใจ เต็มใจ มุ่งมั่น พยายาม ไม่ย่อท้อ และสม่ำเสมอ เพื่อให้งานที่ทำประสบความสำเร็จ

1.1.2 ความหมายของภาษาอังกฤษ

กรมวิชาการ (2539: 140) ภาษาอังกฤษ หมายถึง ภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับประชาคมโลก และการเรียนการสอนจะมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารทั้งด้านการใช้ภาษาในการเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และการใช้ภาษาในการสื่อความหมายอย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้

พูนสุข อุดมสุข (2546: ออนไลน์) ได้กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่จำเป็นในการศึกษาชั้นสูงทั้งในและต่างประเทศ ผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษจึงสามารถเข้าใจความคิด ทศนคติ

วัฒนธรรมของชาติอื่น ตลอดจนเห็นความก้าวหน้าทางวิทยาการและความเคลื่อนไหวของโลก ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี จึงมีความจำเป็นต้องเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญและแพร่หลายที่สุด คือ เป็นภาษาสากลและ ภาษากลางในการสื่อสารระหว่างมวลมนุษย์ปัจจุบันไปแล้วอย่างแท้จริง

พรสวรรค์ สี่ปี (2550: 151-195) กล่าวว่า การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 ทักษะดังนี้ คือ

1. ทักษะการฟัง คือ ทักษะการรับ (Receptive Skill) ประกอบด้วยผู้ส่งสาร สาร และผู้รับสาร ผู้รับสารต้องประมวลข้อมูลที่ได้รับ โดยใช้ความรู้เดิมและความรู้ด้านภาษา ต้องมีความสามารถในการแยกแยะ และเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูด ซึ่งต้องเข้าใจสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูด พร้อมกับจับความหมาย การฟังข้อความแต่ละอย่างแตกต่างกัน เช่น การฟังบทสนทนาระหว่างเพื่อนย่อมแตกต่างจากการฟังประกาศในสนามบิน เป็นต้น ดังนั้น กระบวนการฟังจึงเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ

2. ทักษะการพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทาง วาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง และต่าง ฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้น จุดประสงค์ของทักษะการพูด คือ สามารถสื่อสารได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสนเนื่องจากการ ออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนี้ยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคม และวัฒนธรรมด้วย

3. ทักษะการอ่าน คือ กระบวนการเข้าใจความหมายภาษา การแปลความหมาย และการใช้วิจารณ์ญาณในการตัดสินประเมินค่าเกี่ยวกับคุณภาพ ค่านิยม ความเที่ยงตรง และความถูกต้องของเรื่องราวที่อ่าน ในการอ่าน ผู้อ่านรับรู้ด้วยตา จากนั้นจึงสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างคำและความหมาย ซึ่งเป็นสิ่งที่ยุ่งยากซับซ้อน ผู้อ่านต้องใช้ความคิด และต้องมีความสามารถเพื่อที่จะทำความเข้าใจ และตีความข้อความที่ผู้เขียนสื่อออกมาในรูปของการเขียน

4. ทักษะการเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และเจตคติ ออกมาเป็นข้อความที่มีความต่อเนื่องกัน เพื่อให้ผู้อื่นรับรู้ และเข้าใจตรงกับเจตนาของผู้เขียน ดังนั้น การเขียนจึงมิใช่เป็นความสามารถในการเรียบเรียงประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เท่านั้น แต่เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์อย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยเลือกใช้คำที่เหมาะสมเพื่อทำ หน้าที่แทนมโนภาพ และเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับกิจกรรมหลายขั้นตอน เช่น การตั้ง จุดประสงค์ การคิด การเรียบเรียง การเลือกภาษาให้เหมาะสมกับข้อความ การร่าง การอ่าน การทบทวน เป็นต้น

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ภาษาอังกฤษ หมายถึง ภาษาสากลที่ใช้ในการ ติดต่อสื่อสารกับประชาคมโลก ซึ่งประกอบด้วย 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน การเรียนการสอนจะมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการ

สื่อสารทั้งด้านการใช้ภาษาในการเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และการใช้ภาษาในการสื่อความหมายอย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้

1.1.3 ความหมายของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เนื่องจากยังไม่มีนักวิชาการท่านใดให้ความหมายของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไว้ ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากความรู้ที่ค้นคว้ามาได้ดังนี้

ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนที่แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความบากบั่น ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก และพยายามทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่ การตั้งใจมุ่งมั่นศึกษาเล่าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอังกฤษของโรงเรียน พยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จและไม่ละทิ้งงานการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อประสบอุปสรรคก็หาทางแก้ไข ซึ่งความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สามารถแบ่งตามทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็น 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

1.1.4 ลักษณะของความขยันหมั่นเพียร

กรมวิชาการ (2543ช : 61-63) กล่าวถึงความขยันหมั่นเพียรว่าเป็นธรรมที่ช่วยเสริมสร้างความสำเร็จในชีวิต ควรใช้ร่วมกับ “ปัญญา” และจริยธรรมหมวดอิทธิบาท 4 ที่เน้นความพอใจ ความมีน้ำใจ จดจ่อ และไตร่ตรอง การฝึกปฏิบัติควรเน้นการควบคุมตนเอง อันเป็นที่มาของระเบียบวินัยด้วย และระบุลักษณะพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียร ไว้ดังนี้

1. มาโรงเรียนสม่ำเสมอ ไม่ขาดถ้าไม่จำเป็น
2. กระตือรือร้นและรักที่จะมาโรงเรียนโดยไม่ต้องให้ใครเตือน
3. ตั้งใจทำงานที่ครูอาจารย์กำหนดให้และทำเสร็จภายในเวลาทุกครั้ง
4. อ่านหนังสือทุกครั้งที่มีเวลาว่าง
5. จัดของใช้ส่วนตัวให้เป็นระเบียบอยู่เสมอ
6. เข้าเรียนทุกวิชา ไม่ขาดถ้าไม่จำเป็น
7. พยายามแก้ไขข้อบกพร่องของตนเกี่ยวกับการเรียน
8. ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเข้มแข็ง อดทน เอาธุระ ไม่ทอดทิ้ง
9. มีความมานะ บากบั่น ที่จะทำงานให้ผิดน้อยที่สุด
10. ชอบศึกษาค้นคว้า สอบถาม หาความรู้ความจริงอยู่เสมอ
11. ไม่ละเลยหรือทอดทิ้งธุระการงานของตน
12. ทำงานต่าง ๆ เช่น อ่าน-เขียนหนังสือ คิดคำนวณ สังเกตสิ่งแวดล้อม เป็นกิจวัตรหรือสม่ำเสมอ
13. ควบคุมตนเองให้ใช้เวลาในการทำงานได้ตามกำหนดเสมอ

14. มีความตื่นตัวและสม่ำเสมอในการทำงานทุกอย่าง
15. ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจ ไม่ละทิ้งหน้าที่ของตนเอง และพยายามทำงานสำเร็จ
16. ตรวจสอบวิธี ปรับปรุงวิธีทำงานให้มีประสิทธิภาพและก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา
17. แสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ โดยเฉพาะในสายวิชางานของตน
18. ใช้เวลาว่างของตนทำงานที่เป็นประโยชน์
19. แนะนำเพื่อนหรือผู้ใกล้ชิดให้ขยันในการเรียน
20. ทำงานกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ
21. ช่วยเหลืองานของครูอาจารย์หรือเพื่อนเท่าที่จะช่วยได้ด้วยความเต็มใจ และพยายามทำให้ดีที่สุด
22. ช่วยทำงานบ้านเพื่อแบ่งเบาภาระของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง
23. เข้าร่วมทำงานกับหมู่คณะด้วยความเต็มใจและตั้งใจทำให้ดีที่สุด
24. ช่วยเหลือในกิจการงานของบ้านและทางโรงเรียนด้วยความเต็มใจและตั้งใจทำให้ดีที่สุด
25. ช่วยแนะนำถ่ายทอดความรู้ให้แก่เพื่อนด้วยความเต็มใจ
26. ให้ความคิดเห็นและความร่วมมือในการทำงานของหมู่คณะด้วยความเต็มใจ
27. ให้ความเอาใจใส่ คอยชวนช่วยช่วยเหลือกิจการงานของเพื่อนอย่างใกล้ชิดให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีโดยไม่หวั่นไหวต่ออุปสรรคใดๆ
28. หมั่นตักเตือนเพื่อนร่วมงานให้ทำด้วยความตั้งใจและอดทน
29. ช่วยดูแลรักษาความสะอาดของห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนให้สะอาด
30. ช่วยเหลือกิจกรรมของหมู่คณะตามความรู้ความสามารถของตนเองอย่างสม่ำเสมอ
31. ไม่เกี่ยงหรือเลียงงานของส่วนรวม
32. ช่วยดูแลทรัพย์สินสมบัติของส่วนรวม
33. พร้อมเพรียงกันทำกิจกรรมทั้งหลายที่พึงกระทำร่วมกัน
34. สนใจและตั้งใจทำงานเพื่อส่วนรวมอย่างสม่ำเสมอ
35. มีความเพียรพยายามที่จะนำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน
36. มีความกระตือรือร้นในการทำงานส่วนรวมมากกว่าส่วนตน
37. อาสาสมัครทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและชุมชน
38. มีความพยายามอดทนสาหัสในการทำงานที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

39. เสียสละและไม่ทอดทิ้งเพื่อนร่วมงานของส่วนรวมและชุมชน
40. เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่สร้างประโยชน์ให้แก่ชุมชน
41. มีความรับผิดชอบไม่ทอดทิ้งธุระหรือหน้าที่ของตนที่มีต่อส่วนรวม
42. ไม่เพิกเฉย ละเลยงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมและชุมชน
43. ปรับปรุงงานในหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นทั้งของตนและสังคม
44. ให้มีความร่วมมือและความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมหรือส่วนรวมทุกครั้งที่มีโอกาส เพื่อให้การทำงานของส่วนรวมนั้นมีอุปสรรคน้อยที่สุด
45. หมั่นประชุมกันเนื่องเนติย์ เพื่อปรึกษาหารือกิจการงานโดยสม่ำเสมอ

หน่วยศึกษานิเทศก์ กระทรวงศึกษาธิการ (2529 : 3) ได้กำหนดขอบข่ายของความขยันหมั่นเพียรไว้ 3 ประเภท คือ

1. ความขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียน หมายถึง การที่นักเรียนมีความรัก ความตั้งใจมุ่งมั่นศึกษาเล่าเรียน ไม่ย่อท้อแม้บางครั้งบทเรียนนั้นจะยาก หรือมีอุปสรรคต่างๆ บางอย่าง ก็มานะทำงานกระทั่งสำเร็จ เมื่อมีเวลาว่างก็ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเล่าเรียนของตน โดยอ่านหนังสือ ค้นคว้าจากแหล่งความรู้ต่างๆ เพิ่มเติม ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปทุกวัน และเตรียมตัวศึกษาบทเรียนมาล่วงหน้าทุกครั้ง เมื่อมีปัญหาหรือสงสัยด้านการเรียน ก็พยายามศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีการที่ถูกต้อง เพื่อคลี่คลายปัญหาของตนอยู่เสมอ

2. ความขยันหมั่นเพียรในการปฏิบัติงานของตนเอง หมายถึง การที่นักเรียนมีความตั้งใจที่จะทำงาน ศึกษางาน ฝึกฝนตนเองให้มีความสามารถ ความชำนาญในงานที่เกี่ยวข้องกับตนเองในด้านอาหาร (เช่น พยายามฝึกหัดปรุงอาหารรับประทานเอง) ที่อยู่อาศัย (เช่น พยายามจัด ดัดแปลง ตกแต่ง ซ่อมแซม รักษาความสะอาดเป็นประจำ) เครื่องนุ่งห่ม (เช่น พยายามซ่อมแซม ดัดแปลง และซักรีดอยู่เสมอ) ใช้เวลาว่างศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในงานดังกล่าวอยู่เสมอ และคิดสร้างสรรค์งานอันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง

3. ความขยันหมั่นเพียรในงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือชุมชน หมายถึง การที่นักเรียนมีความรัก ความตั้งใจร่วมทำงานสุจริต และเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานดังกล่าว มาร่วมงานทุกครั้งด้วยความเต็มใจและปรารถนาดี ไม่เลื่องงาน หรือรังเกียจงานโดยยึดถือวัตถุ (เงิน สถานที่ ฯลฯ) หรือตัวบุคคล พยายามคิด ศึกษาสร้างสรรค์งานที่ส่งผลประโยชน์ต่อสังคมหรือชุมชนอยู่เสมอ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2539 : 55-56) ให้ความหมายของความขยันหมั่นเพียรว่า ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง ความพยายามที่จะทำงานให้สำเร็จ ซึ่งรวมไปถึง ความมีใจจดจ่อ และการควบคุมตนเองอยู่ด้วย และผู้ที่มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนจะต้องแสดงพฤติกรรมดังนี้

1. มาโรงเรียนสม่ำเสมอ ไม่ขาดเรียนถ้าไม่จำเป็น
2. การกระตือรือร้นมาโรงเรียนโดยไม่ให้ใครมาเตือน
3. ตั้งใจทำงานให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนดทุกครั้ง

4. อ่านหนังสือเมื่อมีเวลาว่าง
5. ทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยไม่บ่น ไม่ทอดทิ้ง
6. ช่วยเหลืองานครู เพื่อน หรืองานโรงเรียนเท่าที่จะช่วยได้ด้วยความ

เต็มใจ

7. ส่งงานสม่ำเสมอ
8. ใช้เวลาว่างทำงานที่เป็นประโยชน์
9. มีความมานะบากบั่นที่จะทำงานให้ผิตน้อยที่สุด

สรุปได้ว่า ลักษณะของความขยันหมั่นเพียร คือ พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงถึงความรับผิดชอบ และมุ่งมั่นในการศึกษาเล่าเรียนให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แมดดอกซ์ (Maddox. 1965 : 9) ได้ศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสติปัญญาร้อยละ 50-60 ขึ้นอยู่กับความพยายามและวิธีการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 30-40 และขึ้นอยู่กับโอกาสและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ร้อยละ 10-15 นอกจากนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ยังมีความสัมพันธ์กับนิสัยในการเรียน ความขยันหมั่นเพียร และวิธีการเรียนด้วย

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สิริพร ดาวัน (2540 : 88-89) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2539 จำนวน 1,238 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดต่อการเรียน บรรยากาศการเรียนการสอน บรรยากาศในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชัชลิณี จุงพิวัฒน์ (2547 : 78) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 316 คน พบว่า บุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ความขยันหมั่นเพียรในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่ต่อการเรียนอย่างสม่ำเสมอ ใช้เวลาว่างในการศึกษาหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้บรรลุความสำเร็จทางการเรียน ดังนั้น ความขยันหมั่นเพียรจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการเรียนของนักเรียน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.1.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แมคเคลแลนด (ประกายทิพย์ พิชัย. 2539 : 11 ; อ้างอิงจาก McClelland. 1953) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม (Standard of Excellence) หรือทำให้ได้ดีกว่าบุคคลอื่น พยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆ เกิดความรู้สึกสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อทำงานไม่สำเร็จ หรือประสบความสำเร็จ

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1967 : 153) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่ทำให้บุคคลได้กระทำเพื่อบรรลุเป้าหมายด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยม

ลินด์เกรน (Lindgren. 1967 : 31-34) เน้นความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในรูปของความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) หรือเขียนย่อเป็น (n-Ach) ความต้องการดังกล่าวเป็นความต้องการที่เปรียบเทียบกับความต้องการขั้นสูงของมาสโลว์ (Maslow) เรียกว่า ความต้องการตระหนักในความสามารถแห่งตน (Self-Actualization) เป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเองทั้งในด้านความสามารถ ความถนัด รวมถึงศักยภาพอื่นๆ และมีความปรารถนาที่จะใช้ความสามารถและศักยภาพนั้นอย่างเต็มที่

สุชาติ สุธรรมรักษ์ (2531 : 186-187) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Need for Achievement) หรือเป็นความมุ่งหวังที่ประสบความสำเร็จโดยพยายามฟันฝ่าอุปสรรคในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เอาชนะคนอื่น หรือความต้องการที่จะเพิ่มศักดิ์ศรีของตนเอง ซึ่งความต้องการเหล่านี้เป็นแรงจูงใจให้เกิดการกระทำ และนำมาซึ่งสัมฤทธิ์ผล

พระเทพเวที (2533 : 48-50) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่ามี 2 แบบ คือ แบบที่ 1 เป็นการใฝ่ความเป็นเลิศที่สนับสนุนระบบการแข่งขัน แบบที่ 2 คือ การใฝ่ความเป็นเลิศแท้ ซึ่งประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ 3 ประการคือ ประการที่ 1 ถ้าทำก็ทำให้ดีเลิศให้ได้ที่สุดเต็มที่แห่งงานนั้นๆ ประการที่ 2 มีความเป็นเลิศเพราะดีเลิศที่สุดเต็มที่แห่งความสามารถของเรา และประการสุดท้าย สิ่งนั้นมีความเป็นเลิศโดยเป็นสิ่งที่ดีที่สุดเกื้อกูลที่สุด เป็นประโยชน์ที่สุดแก่ชีวิตและสังคม

อารี พันธุ์ณี (2542 : 182) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ได้ดี และประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาหรือความพยายามที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยศักยภาพของตนเองมากกระตุ้น หรือ

ผลักดันให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่จะมุ่งแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม

2.1.1.2 ประเภทของแรงจูงใจ

พะยอม วงศ์สารศรี (2526 : 119-121) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการที่จะกระทำ หรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยจิตใจของตนเองที่รักการแสวงหาแรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความสนใจ เจตคติ ความต้องการ

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นภายนอกให้มองเห็นจุดมุ่งหมาย และนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคล ได้แก่ เป้าหมาย การชมเชย การให้รางวัล เป็นต้น

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2541 : 168-171) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ดังนี้

แรงจูงใจภายใน หมายถึง แรงจูงใจที่มาจากภายในตัวบุคคล และเป็นแรงขับที่ทำให้บุคคลนั้น แสดงพฤติกรรมโดยไม่หวังรางวัล หรือแรงเสริมจากภายนอก

แรงจูงใจภายนอก หมายถึง แรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลจากภายนอก เช่น คำชม รางวัล สิ่งของ หรือเงิน ที่มาจากบุคคลและลักษณะของเหตุการณ์ สิ่งแวดล้อมภายนอก จากประเภทของแรงจูงใจข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจแบ่งออกเป็น 2

ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำ หรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตัวเอง ไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น ความต้องการ หรือความสนใจ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของแต่ละบุคคลจะผลักดันให้บุคคลสร้างพฤติกรรมขึ้น ซึ่งได้แก่ ความอยากรู้ อยากเห็น ความสนใจ เป็นต้น

2. แรงจูงใจภายนอก เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของหรือเกียรติยศ ความก้าวหน้า รางวัล คำชมเชย ทำให้บุคคลมองเห็นเป้าหมาย เกิดความต้องการและแสดงพฤติกรรมมุ่งสู่เป้าหมายนั้น

อารี พันธุ์ณี (2542 : 181-182) สามารถแบ่งได้ 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. แรงจูงใจทางสรีระวิทยา (Physiological Motivation) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร พักผ่อน และปราศจากโรค เป็นต้น เราสามารถวัดระดับของความต้องการทางร่างกายได้จากการสังเกตพฤติกรรมการกระทำของคนเรา คือ จากความมากน้อยของการกระทำ การเลือกกระทำ การโต้ตอบต่อสิ่งที่มาขัดขวาง

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางสรีระวิทยา เพราะว่าจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยคนเราทางด้าน

จิตใจ ทำให้สุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น และการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรักและการเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคม หรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (Social Motivation) แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และเป้าหมายของแรงจูงใจชนิดนี้คือ ความสัมพันธ์กับการแสดงพฤติกรรมของบุคคลอื่นที่มีต่อเรา ตัวอย่างของแรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของเรา ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะกระทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดี และประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก จากผลการวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูอย่างอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ฝึกหัดการช่วยเหลือตัวเองตามวัย ทำให้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกให้บุคคลมีความต้องการความสำเร็จ หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักเริ่มต้นจากครอบครัวเป็นลำดับแรก

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Afflictive Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการเอาใจใส่ดูแล และความรักจากผู้อื่น เป็นต้น

3.3 แรงจูงใจต่อการนับถือตนเอง (Self-Esteem) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งนำมาสู่ความรู้สึกนับถือตนเอง

2.1.1.3 ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ชัยนาถ นาคบุบผา (สมพร พรหมจรรย์. 2540 : 12 ; อ้างอิงจาก ชัยนาถ นาคบุบผา. 2529) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียน และการทำงานของบุคคลอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำได้รับแรงจูงใจระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจเรียน หรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถโดยไม่ย่อท้อ

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (จักรกฤษ เลื่อนกจฺจिन. 2549 : 49; อ้างอิงจาก วิไลลักษณ์ ลังกา. 2546) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่แสดงพฤติกรรมต่างๆ อันจะทำให้เกิดการกระทำ หรือไม่กระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ แรงจูงใจยังทำให้บุคคลหรือผู้เรียนสามารถไปสู่จุดหมายปลายทางที่พวกเขาคาดหวังไว้

จากความสำคัญของแรงจูงใจที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นแรงกระตุ้นทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างมาก เพราะการที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้อย่างเต็มความสามารถหรือไม่ ขึ้นอยู่กับผู้เรียนนั้นเต็มใจทำมากน้อยแค่ไหน ถ้ามีสิ่งจูงใจที่ตรงกับความพอใจ ความต้องการ สิ่งจูงใจนั้นเป็นแรงกระตุ้นให้เอาใจใส่การเรียนมากขึ้น

จากที่กล่าวมาในข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมให้บุคคลมีความตั้งใจในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดีและประสบผลสำเร็จ ซึ่งจะส่งผลไปยังผลสัมฤทธิ์ในเรื่องต่างๆ เช่น การเรียน การทำกิจกรรมกับผู้อื่น เป็นต้น และมีอิทธิพลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วย เพราะถ้านักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง จะทำให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงตามไปด้วย และประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

2.1.1.4 ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ซูซีพ อ่อนโคกสูง (2518 : 64) กล่าวถึงพฤติกรรมที่แสดงว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ไว้ดังนี้

1. ทำสิ่งที่ยากๆ มีความมานะพยายาม สนุกสนาน และชอบทำกิจกรรมนั้นๆ

2. ชอบการแข่งขัน ต้องการชัยชนะ

3. มีความทะเยอทะยาน

4. ต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นเสมอ

5. มีจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมที่เด่นชัดและแน่นอน

6. พฤติกรรมที่แสดงออกจะมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง

กิลฟอร์ด (ประกายทิพย์ พิชัย. 2539 : 14 ; อ้างอิงจาก Guilford. 1959)

กล่าวถึง ลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าประกอบด้วย

1. ความทะเยอทะยานต่างๆ ไป คือ ความปรารถนาที่จะทำกิจกรรมนั้นให้สำเร็จ

2. ความเพียรพยายาม ได้แก่ ทำงานให้เป็นผลสำเร็จ

3. มีความอดทนเต็มใจที่จะลำบากแม้ยากเพียงใดก็ตาม

แมคเคลแลนด์ (สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2525 : 134-135 ; อ้างอิงจาก McClelland. 1961) กล่าวถึง ลักษณะพฤติกรรมของผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงว่ามีลักษณะดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอสมควร (Moderate Risk-Taking) มีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่พอใจที่จะทำสิ่งง่ายๆ ซึ่งไม่ต้องการใช้ความสามารถ หากแต่เลือกทำสิ่งที่ยากพอเหมาะกับความต้องการของตน และการทำสิ่งที่ยากได้สำเร็จนั้นทำให้ตนเองพอใจ ส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมักไม่กล้าเสี่ยง เพราะกลัวไม่สำเร็จ หรือไม่ก็เสี่ยงจนเกินไป ทั้งๆ ที่รู้ว่าจะไม่สำเร็จแต่ก็หวังพึ่งโชค

2. มีความกระตือรือร้น (Energetic) หรือความขยันขันแข็งในการกระทำสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่ได้ขยันไปทุกกรณี แต่จะเอาใจใส่มานะพากเพียร

ต่อสิ่งที่ท้าทายด้วยความสามารถของตนเอง เป็นงานที่ต้องใช้สมองขบคิด และจะทำให้ตนเองเกิดความรูสึกว่าได้ทำงานสำคัญลุล่วงไป

3. มีความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Responsibility) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจของตนเอง มิใช่จะหวังให้คนอื่นยกย่อง ต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ไม่ชอบให้ผู้อื่นมาบงการว่าตนควรจะทำอย่างนั้นอย่างนี้

4. ต้องการทราบผลของการตัดสินใจ (Knowledge of Result Decision) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะติดตามผลการกระทำของตนว่าเป็นอย่างไร ไม่ใช่คาดคะเนว่าเป็นอย่างไร และเมื่อทราบผลการตัดสินใจหรือการกระทำแล้ว ยังพยายามทำให้ดีกว่าเดิมอีก

5. คาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation of Future Possibilities) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีแผนการระยะยาว (Long-Range Planning) เพราะเล็งเห็นการณ์ไกลกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

6. มีทักษะในการจัดระบบงาน (Organizational Skill) แมคเคลแลนด์ ได้อ้างถึงการค้นคว้าของ เฟรนช์ (McClelland. 1958 : 228 ; citing French. 1955) ว่าในการเลือกผู้ร่วมงานนั้น ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเลือกผู้ที่มีความสามารถในการทำงานนั้นมากกว่าจะเลือกเพื่อนฝูงหรือผู้ที่มีคุณสมบัติอย่างอื่น

เฮอร์แมน (Herman. 1970 : 354) ได้รวบรวมลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. มีระดับความทะเยอทะยานสูง
2. ความหวังอย่างมากว่าตนจะประสบผลสำเร็จ ถึงแม้การกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส (Risk-Taking Behaviour)

3. มีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้นไป (Upward Mobility)
4. อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน (Persistence)
5. เมื่องานที่กำลังทำถูกขัดจังหวะ หรือถูกรบกวน จะพยายามทำต่อไป

ให้สำเร็จ (Task Tension)
6. รูสึกว่าเวลาเป็นสิ่งที่หายาก และสิ่งต่างๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว (Time Perception)

7. คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก (Time Perspective)
8. เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก (Partner choice)
9. ต้องการให้เป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่นโดยพยายามทำงานของตนเองให้ดีขึ้น (Recognition Behavior)

10. พยายามปฏิบัติสิ่งต่างๆ ของตนให้ดีเสมอ (Achievement Behavior)
ไวเนอร์ (Weiner. 1972 : 203-215) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เปรียบเทียบกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ไว้ดังนี้

1. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ตั้งใจทำงานดีกว่า อดทนต่อความล้มเหลว ชอบเลือกงานสลับซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่างๆ ด้วยความคิดของตนเองมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

จิราภรณ์ ตั้งกิตติภาภรณ์ (2532 : 106-107) ได้กล่าวถึง คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีลักษณะดังนี้

1. กล้าเสี่ยง (Moderate Risk Taking) มีความต้องการใช้ความสามารถมากกว่าอาศัยโชคช่วย มีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยว เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ชอบทำสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ โดยเฉพาะสิ่งที่ท้าทายและช่วยความสามารถของตน

2. ขยันขันแข็ง (Energetic) มีความมานะบากบั่น ขยันขันแข็งในการคิดค้นคว้าและปฏิบัติตลอดเวลา มีความตั้งใจจริงและจริงจังกับการทำงาน โดยจะสังเกตได้จากพวกนี้จะทุ่มเทเวลาส่วนใหญ่ของชีวิตให้กับการทำงานมากกว่าสิ่งอื่น

3. ระดับความคาดหวังสูง (High Level of Expectation) คาดหวังการกระทำของตนไว้สูงและมีความละเอียดอ่อนในการทำงาน ผลงานที่ปรากฏออกมาจะต้องสมบูรณ์และดีเลิศเสมอ

4. รับผิดชอบตนเอง (Individual Responsibility) ผู้นี้มักจะมีวินัยในตนเอง รู้จักรับผิดชอบ พยายามทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการพึ่งตนเองมากกว่าที่จะรอคอยพึ่งคนอื่น มีเสรีภาพในการที่จะคิดทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง ไม่ชอบให้คนอื่นบงการ

5. ต้องการทราบผลการตัดสินใจของตนเอง (Knowledge of Results of Decision) เมื่อมีการทำงานไปแล้ว จะต้องการติดตามผลงานของตนเอง และเมื่อทราบผลแล้วจะพยายามแก้ไขปรับปรุงผลงานให้ดีขึ้นเรื่อยๆ

6. คาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation of Future Possibilities) ในการทำสิ่งต่างๆ มักจะมีการวางแผนระยะยาว โดยมีการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงความเป็นไปได้ หรือแนวโน้มของผลกระทบต่างๆ ที่จะเกิดตามทีหลัง ตลอดจนหาทางป้องกันไว้ล่วงหน้าก่อน

พรรณิ ชูทัย เจนจิต (2538 : 513-514) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นความต้องการที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วง ซึ่งบางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ไว้ดังนี้

1. ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

1.1 เป็นผู้ที่มีความมานะบากบั่น พยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่างๆ พยายามที่จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง

1.2 เป็นผู้ทำงานมีแผน

1.3 เป็นผู้ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

2. ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2.1 เป็นผู้ที่ทำงานแบบไม่มีเป้าหมาย

2.2 ตั้งเป้าหมายในวิถีทางที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว อาจจะตั้งเป้าหมายง่ายหรือยากเกินไป ตั้งเป้าหมายไว้ง่ายๆ เพื่อป้องกันไม่ให้ผิดหวัง ส่วนพวกที่ตั้งไว้ยากเกินไปนั้นเพราะรู้ว่าอาจจะต้องล้มเหลวอีก แต่ล้มเหลวเพราะการทำงานยากรักษาหน้าตัวเองได้ดีกว่า

2.3 ตั้งระดับความคาดหวังไว้ต่ำ

เพราะพรณ เปลียนภู่ (2542 : 325-326) ได้กล่าวถึงผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. ลักษณะนิสัยเป็นผู้ที่แสดงความกล้าเสี่ยงที่จะทำสิ่งต่างๆ ต้องการเอาชนะอุปสรรค มีความทะเยอทะยาน มีความพยายาม มีกำลังใจที่จะเอาชนะความเบื่อหน่ายและความเหนื่อย

2. ลักษณะทางสังคม คือ ต้องการมีชื่อเสียงในสังคม

3. ด้านความต้องการมีความต้องการความสุขสบายทางกาย มีความมั่งคั่งสมบูรณ์ และครอบครองสิ่งต่างๆ มากกว่าผู้อื่น

4. เป็นผู้ที่ต้องการทำกิจกรรมให้มีมาตรฐานสูงสุด ต้องการทำสิ่งต่างๆ ให้ได้ดี และการทำกิจกรรมต่างๆ ให้ได้ดีนั้น เพื่อให้มีมาตรฐานสูงส่ง

5. ทิศนคติเกี่ยวกับความสำเร็จ พยายามทำสิ่งที่ยากๆ ให้สำเร็จอย่างดี

6. ความเป็นอิสระ เช่น ต้องการความเป็นอิสระในการทำกิจกรรมต่างๆ อย่างรวดเร็ว เป็นตัวของตัวเอง ดำเนินการตามการตัดสินใจของตนเอง ต้องการเป็นคนที่ไม่แปลกไปจากคนอื่น หรือมีสิ่งต่างๆ ที่ไม่เหมือนผู้อื่น

7. ความรู้สึกผิด (Guilt) จะรู้สึกไม่สบายใจ เนื่องมาจากสาเหตุ 2 ประการคือ ทำสิ่งใดไม่ได้ดีอย่างที่ตั้งใจ และทำผิด (ถ้าเป็นความรู้สึกผิดด้านอื่น จะพิจารณาว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ)

8. ความต้องการความรู้ อยากได้ความรู้ อยากมีความเข้าใจ และสามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ดี

9. จุดมุ่งหมายในชีวิต เป็นผู้มีความหวัง ต้องการความสำเร็จในชีวิต ต้องการรางวัลยิ่งใหญ่ในอนาคตมากกว่ารางวัลเล็กๆ น้อยๆ ที่ได้รับในปัจจุบัน

10. เป็นผู้ให้ความใส่ใจกับความเป็นไปได้ของความสำเร็จในงานที่ทำอยู่ สามารถทำนายสถานการณ์ได้อย่างเฉียบแหลม เป็นผู้ได้รับความสำเร็จมากกว่าล้มเหลว

จากลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีลักษณะชอบทำงานที่ทำทลายความสามารถ มีความมุ่งมั่นพยายามที่จะทำงานให้สำเร็จ โดยจะรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อทำงานได้สำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะตรงกันข้ามกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่พยายามจะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว โดยการกำหนดเป้าหมาย

หรือระดับความคาดหวังที่ต่ำ ในการจะพัฒนาให้บุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยการสร้างให้เกิดความเป็นตัวของตัวเอง อย่าให้รู้สึกว่าได้มอบบังคับหรือกดดัน

2.1.1.5 การสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

วารินทร์ สายโอบเอื้อ และสุณีย์ ชีรดากร (2522 : 68) ได้กล่าวถึง วิธีสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้หลายวิธี ดังนี้

1. การเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ อาจทำได้โดย
  - 1.1 การเร้าให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น
  - 1.2 ให้หลีกเลี่ยงความกังวลในระดับที่เหมาะสม ทำให้เกิดการเสาะแสวงหาความรู้
2. การแข่งขันและร่วมมือ
3. การชมเชยและตำหนิ
4. การให้นักเรียนรู้ความก้าวหน้าของตนเอง
5. การตั้งระดับความมุ่งหวังให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง
6. การให้รางวัลและการลงโทษ

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544 : 149-150) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ควรศึกษาความต้องการของเด็กแต่ละวัย และควรจัดเนื้อหาวิชาให้สนองความต้องการของเด็ก เนื้อหาที่สอนควรเกี่ยวข้องกับชีวิตจริง และมีความหมายสำหรับเด็ก
2. ก่อนเริ่มเข้าสู่บทเรียนควรมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อดึงความสนใจและบอกให้เด็กทราบถึงจุดมุ่งหมายของบทเรียน
3. ควรแนะนำให้เด็กเริ่มหัดวางเป้าหมายในการเรียนสำหรับตนเอง เพราะคนที่เรียนหรือทำงานอย่างมีเป้าหมายจะกระทำด้วยความตั้งใจ
4. บรรยากาศในการเรียนการสอนควรมีการโต้ถาม มีการอภิปราย และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย เพื่อให้เด็กเกิดความกระตือรือร้น มีการรับฟัง และทำความเข้าใจตลอดถึงมีการยอมรับซึ่งกันและกัน
5. ใช้วิธีการเสริมแรงตามความเหมาะสมตามความจำเป็น เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนา และบางครั้งอาจลบพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ทั้งนี้เพราะรางวัล คำชมเชย การยิ้ม การพยักหน้า การให้ความเอาใจใส่ นับว่าเป็นตัวเสริมแรงที่มีอิทธิพลต่อเด็กเป็นอย่างมาก
6. ให้การทดสอบ การทดสอบจะเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้เด็กเอาใจใส่ต่อบทเรียน และมีความตื่นตัวในการเรียนอยู่ตลอดเวลา
7. ให้ทราบผลการทดสอบอย่างทันที่ การให้เด็กทราบผลการทดสอบอย่างทันที่ว่าสิ่งที่ตนได้เรียนรู้ไปแล้วนั้น มีความเข้าใจถ่องแท้เพียงใด มีสิ่งใดจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้เด็กต้องเอาใจใส่ติดตามเนื้อหาวิชาอยู่ตลอดเวลา

8. การพานักเรียนออกไปทัศนศึกษา หรือการเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้ จะเป็นแนวทางหนึ่งที่กระตุ้นความสนใจเด็กได้เป็นอย่างดี

9. การสอนหรือการมอบหมายกิจกรรมให้เด็กปฏิบัติ และติดตามผลจนเด็กทำงานนั้นสำเร็จ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนการสอน เพราะความสำเร็จที่เกิดขึ้นกับเด็กในครั้งหนึ่ง จะเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กเกิดกำลังใจที่จะเรียนรู้ในคราวต่อไป

จะเห็นว่าการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนนั้น ครูผู้สอนมีส่วนที่จะช่วยเสริมสร้างให้เด็กเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ด้วยการส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความตื่นตัวในการเรียนรู้ตลอดเวลา ทั้งในด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน เพื่อที่จะให้เด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็น มีแรงกระตุ้น และมีกำลังใจที่จะเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ ได้ดี

2.1.1.6 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีนักจิตวิทยาหลายท่านให้แนวคิดและทฤษฎีไว้ดังนี้

เมอร์เรย์ (ทศพร ประเสริฐสุข. 2525 : 26 ; อ้างอิงจาก Murray. 1938) ได้รวบรวมความต้องการทางจิตของมนุษย์ไว้ 28 ชนิด และในจำนวนนี้มีความต้องการเอาชนะและประสบความสำเร็จรวมอยู่ด้วย เขาจึงเป็นบุคคลแรกที่ได้กล่าวถึงความต้องการผลสัมฤทธิ์ (N-Achievement) ว่าเป็นความต้องการทางจิตที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ต้องการเป็นผู้ที่มีความสามารถ มีพลังจิต (Will Power) ที่จะเอาชนะอุปสรรค มุ่งมั่นที่จะกระทำสิ่งที่ยากให้ประสบความสำเร็จ

มาสโลว์ (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528 : 223-224 ; อ้างอิงจาก Maslow. 1970) กล่าวถึงว่า มนุษย์ทุกคนล้วนแต่มีความต้องการที่จะตอบสนองให้กับความต้องการของตนเองทั้งสิ้น ซึ่งความต้องการของมนุษย์นี้มีมากมายหลายอย่างด้วยกัน มาสโลว์ได้นำความต้องการเหล่านี้มาจัดเรียงลำดับจากความต้องการขั้นต่ำสุดไปหาความต้องการขั้นสูงสุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ชั้น โดยที่มนุษย์จะแสดงความต้องการชั้นสูงๆ ถ้าความต้องการในชั้นต้นๆ ได้รับการตอบสนองเสียก่อน ลำดับขั้นทั้ง 5 ของความต้องการของมาสโลว์ที่เรียงจากความต้องการขั้นต่ำสุดไปหาความต้องการขั้นสูงสุด ได้แก่

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Need) ได้แก่ ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ ฯลฯ

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Need) ได้แก่ ความมั่นคง ความอบอุ่น

3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Love and Belonging Need) ได้แก่ ความรักแบบพี่น้อง ความรักเคารพบิดามารดา ความรักระหว่างเพศ ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของคนในสังคม

4. ความต้องการเกียรติยศ ชื่อเสียง (Esteem Need) ได้แก่ การได้รับการยกย่องสรรเสริญในสังคม

5. ความต้องการยอมรับ ความสามารถของตนเอง (Self-Actualization Need) ได้แก่ การอยากแสดงความสามารถที่มีอยู่สูงสุดของตนเองแก่ผู้อื่นในสังคม ความต้องการความเข้าใจ

มาสโลว์เป็นนักจิตวิทยาชาวอังกฤษคนแรกที่ตั้งทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจไว้ และเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย สมมติฐานดังกล่าวมีสาระสำคัญดังนี้

1. มนุษย์ทุกคนมีความต้องการ ความต้องการจะมีอยู่ตลอดเวลาและจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ไม่มีสิ้นสุด

2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นแรงจูงใจสำหรับพฤติกรรมของบุคคลอีกต่อไป ความต้องการที่จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมต้องเป็นความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนอง

3. ความต้องการของบุคคลเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปสูง ในขณะที่ความต้องการลำดับขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงขึ้นในขั้นต่อไปจะตามมา แต่หากบุคคลนั้นรู้สึกได้ว่า ความต้องการในลำดับขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้วนั้น ถูกกระทบกระเทือนก็จะหันกลับมาคิดถึงความต้องการในลำดับขั้นนั้นอีก

พระเทพเวที (2532 : 38-44) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีแรงจูงใจตามแนวพระพุทธศาสนา กล่าวว่า แรงจูงใจที่ผลักดันให้มนุษย์มีพฤติกรรมต่างๆ มี 4 ประการ ได้แก่

1. แรงจูงใจที่เกิดจากความกลัว ที่เรียกว่า “ภยะ” หรือความกลัวการถูกลงโทษ ความกลัวการถูกลงโทษนี้เป็นแบบที่หยาบของความกลัว เป็นความกลัวที่ซ่อนความกลัว นั่นคือ เป็นความกลัวที่มนุษย์สร้างซ้อนขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง จากความกลัวภัยอันตรายสามัญที่เป็นพื้นฐานอยู่ก่อนแล้ว มนุษย์ที่มีกำลังอำนาจมากกว่ามักจะหาผลประโยชน์จากความกลัวนี้ โดยยกเอาภัยอันตรายที่มนุษย์กลัวอยู่แล้วขึ้นมาขู่ว่า ถ้ามนุษย์อยู่ภายใต้อำนาจการกระทำหรือไม่กระทำนั้นๆ ก็จะทำให้เกิดภัยอันตรายขึ้น ความกลัวเหล่านี้เป็นแรงจูงใจหรือแรงผลักดันที่สำคัญที่ทำให้มนุษย์ปฎิชนดิรนนทำการต่างๆ

2. แรงจูงใจที่อยากได้รางวัลหรืออยากได้รับผลตอบแทนต่อการกระทำของตนในลักษณะที่มีผู้มอบให้ หรือมีอำนาจศักดิ์สิทธิ์ดลบันดาล แรงจูงใจแบบนี้คล้ายกับความกลัวคืออาจจะหยาบมากจนไม่ใช่ความดีงาม ไม่มีคุณค่าทางจริยธรรมอย่างแท้จริง แรงจูงใจชนิดนี้ทางพระพุทธศาสนา เรียกว่า “ตัณหา” เป็นแรงจูงใจที่อยากได้วัตถุ สิ่งบำรุงบำเรอ ประนเปรอความสุขส่วนตัว หรือจะเรียกแบบปัจจุบันว่า แรงจูงใจแบบธุรกิจ การให้รางวัล คือ การใช้ประโยชน์จากความอยากได้ของมนุษย์ โดยยกเอาสิ่งที่คนอยากได้มาเป็นเครื่องล่อ และกำหนดการกระทำหรือไม่กระทำบางอย่างขึ้นมาเป็นเงื่อนไขสำหรับการที่จะได้เครื่องล่อนั้นๆ แรงจูงใจที่เกิดจากตัณหา หรือความอยากนี้ แบ่งออกเป็น 3 จำพวก ได้แก่

2.1 กามตัณหา ความอยากในสิ่งที่น่าใคร่ น่าปรารถนา น่าพอใจ
ในรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส

2.2 ภวตัณหา ความอยากเป็นโน่นเป็นนี่ เช่น อยากเป็นเศรษฐี
เป็นต้น

2.3 วิภวตัณหา ความไม่อยากเป็นโน่นเป็นนี่ อยากพ้นไปจากที่ไม่
ปรารถนา

3. แรงจูงใจที่เกิดจากความอยากเด่น อยากเหนือบุคคลอื่น อยาก
ครอบงำ เอาชนะผู้อื่น หรือความมักใหญ่ใฝ่สูง ซึ่งแรงจูงใจนี้ทางพระพุทธศาสนา เรียกว่า
“มานะ” มานะในทางพุทธศาสนาถือว่าเป็นกิเลส มานะนี้ช่วยทำให้มนุษย์เกิดความภูมิใจ มีความ
เคารพในตนเอง

4. แรงจูงใจที่ถูกต้องที่แท้จริงที่พึงปรารถนาทางพุทธศาสนา เรียกว่า
“ฉันทะ” ซึ่งแปลว่า ความรัก ความอยาก ความปรารถนา ความพอใจ แบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ

4.1 เป็นความใฝ่รู้ อยากรู้ ปรารถนาจะเข้าถึงตัวสังขาร

4.2 เป็นความใฝ่ดี ใฝ่ความดี อยากได้ดี ความใฝ่ปรารถนาในสิ่งที่ดี

งาม

จากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สรุปได้ว่า ทฤษฎีที่
เกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะกล่าวถึงความต้องการของมนุษย์หลายด้าน มีทั้งความต้องการความรัก
ความต้องการปลอดภัย ความต้องการยอมรับจากสังคม และความต้องการมีชื่อเสียง

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เลวิน (Levin. 1965 : 79) ได้ศึกษาคุณลักษณะต่างๆ ของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาที่จะเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยได้ดีที่สุด ผล
การศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะประเมินความสามารถของตนในทางบวก
มีแรงจูงใจและขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงกว่าและมีลักษณะทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา ระดับ
การศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนน้อยมาก

ยูยีน (Eugene. 1969 : 3876-A) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นตัวพยากรณ์
ความสำเร็จของนักเรียนเกรด 8 ในโรงเรียนบางแห่งของมลรัฐโอไฮโอ ผลการศึกษาพบว่า ความ
ขยันหมั่นเพียรในการเรียน แรงจูงใจ ความคาดหวัง ความมุ่งมั่น และความรับผิดชอบต่อการ
เรียน เป็นองค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์ความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียน และมีอำนาจ
พยากรณ์ความสำเร็จในการเรียน โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ .55

2.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

นุชนาท เนติพัฒน์ (2550 : 118) ศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง
ต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนคือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.42, 0.34 และ 0.09 ตามลำดับ ด้วยเหตุนี้เองเมื่อนักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก นักเรียนจึงมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากตามไปด้วย

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นความปรารถนาของบุคคลที่ต้องการได้รับผลสำเร็จในงาน บุคคลจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน บุคคลบางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง หรือบางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ จึงมีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้แตกต่างกัน

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.2.1.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ มีความหมายกว้าง นักจิตวิทยาและนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลายทัศนะด้วยกัน เช่น

อลพอร์ต (Allport. 1967 : 28) ได้อธิบายว่า บุคลิกภาพเป็นระบบการเคลื่อนไหวของอินทรีย์ที่อยู่ภายในจิตใจบุคคล และเป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัย (Traits) ประจำตัวของบุคคลนั้นทั้งหมด

อนาสตาซี (Anastasi. 1968 : 111) กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมเดียวกันแต่อยู่สภาพแวดล้อมต่างกัน อาจก่อให้เกิดบุคลิกภาพต่างกัน หรือแม้แต่สภาพแวดล้อมและพันธุกรรมเดียวกันก็อาจทำให้เกิดบุคลิกภาพต่างกันได้

เบอร์นาร์ด (Bernard. 1970 : 110) ได้สรุปความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า บุคลิกภาพเป็นภาพรวมทั้งหมดของลักษณะทางกายภาพ พฤติกรรม แนวโน้มการกระทำความสามารถซึ่งอยู่ภายในและที่แสดงออกให้เห็น

กู๊ด (Good. 1973 : 417) บุคลิกภาพเป็นภาพรวมของพันธุกรรม และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

เซตส์คัตตี โฆวาสิษฐ์ (2540 : 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นแบบฉบับของแต่ละบุคคล และเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างกันระหว่างบุคคล ซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้น

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2544 : 5) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลในด้านต่างๆ ทั้งส่วนภายนอกและส่วนภายใน ส่วนภายนอก คือ ส่วนที่มองเห็นชัดเจน เช่น รูปร่าง หน้าตา กิริยามารยาท การแต่งตัว วิธีพูดจา การนั่ง การยืน ฯลฯ และส่วนภายใน คือ ส่วนที่มองเห็นได้ยาก แต่อาจทราบได้โดยการอนุมาน เช่น สติปัญญา ความถนัด ลักษณะอารมณ์ประจำตัว ความใฝ่ฝันปรารถนา ปรัชญาชีวิต ค่านิยม ความสนใจ ฯลฯ

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นแบบฉบับของแต่ละบุคคล ซึ่งแสดงออกมาในลักษณะของพฤติกรรมที่แสดงถึงการมีเอกลักษณ์

ของตนเอง โดยแสดงออกทางด้านภาษาถ้อยคำและภาษาท่าทาง อันเป็นผลเนื่องมาจาก พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และการเรียนรู้

2.2.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

อีริคสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 42 ; อ้างอิงจาก Erikson. 1959) เชื่อว่า การพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์นั้น มิได้หยุดแคในวัยเด็ก แต่จะมีการพัฒนาลักษณะต่างๆ ของบุคลิกภาพอย่างเป็นลำดับตลอดชีวิตของบุคคลแต่ละบุคคล

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 41-42) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพนั้นประกอบด้วย พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรม ซึ่งส่วนมากนั้นเน้นลักษณะทางกาย เช่น ความสูง ต่ำ ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่น ตาบอดสี ศีรษะล้าน นิ้วเกิน มือติดกัน ฯลฯ ซึ่งลักษณะเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพัฒนาการของมนุษย์ ทั้งพัฒนาการทางกาย จิตใจ และบุคลิกภาพ สำหรับสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อพัฒนาการของมนุษย์ก็คือ บุคคลอื่นๆ รอบๆ ตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคน และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่นๆ นี้ จะมีอิทธิพลอย่างมากมาต่อการพัฒนาทางบุคลิกภาพ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล แสดงถึงระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

มูส และมูส (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : 106 ; อ้างอิงจาก Moos and Moos. 1968) กล่าวว่า บุคลิกภาพของแต่ละบุคคล บรรยากาศในครอบครัว และการเผชิญปัญหา มีความสัมพันธ์กัน เช่น บุคคลที่มีบุคลิกภาพก้าวร้าว มีความขัดแย้งในใจ มักจะมาจากครอบครัวที่ปฏิเสธหรือไม่ยอมรับบุตรหรือธิดา ครอบครัวที่ปล่อยปละละเลยบุตรมากเกินไป หรือครอบครัวที่ควบคุมบุตรธิดามากเกินไป ทำให้บุตรหรือธิดาที่เป็นสมาชิกของครอบครัวนั้นมีการเผชิญปัญหาที่ไม่เหมาะสม เช่น มักจะแสดงอารมณ์โกรธโดยไม่มีเหตุผล หรือบางครั้งอาจจะใช้วิธีการหลีกเลี่ยงในการเผชิญปัญหา ส่วนครอบครัวที่มีบรรยากาศของความรัก เอื้ออาทร ให้ความอบอุ่น ให้ความสนใจ เอาใจใส่ดูแลบุตร สมาชิกของครอบครัวนั้นก็มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าแสดงออก มีเหตุผล มีความสามารถในการตัดสินใจ พิจารณาข้อดี ข้อเสียก่อนลงมือทำ หรือตัดสินใจ ตกลงใจ ซึ่งผู้ที่มีลักษณะบุคลิกภาพดังกล่าว และอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบสู้ โดยคำนึงเหตุผลประกอบ

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่า อิทธิพลของพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และประสบการณ์ต่างๆ ที่บุคคลได้รับ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลให้มีลักษณะที่แตกต่างกันไป

2.2.1.3 ประเภทของบุคลิกภาพ

การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่แสดงออกทางกายภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลักษณะเค้าโครงหน้า หรือโครงสร้างต่างๆ ของร่างกายและบุคลิกภาพ เป็นความเชื่อว่ามีมนุษย์เรานั้นมีลักษณะทางสรีระหลายแบบ และแต่ละแบบอาจเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคลิกภาพหลายประเภท ดังนั้นจึงมีการแบ่งบุคลิกภาพออกเป็นหลายประเภท ดังนี้

จุง (Hergenhren. 1990 : 58-85 ; citing Jung. n.d.) ได้พิจารณาบุคลิกภาพของคนโดยยึดถือสังคมเป็นหลัก เขาได้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert) เป็นคนที่ไม่ชอบสูงส่งกับผู้อื่น เกรงครัดต่อระเบียบแบบแผน มีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการควบคุมอุปนิสัยของตนเอง เชื่อตัวเอง และการกระทำทุกอย่างที่มักจะทำขึ้นอยู่กับตัวเองเป็นใหญ่ บุคคลประเภทนี้จะผูกพันกับตนเองมากกว่าที่จะผูกพันกับสังคมหรือบุคคลอื่น

2. บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert) เป็นคนเปิดเผย คุยเก่ง ร่าเริง ปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมต่างๆ มีความเชื่อมั่นในตนเองบนรากฐานของเหตุผลและความจริง

เครซเมอร์ (Samuel. 1981 : 190-191 ; citing Kretschmer. 1921) เห็นว่าบุคลิกภาพของคนขึ้นอยู่กับรูปร่างลักษณะ จึงแบ่งบุคลิกภาพของคนตามรูปร่าง หรือโครงสร้างทางสรีระวิทยาสอดคล้องกัน 3 ประเภท คือ

1. ประเภทที่มีร่างกายอ้วนเตี้ย คอโต ร่างกายมีไขมันมาก พุงยื่น (Pygmy หรือ Endomorph) คนประเภทนี้ชอบแสวงหาความสบาย ไม่รีบร้อน ชอบสังคม สนุกสนาน รื่นเริง โกรธง่ายหายเร็ว และกินจุ

2. ประเภทที่มีรูปร่างผอมสูง ตัวยาว แขนยาว อ่อนแอ (Ectomorph) คนประเภทนี้มีลักษณะเคร่งขรึม เอาการเอางาน มีความเครียดทางอารมณ์อยู่เป็นนิจ ชอบสันโดษ ไม่เข้าสังคม

3. ประเภทที่มีรูปร่างสูงใหญ่ แข็งแรง เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ ร่างกายแข็งแรง ชอบออกกำลังกาย (Athletic Mesomorph) คนประเภทนี้ชอบทำอะไรแปลกๆ ช้นๆ ไม่ค่อยมีความทุกข์ร้อน ไม่เคยพูดถึงเรื่องความเป็นความตาย สนุกสนานอยู่เสมอ

นอกจากนี้ ฟรีดแมน และโรเซนแมน (Farmer and others. 1984: 34; citing Friedman; & Rosenman. 1974) ได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามลักษณะที่แสดงออก โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ บุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี รายละเอียดของบุคลิกภาพทั้ง 2 มีดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Personality) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ (Organ; & Hamner. 1982: 272-273; Farmer and others. 1984: 35; Smith & Anderson. 1986: 1166-1167; Fontana and Others. 1987)

- 1.1 มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่อยากจะทำประสบความสำเร็จ

1.2 ขอบแข่งขัน (Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้แข่งขันกับผู้อื่นเพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าคนอื่น

1.3 แข่งขันกับเวลา (Time Urgency) เป็นบุคคลที่กระทำสิ่งต่างๆ อย่างเร่งด่วน ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทำงานตามแผนเวลา

1.4 สร้างศัตรู (Hostility) เป็นบุคคลที่ยึดตัวเองเป็นที่ตั้ง ชอบแสดงออกนอกทาง ข่มขู่ผู้อื่น อาฆาตเคັน และขาดความเห็นใจกับความเฉื่อย

1.5 อดทนต่ำ (Impatient) เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่ำต่อการรอคอย และอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางกาย ทนไม่ได้ต่อความเฉื่อย

1.6 มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) เป็นบุคคลที่นิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาความคับข้องใจ แบ่งเป็นความก้าวร้าวทางวาจา และความก้าวร้าวทางร่างกาย

2. บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Personality) เป็นบุคลิกภาพที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับบุคลิกภาพแบบ เอ ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่ทะเยอทะยาน ไม่มุ่งเอาชนะ มีความสงบเสงี่ยม ทำงานไปพักผ่อนไป ไม่รีบร้อน (Greene and others. 1985: 165; Mitchell; & Lanson. 1987: 203; Robbins. 1989)

2.2.1.4 ประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

บุคลิกภาพแบบ เอ เป็นบุคลิกภาพที่ค้นพบราว ค.ศ.1960 อันเนื่องมาจากนายแพทย์ โรเซนแมน (Rosenman) ได้ริเริ่มสังเกตผู้ป่วยโรคหัวใจว่ามีบุคลิกภาพบางอย่างที่แปลกไปจากผู้ป่วยอื่นๆ จากการสังเกตการณ์บางอย่างในคลินิกโรคหัวใจของเขาพบว่า แก้วอี้ที่ผู้ป่วยโรคหัวใจมานั่งตรวจนั้นจะมีรอยสักเฉพาะตรงขอบแก้วอี้เท่านั้น แสดงว่าคนไขส่วนใหญ่ของเขานั่งแต่ตรงขอบแก้วอี้ ซึ่งทำให้เขาคิดว่าคนเช่นนี้จะต้องเป็นคนรีบร้อน เพราะคนที่ทำอะไรรีบร้อน รีบเร่งมักนั่งแก้วอี้แค่ตรงขอบแก้วอี้ จะได้ลุกขึ้นได้รวดเร็ว คล้ายกับลักษณะของความพร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้ทันที จากความคิดนี้ทำให้เขาคิดว่า น่าจะมีบุคลิกภาพบางอย่างที่เป็นปัจจัยต่อการเกิดโรคหัวใจ ซึ่งสอดคล้องกับการสังเกตของเขาอีกว่า ผู้ป่วยโรคหัวใจบางคนนั้นไม่มีปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นสาเหตุสำคัญของโรคหัวใจเลย แต่เดิมนั้นพบว่าการมีโคเรสเตอรอลสูง ความดันโลหิตสูง การสูบบุหรี่ การเป็นเบาหวาน และความอ้วน เป็นปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจ ดังนั้น เขาจึงใช้เวลานาน 8 ปี ในการร่วมกันศึกษาและวิจัยบุคลิกภาพผู้ป่วยโรคหัวใจ และในที่สุดก็พบว่า มีบุคลิกภาพชนิดหนึ่ง ซึ่งต่อมาเราใช้ชื่อว่าบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ตรงกันข้าม เรียกว่า มีบุคลิกภาพแบบ บี การค้นพบบุคลิกภาพแบบ เอ นั้นถือว่าการค้นพบที่สำคัญ เพราะบุคลิกภาพแบบ เอ เป็นปัจจัยที่เสี่ยงกว่าปัจจัยกายภาพทุกตัว ถ้าเปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยโรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง หรือโรคไขมันในหลอดเลือดสูงกับคนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ แล้ว คนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี จะถือ

ว่าเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สุดของการเกิดโรคหัวใจ (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 14; อ้างอิงจาก รังสิต ห่มระฤก. 2532)

จากประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี นั้น ฟรีดแมน และโรเซนแมน (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 14; อ้างอิงจาก Friedman; & Rosenman. 1974) สรุปลักษณะของบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ได้ดังนี้

บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Behavior Pattern Personality) หมายถึงบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่รีบร้อน ชอบแข่งขัน และก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มากๆ ในเวลาน้อยๆ มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามมากในการทำงาน ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อประสบความสำเร็จ ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ทนไม่ได้กับงานที่ล่าช้า มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้ง่าย

บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Behavior Pattern Personality) หมายถึงบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลาย ไม่รีบร้อน และไม่ก้าวร้าว มีลักษณะเรื่อยๆ เฉื่อยๆ ชอบการพักผ่อน ดำเนินชีวิตอย่างง่ายๆ และไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคในการทำงาน

2.2.1.5 การวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

บุคลิกภาพแบบ เอ และบี แบบวัดที่ใช้ในปัจจุบัน มี 3 แบบ (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 15; อ้างอิงจาก Friedman; & Rosenman. 1974) คือ

แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview : SI) ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่างๆ ที่ทำให้คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ไม่สามารถทน เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงทางด้านกายภาพ

มาตรวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ของเฟรมมิงแฮม (Fremingham Type A Scale: FTAS) เป็นแบบวัดรายงานตนเองเช่นเดียวกับแบบที่หนึ่ง ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ วัดทางด้านแรงขับมุ่งสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว และการรับรู้ว่ามี ความกดดันในการทำงาน

แบบสำรวจการกระทำของ เจนกินส์ (Jenkins Activity Survey: JAS) เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ บุคคลที่ได้คะแนนวัดสูงนี้ เป็นบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ทำงานด้วยความเร่งรีบ ไม่ลดละต่อความอ่อนล้าหรือการทำงานที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว นอกจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานหนักและมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่รายงานว่า มีความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพอาชีพให้สูงขึ้น รับรู้ที่ได้รับแรงเสริมจากการทำงานมากกว่า อีกทั้งยังมีระดับการศึกษาสูงกว่า

นอกจากนี้ สตรูบและคนอื่นๆ (Strube and others. 1987) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสำรวจกิจกรรมของเจนกินส์ว่า เป็นแบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ โดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองว่ามีการแสดงออกอย่างไร และได้ศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะ

บุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว มีแรงขับในการแข่งขันสูง มุ่งสัมฤทธิ์ และมีความรู้ที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้บุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

บลูเมนทอลล์ (ชมพูนุช พงษ์ศิริ. 2535 : 28 ; อ้างอิงจาก Bumenthal. 1978) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ของเด็กนักเรียนชายและหญิง ผลการศึกษาพบว่า เด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะเป็นคนที่มีความเครียดสูงกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

เคลลีและฮุสตัน (Kelly; & Houston. 1985: 634) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี จำแนกความแตกต่างทางด้านลักษณะชีวสังคมภูมิหลัง และการทำงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงที่ทำงานนอกบ้าน จำนวน 220 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า หญิงที่ทำงานนอกบ้านลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีระดับการศึกษาสูงกว่า ระดับสถานภาพทางอาชีพสูงกว่า มีชั่วโมงการทำงานมากกว่า มีปริมาณงานที่ทำมากกว่า มีความสับสนในบทบาทการทำงาน ความเครียดในการทำงาน และต้องการประสบการณ์การทำงานมากกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี

ชาวทซ์ และคนอื่นๆ (ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์. 2539 : 24 ; อ้างอิงจาก Schwartz and others. 1986) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ที่ประสบความสำเร็จในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้ใดเคยประสบความสำเร็จเลย และในสถานการณ์ที่มีบางคนประสบความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความมุ่งหวังความสำเร็จในสถานการณ์ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จ แต่จะไม่เอาตัวเองไปผูกมัดกับงานที่ไม่มีโอกาสประสบความสำเร็จ

ไควร์เวอร์และไวน์ดเนอร์ (Kleiver; & Weidner. 1987: 204) ได้ศึกษาเรื่อง “ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และระดับความมุ่งหวัง” โดยศึกษาจากการตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของเด็กและผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชาย จำนวน 32 คน และเด็กหญิง 41 คน มีอายุระหว่าง 9-12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ และ บี ผลการวิจัยพบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มได้ตั้งเป้าหมายความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการกระทำพฤติกรรม เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า

สตูรป และคนอื่นๆ (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533: 19-20; อ้างอิงจาก Strube and others. 1987) ได้ศึกษาสถานการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีความพยายามและความสำเร็จไม่สอดคล้องกัน ผลการวิจัยพบว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความพยายามมากขึ้น เพื่อให้ตนเองสามารถควบคุมสถานการณ์ได้

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ชุติมน ศรีแก้ว (2546 : 77) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เบญจวรรณ ฉายแสง (2552 : 78) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความเพียรพยายามในการทำงาน เพื่อประสบความสำเร็จมากกว่า รักความก้าวหน้ามากกว่า มีความเครียดและความวิตกกังวลในการทำงานสูงกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี ซึ่งบุคลิกภาพแบบ เอ และ บี มีอิทธิพลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า บุคลิกภาพน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.3.1.1 ความหมายของทัศนคติ

เคนด์เลอร์ (Kendler. 1963 : 572) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ภาวะความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมในทางสนับสนุน หรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่างต่อบุคคล ต่อสถาบัน หรือต่อแนวคิดบางอย่าง อีกทั้งเป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้เป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

เทอร์สโตน (Thurstone. 1967 : 479) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นตัวแปรทางจิตวิทยาชนิดหนึ่งที่ไม่สามารถสังเกตได้ง่าย แต่เป็นความโน้มเอียงทางด้านจิตใจภายในที่แสดงออกให้เห็นเป็นพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

อลพอร์ต (Allport. 1967 : 417) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึงสภาพแวดล้อมทางจิต ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่เป็นตัวกำหนดทิศทางการตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1967 : 583-584) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึงพฤติกรรมหรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นครั้งแรกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคิด หรือสถานการณ์ใดๆ ในทางเข้าใกล้หรือออกห่าง และความพร้อมที่จะตอบสนองต่อไปในทางเอนเอียงลักษณะเดิม เมื่อพบกับสิ่งหรือ สภาวะการณดังกล่าวอีก

บุญธรรม กิจปรีดาสุทธิ์ (2535 : 45) ได้สรุปความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง กริยาท่าทีรวมๆ ของบุคคลที่เกิดจากความโน้มเอียงของจิตใจ และแสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยแสดงออกในทางสนับสนุน มีความรู้สึกเห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งเรานั้น หรือแสดงออกในทางต่อต้าน ซึ่งมีความรู้สึกที่ไม่เห็นชอบต่อสิ่งเรานั้น

เชดคักดี โฆวาสินธุ์ (2540 : 38) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม หรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเรานั้นๆ ไปในทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในแนวทางสนับสนุน หรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่า ทัศนคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นตัวกำหนดแนวโน้มการตอบสนอง หรือแสดงพฤติกรรมของบุคคลนั้นในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2.3.1.2 ลักษณะสำคัญของทัศนคติ

กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์ (2528 : 231) อธิบายลักษณะสำคัญของทัศนคติดังนี้

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือการได้รับประสบการณ์ มิใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด
2. ทัศนคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีทัศนคติที่ดีก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหา หรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ตรงกันข้าม ถ้ามีทัศนคติไม่ดี ก็ไม่มีแนวโน้มที่จะเข้าหา โดยถอยหนี หรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ
3. ทัศนคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นได้
4. ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้ หรือประสบการณ์เปลี่ยนแปลงทัศนคติดังนั้นย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

2.3.1.3 องค์ประกอบของทัศนคติ

เชดคักดี โฆวาสินธุ์ (2540 : 40) จำแนกองค์ประกอบทัศนคติเป็น 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ หรือความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า เพื่อเป็นเหตุผลในการที่จะสรุปรวมเป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินสิ่งเรานั้นๆ
2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องมาจากการที่บุคคลประเมินสิ่งเรานั้นว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลวอย่างไร
3. องค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งจะเป็นไปในทิศทางที่จะสนับสนุน หรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้มาจากการประเมินผล

2.3.1.4 ประโยชน์ของทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 4) กล่าวถึงประโยชน์ของทัศนคติ ดังนี้

1. ช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว โดยการจัดรูปหรือระบบของสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเรา
2. ช่วยให้มีความภาคภูมิใจในตนเอง (Self-Esteem) โดยบุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งไม่ดี หรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเรา
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิริยาตอบโต้ หรือกระทำการหนึ่งสิ่งใดนั้นส่วนมากจะทำในสิ่งที่พอใจมาให้ หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม ดังจะเห็นได้จากบุคคลที่มีทัศนคติที่เหมือนกันนั้น จะเข้ากันได้ง่าย และบุคคลส่วนมากมักจะมีทัศนคติเหมือนกับบุคคลอื่นที่เขาใกล้ชิดสนิทสนมด้วย บุคคลที่มีความสำคัญสำหรับเขา
4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าทัศนคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

2.3.1.5 อิทธิพลของทัศนคติต่อการเรียนการสอน

ปราณี รามสูตร (2528: 193-194) กล่าวถึง อิทธิพลของทัศนคติต่อการเรียนการสอน ดังนี้

1. ทัศนคติมีผลต่อวิชาที่เรียนที่ชอบหรือไม่ชอบ เช่น นักเรียนชอบครูคนหนึ่งมาก เมื่อรู้ว่าครูคนนั้นสอนวิชาใด นักเรียนก็อยากเรียนด้วย ทำให้เกิดความชอบในวิชานั้น มีทัศนคติที่ดีต่อวิชานั้น ถ้าเขาเรียนวิชาดังกล่าว ย่อมมีแนวโน้มว่าเขาจะต้องพยายามเรียนให้ได้ผลดี เป็นต้น
2. ทัศนคติมีผลต่อการใส่ใจในการเรียน เช่น ถ้านักเรียนไม่ชอบวิชาใด ไม่ชอบครูผู้สอนวิชาใด นักเรียนก็มักไม่สนใจเรียนวิชานั้น ไม่เข้าชั้นเรียนเมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชานั้น ไม่ทำการบ้าน หากนักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน หรือคณะครูเป็นส่วนรวม จะไม่เอาใจใส่ในการเรียนไม่ว่าวิชาใด เป็นต้น
3. ทัศนคติมีผลต่อการรับรู้ บุคคลรับรู้หรือแปลความหมายสิ่งเร้าตามทัศนคติของคนที่สัมผัสสิ่งเร้า นั้น และมีผลสะท้อนไปสู่การเรียนรู้ในที่สุด เช่น แสงดาวถูกครูดถามด้วยความเป็นห่วงว่าทำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์เสร็จหรือไม่ แสงดาวแปลความหมายว่า ครูจับผิด เพราะแสงดาวไม่ชอบครูอยู่เดิมแล้ว ทำให้ไม่อยากเรียนวิชาคณิตศาสตร์
4. ทัศนคติที่มีอิทธิพลทำให้บุคคลมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ได้ผลดี เช่น นักเรียนรักครู ชอบวิชาที่ครูสอน เมื่อเริ่มต้นเรียนก็อาจตั้งจุดมุ่งหมายไว้ในใจว่าวิชานี้เขาจะต้องทำคะแนนให้สูง การตั้งจุดมุ่งหมายเช่นนี้ เป็นแรงจูงใจที่สำคัญมากที่จะผลักดันให้นักเรียนตั้งใจเรียน ตั้งใจศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ส่งผลสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการเรียนรู้ท้ายที่สุด

2.3.1.6 การวัดทัศนคติ

ทัศนคติเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึก ตลอดจนอารมณ์ ดังนั้นการวัดทัศนคติโดยตรงจะประสบปัญหามาก เพราะผู้ตอบจะต้องประเมินความรู้สึกของตนเองว่า รู้สึกพอใจ หรือมองเห็นคุณค่าต่อสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด ปัจจุบันแบบวัดทัศนคติที่นิยมใช้ คือ มาตรฐานวัดทัศนคติเทอร์สโตน (Thurstone's Type Scale) และมาตรฐานวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท (Likert Scale)

2.3.1.6.1 มาตรฐานวัดทัศนคติเทอร์สโตน (Thurstone's Type Scale)

เชดส์คัตต์ โฆวาสิษฐ์ (2540: 98-103) กล่าวว่า การสร้างมาตรฐานวัดทัศนคติเทอร์สโตน มีลำดับขั้นดังนี้

1. รวบรวมข้อความที่ต้องการวัดทัศนคติให้มาก ให้ครอบคลุมเรื่องที่ต้องการวัด
2. นำข้อความในข้อ 1 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิกำหนดว่า ข้อความอยู่ในมาตรใด ระหว่างค่า 1-11 โดยเริ่มจาก “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” จนไปถึง “เห็นด้วยอย่างยิ่ง”
3. นำผลจากการตัดสินของผู้ทรงคุณวุฒิมาแจกแจงความถี่และความถี่สะสมของแต่ละข้อความ แล้วนำไปคำนวณหาค่ามาตรวัด (S = Scale Value) และหาค่าความแปรปรวน (Q-Value)
4. นำข้อความที่ได้จากข้อ 3 มาเรียงลำดับค่า S ตั้งแต่ 1-11 อย่างน้อยช่วงละ 2 ข้อความ ถ้าช่วงใดมีมากกว่า 2 ข้อ ให้เลือกข้อที่มี S น้อยที่สุด เรียงลำดับไว้ประมาณ 20-22 ข้อ นำข้อความเรียงคละกันให้ผู้ตอบเลือกว่าเห็นด้วยกับข้อความใดมากที่สุด ถ้ามีประมาณ 20 ข้อความ ให้เลือกตอบ 2 ข้อ ถ้ามีประมาณ 30 ข้อความ ให้เลือกตอบ 3 ข้อ แล้วให้คะแนนตามค่ามาตรวัด S ประจำข้อความนั้น

2.3.1.6.2 มาตรฐานวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท (Likert Scale)

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2527: 233) กล่าวถึง การสร้างมาตรฐานวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท (Likert Scale) ดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของทัศนคติที่ต้องการวัดตามหลักการทั่วไปในการสร้างข้อความวัดทัศนคติให้ชัดเจน และครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด
2. สร้างข้อความวัดทัศนคติ ซึ่งอาจรวบรวมจากเอกสาร ตำรา หรือส่งแบบสอบถามปลายเปิดให้กลุ่มตัวอย่างตอบมา นำคำตอบมาสร้างเป็นแบบวัดทัศนคติให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด และควรมีข้อความที่เป็นบวกและลบในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน
3. กำหนดมาตรวัดเป็น 5 ระดับ หรือ 4 ระดับ เริ่มจากเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือเริ่มจากเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 หรือ 4, 3, 2, 1

สำหรับข้อความวัดทัศนคติลักษณะบวก ส่วนข้อความวัดทัศนคติลักษณะเป็นลบ ให้คะแนน 1, 2, 3, 4, 5 หรือ 1, 2, 3, 4

4. นำข้อความวัดทัศนคติไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นำผลมาวิเคราะห์ความเที่ยงของแบบวัด โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา

เยาวดี วิบุรณศิริ (2531: 19) กล่าวถึง การสร้างมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท ดังนี้

มาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท เป็นวิธีวัดพฤติกรรมด้านจิตพิสัยที่ใช้กันมากที่สุดในการวิจัย เนื่องจากกระบวนการสร้างไม่ซับซ้อน ถ้าดำเนินการสร้างอย่างดี มาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท (Likert Scale) จะมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับมาตรวัดทัศนคติของเธอร์สตัน ซึ่งมีกระบวนการที่ซับซ้อนกว่า ลักษณะของมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท เป็นมาตรประเภทอันตรภาคชั้นที่มีช่วงเท่ากัน (Equal Interval Scale) ประกอบด้วยระดับต่างๆ 5 ระดับ หรือ 4 ระดับ ในแต่ละระดับมีการให้น้ำหนักของคำตอบคะแนนรวมทั้งฉบับ (Summated Score) จะเป็นพฤติกรรมด้านนั้นๆ ของผู้ที่ถูกวัดต่อสิ่งนั้น

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

บริกซ์ โทซี และเมอร์เลย์ (Briggs, Tosi and Morley. 1971 : 347-350) ได้ศึกษาผลการปรับปรุงนิสัยในการเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 20 คน ผลการทดลองพบว่า นิสัยในการเรียน โดยเฉพาะในเรื่องทัศนคติต่อการเรียน ความขยันหมั่นเพียร การใช้เวลาในการเรียน ถ้าได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นแล้ว จะมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้นด้วย

ธอร์นเบอร์ก (Thornburg. 1975 : 181-185) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียนที่ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนร้อยละ 50 ของกลุ่มตัวอย่าง มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน และนักเรียนร้อยละ 24 มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียนอย่างรุนแรง โดยนักเรียนที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน มีความคิด ความรู้สึกว่าหลักสูตรการเรียนการสอนไม่มีประโยชน์ ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย ไม่ขยันเรียน ครูเน้นเรื่องคะแนนมากเกินไป ครูลำเอียง และกฎข้อบังคับของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป

2.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

กนกกานต์ ภูประเสริฐ (2552 : 79) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สโรชา อนันตพุกษา (2552 : 77) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคัน

นายว กรุงเทพมหานคร พบว่า ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นคุณสมบัติสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนทั้งหลาย ซึ่งสามารถส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนให้ประสบความสำเร็จได้หรือไม่

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

มีด (Mead. 1971 : 175) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของบุคคลที่คาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคต

ซีกูรา (Secura. 1975 : 5823-B) ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของแต่ละบุคคลในการมองอนาคต การวางแผน และการจัดการเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้

รอล์ฟ และกีซีล่า (Lamm, Rolf, Gisela. 1976) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตหมายถึง ทศนคติ ความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีต่ออนาคต

เพ็ญแข ประจันปัจจณี (2527 : 15) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ลักษณะนิสัยที่อดใจรอได้ หักห้ามใจตนเอง เพื่อจุดมุ่งหมายปลายทาง หรือความสำเร็จ หรือผลตอบแทนที่ยิ่งใหญ่ หรือมีคุณค่ามากกว่า รวมทั้งความสามารถในการทำนาย หรือคาดการณ์ล่วงหน้าและมีความสัมพันธ์กับลักษณะนิสัยความรับผิดชอบด้วย

สมจิตต์ เพิ่มพูน (2532 : 11) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตว่า หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรอรับผลดีหรือป้องกันผลเสีย ตลอดจนสามารถควบคุมตนเองในการกระทำ หรือละเว้นการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเอง เพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะเกิดขึ้นตามมาทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นในภายหลัง

สุพล วงสิงห์ (2534: 31-35) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี แม้จะเผชิญกับอุปสรรคต่างๆ ก็ไม่ย่อท้อ มีความกระตือรือร้นที่จะฝ่าฟันอุปสรรค โดยมุ่งที่จะเกิดผลสำเร็จในอนาคต ยอมรับความลำบากในปัจจุบัน เพื่ออนาคตที่ดี

สุรพงษ์ วงสิงห์ (2534: 46) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และการบังคับตนเองให้อดใจ หรือเลือกที่จะไม่รับประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่ หรือสำคัญกว่าที่ตามมาในภายหลัง

กนกวรรณ อุ่นใจ (2535: 27) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การมองสู่ออนาคตของบุคคล โดยผู้มือนาคตจะเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ไกล และตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม หาแนวทางแก้ปัญหา และวางแผนดำเนินการ เพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต

รู้จักการปฏิบัติให้เกิดการอดได้รอได้ และมีความเพียรพยายามในปัจจุบัน เพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

จักรวาล ภูพาน์ (2537 : 38) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตว่า เป็นลักษณะของการมองอนาคตของบุคคล ซึ่งผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตนั้นจะเป็นผู้ที่มีความสามารถคาดการณ์ไกล วางแผนเพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต มีแนวทางในการแก้ไขปัญหาและสามารถตัดสินใจเลือกกระทำได้อย่างเหมาะสม มีความเพียรพยายามและอดทนรอได้ เพื่อความสำเร็จในอนาคต

ลักษณะมุ่งอนาคตนี้ นักจิตวิทยาพบหลักฐานว่าเป็นด้านหนึ่งของพลังอีโก้ (Ego strength) ของบุคคล ซึ่งเป็นแนวทางให้ผู้ที่มิได้มีลักษณะมุ่งอนาคต สามารถระงับหรือชะลอการบำบัดความต้องการต่างๆ ของตนได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. 2520) และเป็นด้านหนึ่งของบุคลิกภาพที่พัฒนามาจากการเรียนรู้ การศึกษา และกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งพัฒนาอย่างช้าๆ ในวัยเด็กบุคคลบางคนจะอาศัยความสามารถของตนเอง และในเวลาปัจจุบันเป็นรากฐานที่จะคาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคตได้ การมุ่งอนาคตจะสัมพันธ์กับความจำเป็นที่จะต้องมีความคิดในการวางแผน ความตั้งใจจะกระทำ และรายละเอียดบางอย่างที่จะต้องทำ ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนนั้นมีส่วนสำคัญทำให้นักเรียนมีความคิดในการวางแผน ตั้งใจที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ

2.4.1.1 ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต

โคลเบอร์ก, มิซเซล และไรท์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. 2520 : 35 ; อ้างอิงจาก Kohlberg. 1964 ; Mischel. 1975 ; Wright. 1975) กล่าวว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงสามารถระงับหรือชะลอการบำบัดความต้องการต่างๆ ของตนได้ ฉะนั้นผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงคือผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ไม่ฝ่าฝืนกฎของศาสนา หรือกฎหมาย จึงเห็นได้ว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจัดเป็นผู้มีจริยธรรมสูงด้วย

ไรท์ (Wright. 1975 : 298) กล่าวถึง ความสัมพันธ์กับลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่า ผู้ที่มีลักษณะนี้สูงจะเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมายและเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูง

จรรยา สุวรรณทัต (2531 : 50) กล่าวถึงความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่าเป็นลักษณะทางจิตใจที่สำคัญอย่างหนึ่ง และเกี่ยวข้องกับการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลในตัวบุคคลและสังคม ซึ่งลักษณะนี้ยังมีความสัมพันธ์กับลักษณะจิตอื่นๆ ของบุคคลด้วย ที่สำคัญคือสติปัญญาและจริยธรรม

บุญรับ ศักดิ์มณี (2532 : 7-8) กล่าวถึงความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่าเป็นการคำนึงถึงอนาคตและควบคุมพฤติกรรมไปสู่แนวทางนั้นๆ ทำให้บุคคลสามารถปรับวิธีการและเป้าหมายให้ถูกต้องและสัมพันธ์กัน

จันทนา นนทิกกร (2533 : 32-33) กล่าวถึง บุคคลที่มีเป้าหมายหรือมีการกำหนดสิ่งที่ต้องการไว้ล่วงหน้าชัดเจน ย่อมมีความตั้งใจและใช้ความพยายามอย่างจริงจังในการกระทำพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในอนาคต ซึ่งเป้าหมายจะมีหน้าที่สำคัญ 2 ประการที่เป็นพื้นฐานของแรงจูงใจที่มุ่งตรงไปสู่พฤติกรรม คือ

1. เป้าหมายจะกำหนดแนวทางการตัดสินใจว่าควรจะใช้ความพยายามเท่าใดในการทำงานนั้น
2. เป้าหมายมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมต่อการทำงานโดยต้องคำนึงถึงความสำคัญ

2.4.1.2 ปัจจัยที่ส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคต

พรรณี ชูชัย (2522 : 21-23) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคต ดังนี้

1. เด็กต้องได้แรงเสริมในทางบวกจากครู คือ ครูจะต้องเป็นผู้ชี้แนะหาช่องทางให้เด็กรู้จักตั้งเป้าหมาย หาแนวทางเลือกสำหรับชีวิตจริงๆ มิใช่เพื่อฝัน
2. ในการเรียนการสอน ครูต้องกระตุ้นให้กำลังใจและส่งเสริมให้เด็กคิด คือครูต้องมีกิจกรรมการสอนที่มีลักษณะมุ่งอนาคต เด็กจึงจะมีลักษณะมุ่งอนาคตด้วย
3. เด็กต้องได้รับการยอมรับความคิดเห็น คือ ในการแสดงความคิดเห็นในลักษณะมุ่งอนาคตซึ่งแฝงด้วยค่านิยม การประเมินผลของครูจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีความมั่นใจในความคิด และแสดงออกในรูปพฤติกรรมให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน สิ่งเหล่านี้เป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องเอาใจใส่ดูแล โดยใช้จิตวิทยาเข้ามาเกี่ยวข้อง
4. ครูควรจัดสิ่งแวดล้อมภายในการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เด็กมีความมั่นใจ กล่าวตัดสินใจ ให้โอกาสเด็กคิดแก้ปัญหา ทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง และอยู่ภายในบรรยากาศที่อบอุ่น ซึ่งจะเป็นแนวทางที่ส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคตของเด็กได้ดี

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.4.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เนอร์มี (Nurmi. 1988 : 1-9) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการปะทะสังสรรค์แบบพ่อแม่ และเด็ก กับลักษณะมุ่งอนาคตของวัยรุ่น ตามอายุ เพศ จากการศึกษาใช้กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นอายุ 11 ปี และ 15 ปี พบว่า อายุและเพศมีอิทธิพลต่อการปะทะสังสรรค์แบบพ่อแม่ และเด็กของวัยรุ่นและลักษณะมุ่งอนาคตของเขาเอง แต่ในทางตรงกันข้ามการพูดคุยกันของเด็กอายุ 15 ปี ทำให้การมองโลกในแง่ดีเพิ่มขึ้น รวมถึงการวางแผน ความมีเหตุผลเพิ่มขึ้นด้วย

ซีจีเนอร์ (Seginer. 1988 : 247-273) ได้ศึกษาสภาวะทางสังคมของวัยรุ่นในนิคมกับวันรุ่นที่อยู่ในชุมชนเมือง โดยเปรียบเทียบองค์ประกอบทางสังคม คือ การอยู่ในนิคมกับอยู่ในชุมชนเมือง โดยการใช้แบบสอบถามจากวัยรุ่นที่อยู่ในนิคม จำนวน 114 คน กับวัยรุ่นที่อยู่ในชุมชนเมือง พบว่า เด็กวัยรุ่นที่อยู่ในนิคมแสดงถึงความคาดหวังในอนาคตออกมาน้อยกว่าวัยรุ่นที่อยู่ในชุมชนเมือง

โรบินสัน (กนกวรรณ อุ๋นใจ. 2538 : 38 ; อ้างอิงจาก Robinson. 1991) ศึกษาลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนเกรดที่เคยกระทำความผิด 2 ครั้ง หรือมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป แต่ไม่ถูกฟ้องทางกฎหมาย จำนวน 48 คน พบว่า เด็กเกรดจะมองอนาคตในระยะสั้น และมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า ความวิตกกังวลไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุ่งอนาคต

2.4.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สมจิตต์ เพิ่มพูน (2532 : 89-90) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน และลักษณะมุ่งอนาคตหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

กนกวรรณ อุ๋นใจ (2535 : 57) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 300 คน พบว่า กลุ่มที่ได้รับการพัฒนาโดยเทคนิคการพยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภูวดล แก้วมณี (2551 : 91) พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กฤษฎาพร พวงซ้อย (2552 : 72) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตดังกล่าว สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการคาดการณ์ไกล การวางแผน ความเพียรพยายาม อบรมเลี้ยงดู อิทธิพลของสังคม สื่อมวลชน ซึ่งเป็นตัวชี้ถึงการมีลักษณะมุ่งอนาคตของเด็กแต่ละคน

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบผู้ปกครอง

2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบผู้ปกครอง

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม (2524: 8) ในสังคมไทยนั้น ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อจิตใจของคนไทยมาตั้งแต่เด็ก จนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ คนไทยจะผูกพันกับครอบครัว โดยเฉพาะบิดามารดาของตนจนแก่เฒ่า อาจกล่าวได้ว่า ครอบครัวไทยมีบทบาทสำคัญต่อจิตใจมากกว่าที่จะปรากฏในวัฒนธรรมอื่นๆ

2.5.1.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา (Social Cognitive Learning Theory) ซึ่งเป็นทฤษฎีของศาสตราจารย์แบนดูรา แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford) ประเทศสหรัฐอเมริกา บันดูรามีความเชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ (Bandura 1963) จึงเรียกการเรียนรู้จากการสังเกตว่า “การเรียนรู้โดยการสังเกต” หรือ “การเลียนแบบ” และเนื่องจากมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์ (Interact) กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวอยู่เสมอ บันดูราอธิบายว่าการเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมในสังคม ซึ่งทั้งผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน บันดูรา (1969, 1971) จึงเปลี่ยนชื่อทฤษฎีการเรียนรู้ของท่านว่า การเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) แต่ต่อมาได้เปลี่ยนเป็น การเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา (Social Cognitive Learning Theory) อีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ เนื่องจากบันดูราพบจากการทดลองว่า สาเหตุที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ด้วยการสังเกต คือ ผู้เรียนจะต้องเลือกสังเกตสิ่งที่ต้องการเรียนรู้โดยเฉพาะ และสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ผู้เรียนจะต้องมีการเข้ารหัส (Encoding) ในความทรงจำระยะยาวได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ ผู้เรียนต้องสามารถที่จะประเมินได้ว่าตนเลียนแบบได้ดีหรือไม่ดีอย่างไร และจะต้องควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ด้วย (metacognitive) บันดูรา Bandura, 1986 จึงสรุปว่า การเรียนรู้โดยการสังเกตจึงเป็นกระบวนการทางการรู้คิดหรือพุทธิปัญญา (Cognitive Processes)

การเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ (Observational Learning หรือ Modeling) บันดูรา (Bandura) มีความเห็นว่าทั้งสิ่งแวดล้อม และตัวผู้เรียนมีความสำคัญเท่า ๆ กัน บันดูรา กล่าวว่า คนเรามีปฏิสัมพันธ์ (Interact) กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวเราอยู่เสมอการเรียนรู้เกิดจาก ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม ซึ่งทั้งผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน พฤติกรรมของคนเราส่วนมากจะเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) สำหรับตัวแบบไม่จำเป็นต้องเป็นตัวแบบที่มีชีวิตเท่านั้น แต่อาจจะเป็นตัวสัญลักษณ์ เช่น ตัวแบบที่เห็นในโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์หรืออาจจะเป็นรูปภาพการ์ตูนหนังสือก็ได้ นอกจากนี้ คำบอกเล่าด้วยคำพูดหรือข้อมูลที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรก็เป็นตัวแบบได้ การเรียนรู้โดยการสังเกตไม่ใช่การลอกแบบจากสิ่งที่สังเกตโดยผู้เรียนไม่คิด คุณสมบัติของผู้เรียนมีความสำคัญ เช่น ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถที่จะรับรู้สิ่งเร้า และสามารถสร้างรหัสหรือกำหนดสัญลักษณ์ของสิ่งที่สังเกตเก็บไว้ในความจำระยะยาว และสามารถเรียกใช้ในขณะและผู้สังเกตต้องการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ

บันดูราได้เริ่มทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยการสังเกต หรือ การเลียนแบบ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 เป็นต้นมา ได้ทำการวิจัยเป็นโครงการระยะยาว และได้ทำการพิสูจน์สมมติฐานที่ตั้งไว้ทีละอย่าง โดยใช้กลุ่มทดลองและควบคุมอย่างละเอียด และเป็นขั้นตอนต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของการวิจัยที่บันดูราและผู้ร่วมงานเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยการสังเกต ผลการวิจัยที่ได้รับความสนใจจากนักจิตวิทยาเป็นอันมาก และมีผู้นำไปทำงานวิจัยโดยใช้สถานการณ์แตกต่างกันไป ผลที่ได้รับสนับสนุนข้อสรุปของศาสตราจารย์บันดูราเกี่ยวกับการเรียนรู้

โดยการสังเกต การทดลองอันแรกโดย แบนดูรา รอส และรอส (Bandural, Ross & Roos, 1961) เป็นการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวโดยการสังเกต แบนดูราและผู้ร่วมงานได้แบ่งเด็กออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งให้เห็นตัวอย่างจากตัวแบบที่มีชีวิต แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว เด็กกลุ่มที่สองมีตัวแบบที่ไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และเด็กกลุ่มที่สามไม่มีตัวแบบแสดงพฤติกรรมให้ดูเป็นตัวอย่าง ในกลุ่มมีตัวแบบแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว การทดลองเริ่มด้วยเด็กและตัวแบบเล่นตุ๊กตา (Tinker Toys) สักครู่หนึ่งประมาณ 1 – 10 นาที ตัวแบบลุกขึ้นต่อย ตะ ทบ ตุ๊กตาที่ทำด้วยยางแล้วเป่าลม ฉะนั้นตุ๊กตาจึงทนการตะต่อยหรือแม้ว่าจะนั่งทับหรือยืนก็ไม่แตก สำหรับเด็กกลุ่มที่สอง เด็กเล่นตุ๊กตาใกล้ ๆ กับตัวแบบ แต่ตัวแบบไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวให้ดูเป็นตัวอย่าง เด็กกลุ่มที่สามเล่นตุ๊กตาโดยไม่มีตัวแบบ หลังจากเล่นตุ๊กตาแล้วแม่ผู้ทดลองพาเด็กไปดูห้องที่มีตุ๊กตาที่น่าเล่นมากกว่า แต่บอกว่าห้ามจับตุ๊กตา เพื่อให้เด็กรู้สึกคับข้องใจ เสร็จแล้วนำเด็กไปอีกห้องหนึ่งที่ละคน ซึ่งมีตุ๊กตาหลายชนิดวางอยู่และมีตุ๊กตาข่างที่เหมือนกับตุ๊กตาที่ตัวแบบตะต่อยและทุบรวมอยู่ด้วย ผลการทดลองพบว่า เด็กที่อยู่ในกลุ่มที่มีตัวแบบแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวจะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ตะต่อยทุบรวมทั้งนั่งทับตุ๊กตาข่างเหมือนกับที่สังเกตจากตัวแบบแสดงและค่าเฉลี่ย (Mean) ของพฤติกรรมก้าวร้าวที่แสดงโดยเด็กกลุ่มนี้ทั้งหมดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กกลุ่มที่สองและกลุ่มที่สาม

การทดลองที่สองก็เป็นการทดลองของแบนดูรา รอส และ รอส (1963) วิธีการทดลองเหมือนกับการทดลองที่หนึ่งแต่ใช้ภาพยนตร์แทนของจริง โดยกลุ่มหนึ่งดูภาพยนตร์ที่ตัวแบบ แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว อีกกลุ่มหนึ่งดูภาพยนตร์ที่ตัวแบบไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ผลของการทดลองที่ได้เหมือนกับการทดลองที่หนึ่ง คือ เด็กที่ดูภาพยนตร์ที่มีตัวแบบแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว จะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่าเด็กที่อยู่ในกลุ่มที่ดูภาพยนตร์ที่ตัวแบบไม่แสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าว

แบนดูรา และเม็นลอฟ (Bandural & Menlove, 1968) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเด็ก ซึ่งมีความกลัวสัตว์เลื้อย เช่น สุนัข จนกระทั่งพยายามหลีกเลี่ยงหรือไม่ปฏิสัมพันธ์กับสัตว์เลื้อย แบนดูราและเม็นลอฟได้ให้เด็กกลุ่มหนึ่งที่มีความกลัวสุนัขได้สังเกตตัวแบบที่ไม่กลัวสุนัข และสามารถจะเล่นกับสุนัขได้อย่างสนุก โดยเริ่มจากการค่อย ๆ ให้ตัวแบบเล่น ตะ และพูดกับสุนัขที่อยู่ในกรงจนกระทั่งในที่สุดตัวแบบเข้าไปอยู่ในกรงสุนัข ผลของการทดลองปรากฏว่าหลังจากสังเกตตัวแบบที่ไม่กลัวสุนัข เด็กจะกล้าเล่นกับสุนัขโดยไม่กลัว หรือพฤติกรรมของเด็กที่กล้าที่จะเล่นกับสุนัขเพิ่มขึ้นและพฤติกรรมที่แสดงว่ากลัวสุนัขจะลดน้อยไป

การทดลองของแบนดูราที่เกี่ยวกับการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือเลียนแบบมีผู้นำไปทำซ้ำ ปรากฏผลการทดลองเหมือนกับแบนดูราได้รับ นอกจากนี้มีนักจิตวิทยาหลายท่านได้ใช้แบบการเรียนรู้ โดยวิธีการสังเกตในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ

2.5.1.1.1 ความคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

เชิงพุทธิปัญญา

1. แบนดูราได้ให้ความสำคัญของการปฏิสัมพันธ์ของ อินทรีย์และสิ่งแวดล้อม และถือว่าการเรียนรู้ก็เป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม โดยผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน แบนดูราได้ถือว่าทั้งบุคคลที่ต้องการจะเรียนรู้และ สิ่งแวดล้อมเป็นสาเหตุของพฤติกรรม

2. แบนดูราได้ให้ความแตกต่างของการเรียนรู้ (Learning) และการกระทำ (Performance) ถือว่าความแตกต่างนี้สำคัญมาก เพราะคนอาจจะเรียนรู้อะไรหลาย อย่างแต่ไม่กระทำ เป็นต้นว่า นักศึกษาทุกคนที่กำลังอ่านเอกสารประกอบการสอนนี้จะทราบว่าการ โกงในการสอบนั้นมีพฤติกรรมอย่างไร แต่นักศึกษาเพียงน้อยคนที่จะทำการโกงจริง ๆ แบนดูรา ได้สรุปว่าพฤติกรรมของมนุษย์อาจจะแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท

2.1 พฤติกรรมสนองตอบที่เกิดจากการเรียนรู้ ผู้ซึ่ง แสดงออกหรือกระทำสม่ำเสมอ

2.2 พฤติกรรมที่เรียนรู้แต่ไม่เคยแสดงออกหรือกระทำ

2.3 พฤติกรรมที่ไม่เคยแสดงออกทางการกระทำ เพราะไม่เคยเรียนรู้จริง ๆ

3. แบนดูราไม่เชื่อว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจะคงตัวอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และทั้งสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมมีอิทธิพลซึ่งกันและ กัน ตัวอย่างเช่น เด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวก็คาดหวังว่าผู้อื่นจะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อตนด้วยความหวังนี้ก็ส่งเสริมให้เด็กแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และผลพวงก็คือว่าเด็กอื่น (แม้ว่าจะไม่ก้าวร้าว) ก็แสดงพฤติกรรมตอบสนองแบบก้าวร้าวด้วย และเป็นเหตุให้เด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวยิ่งแสดง พฤติกรรมก้าวร้าวมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการย้ำความคาดหวังของตน

แบนดูรา สรุปว่า “เด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวจะสร้างบรรยากาศ ก้าวร้าวรอบ ๆ ตัว จึงทำให้เด็กอื่นที่มีพฤติกรรมอ่อนโยนไม่ก้าวร้าวแสดงพฤติกรรมตอบสนอง ก้าวร้าว เพราะเป็นการแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งแวดล้อมที่ก้าวร้าว”

2.5.1.1.2 ชั้นของการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือเลียนแบบ

แบนดูรากล่าวว่าการเรียนรู้ทางสังคมด้วยการรู้คิดจาก การเลียนแบบมี 2 ชั้น คือ ชั้นแรกเป็นชั้นการได้รับมาซึ่งการเรียนรู้ (Acquisition) ทำให้สามารถ แสดงพฤติกรรมได้ ชั้นที่ 2 เรียกว่าชั้นการกระทำ (Performance) ซึ่งอาจจะกระทำหรือไม่กระทำก็ได้ การแบ่งชั้นของการเรียนรู้แบบนี้ทำให้ทฤษฎีการเรียนรู้ของแบนดูราแตกต่างจากทฤษฎี พฤติกรรมนิยมชนิดอื่น ๆ การเรียนรู้ที่แบ่งออกเป็น 2 ชั้น

1 ชั้นของการเรียนรู้โดยการเลียนชั้นการรับมาซึ่งการ เรียนรู้เป็นกระบวนการทางพุทธิปัญญา (Cognitive Processes) ความใส่ใจที่เลือกสิ่งเร้ามีบทบาท สำคัญในการเลือกตัวแบบ สำหรับชั้นการกระทำ (Performance) นั้นขึ้นอยู่กับผู้เรียน เช่น

ความสามารถทางด้านร่างกาย ทักษะต่าง ๆ รวมทั้งความคาดหวังที่จะได้รับแรงเสริมซึ่งเป็นแรงจูงใจ

2.5.1.1.3 กระบวนการที่สำคัญในการเรียนรู้โดยการสังเกต

แบนดูรา (Bandura, 1977) ได้อธิบายกระบวนการที่สำคัญในการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเรียนรู้โดยตัวแบบว่ามีทั้งหมด 4 อย่างคือ

1. กระบวนการความเอาใจใส่ (Attention) ความใส่ใจของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าผู้เรียนไม่มีความใส่ใจในการเรียนรู้ โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบก็ จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้น การเรียนรู้แบบนี้ความใส่ใจจึงเป็นสิ่งแรกๆ ที่ผู้เรียนจะต้องมี แบนดูรา กล่าวว่า ผู้เรียนจะต้องรับรู้ส่วนประกอบที่สำคัญของพฤติกรรมของผู้ที่เป็นตัวแบบ องค์ประกอบที่สำคัญของ ตัวแบบที่มีอิทธิพลต่อความใส่ใจของผู้เรียนมีหลายอย่าง เช่น เป็นผู้มีเกียรติสูง (High Status) มีความสามารถสูง (High Competence) หน้าตาดี รวมทั้งการแต่งตัว การมีอำนาจที่จะให้รางวัลหรือ ลงโทษ คุณลักษณะของผู้เรียนก็มีความสัมพันธ์กับกระบวนการใส่ใจ ตัวอย่างเช่น วิทยของผู้เรียน ความสามารถทางด้านพุทธิปัญญา ทักษะทางการใช้มือและส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย รวมทั้งตัวแปร ทางบุคลิกภาพของผู้เรียน เช่น ความรู้สึกว่าตนนั้นมีค่า (Self-Esteem) ความต้องการและทัศนคติ ของ ผู้เรียน ตัวแปรเหล่านี้มักจะเป็นสิ่งจำกัดขอบเขตของการเรียนรู้โดยการสังเกต ตัวอย่างเช่น ถ้า ครูต้องการให้เด็กวัยอนุบาลเขียนพยัญชนะไทยที่ยาก ๆ เช่น ชม ม โดยพยายามแสดงการเขียนให้ดู เป็นตัวอย่างทักษะการใช้กล้ำมเนื้อในการเคลื่อนไหวของเด็กวัยอนุบาลยังไม่พร้อมจะนั้นเด็กวัย อนุบาลบางคนจะเขียนหนังสือตามที่ครูคาดหวังไม่ได้

2. กระบวนการจดจำ (Retention) แบนดูรา อธิบายว่า การที่ผู้เรียนหรือผู้สังเกตสามารถที่จะเลียนแบบหรือแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบได้ก็เป็นเพราะ ผู้เรียนบันทึกสิ่งที่ตนสังเกตจากตัวแบบไว้ในความจำระยะยาว แบนดูรา พบว่าผู้สังเกตที่สามารถ อธิบายพฤติกรรม หรือการกระทำของตัวแบบด้วยคำพูด หรือสามารถมีภาพพจน์สิ่งที่ตนสังเกตไว้ ในใจจะเป็นผู้ที่สามารถจดจำสิ่งที่เรียนรู้โดยการสังเกตได้ดีกว่าผู้ที่เพียงแต่ดูเฉย ๆ หรือทำงานอื่น ในขณะที่ดูตัวแบบไปด้วย สรุปลแล้วผู้สังเกตที่สามารถระลึกถึงสิ่งที่สังเกตเป็นภาพพจน์ในใจ (Visual Imagery) และสามารถเข้ารหัสด้วยคำพูดหรือถ้อยคำ (Verbal Coding) จะเป็นผู้ที่สามารถแสดง พฤติกรรมเลียนแบบจากตัวแบบได้แม้ว่าเวลาจะผ่านไปนาน ๆ และนอกจากนี้ถ้าผู้สังเกตหรือ ผู้เรียนมีโอกาสที่จะได้เห็นตัวแบบแสดงสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ซ้ำก็จะเป็นการช่วยความจำให้ดียิ่งขึ้น

3. กระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวอย่าง (Reproduction) กระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบเป็นกระบวนการที่ผู้เรียน แปรสภาพ (Transform) ภาพพจน์ (Visual Image) หรือสิ่งที่จำไว้เป็นการเข้ารหัสเป็นถ้อยคำ (Verbal Coding) ในที่สุดแสดงออกมาเป็นการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมเหมือนกับตัวแบบ ปัจจัยที่สำคัญของ กระบวนการนี้คือ ความพร้อมทางด้านร่างกายและทักษะที่จำเป็นจะต้องใช้ในการเลียนแบบของ ผู้เรียน ถ้าหากผู้เรียนไม่มีความพร้อมก็จะไม่สามารถที่จะแสดงพฤติกรรมเลียนแบบได้ แบนดูรา กล่าวว่า การเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบไม่ใช่เป็นพฤติกรรมที่ลอกแบบอย่าง

ตรงไปตรงมา การเรียนรู้โดยการสังเกตประกอบด้วยกระบวนการทางพุทธิปัญญา (Cognitive Process) และความพร้อมทางด้านร่างกายของผู้เรียน ฉะนั้นในขั้นการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ (Reproduction) ของแต่ละบุคคลจึงแตกต่างกันไปผู้เรียนบางคนก็อาจจะทำได้ดีกว่าตัวแบบที่ตนสังเกตหรือบางคนก็สามารถเลียนแบบได้เหมือนมาก บางคนก็อาจจะทำได้ไม่เหมือนกับตัวแบบ เพียงแต่คล้ายคลึงกับตัวแบบมีบางส่วนเหมือนบางส่วนไม่เหมือนกับตัวแบบ และผู้เรียนบางคนจะไม่สามารถแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ ฉะนั้น แบบดูราจึงให้คำแนะนำแก่ผู้ที่มีหน้าที่เป็นตัวแบบ เช่น ผู้ปกครองหรือครูควรใช้ผลย้อนกลับที่ต้องตรวจสอบแก้ไข (Correcting Feedback) เพราะจะเป็นการช่วยเหลือให้ผู้เรียนหรือผู้สังเกตมีโอกาสทบทวนในใจว่าการแสดงพฤติกรรมของตัวแบบมีอะไรบ้าง และพยายามแก้ไขให้ถูกต้อง

4. กระบวนการการจูงใจ (Motivation) แบบดูรา (1965, 1982) อธิบายว่า แรงจูงใจของผู้เรียนที่จะแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบที่ตนสังเกต เนื่องมาจากความคาดหวังว่า การเลียนแบบจะนำประโยชน์มาใช้ เช่น การได้รับแรงเสริมหรือรางวัล หรืออาจจะนำประโยชน์บางสิ่งบางอย่างมาให้ รวมทั้งการคิดว่าการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบจะทำให้ตนหลีกเลี่ยงปัญหาได้ ในห้องเรียนเวลาครูให้รางวัลหรือลงโทษพฤติกรรมของนักเรียน คนใดคนหนึ่ง นักเรียนทั้งห้องก็จะเรียนรู้โดยการสังเกตและเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมหรือไม่แสดงพฤติกรรม เวลานั้นนักเรียนแสดงความประพฤติดี เช่น นักเรียนคนหนึ่งทำการบ้านเรียบร้อยถูกต้องแล้วได้รับรางวัลชมเชยจากครู หรือให้สิทธิพิเศษก็จะเป็นตัวแบบให้แก่นักเรียนคนอื่น ๆ พยายามทำการบ้านมาส่งครูให้เรียบร้อย เพราะมีความคาดหวังว่าจะได้รับแรงเสริมหรือรางวัลบ้าง ในทางตรงข้ามถ้านักเรียนคนหนึ่งถูกทำโทษเนื่องจากเอาของมารับประทานในห้องเรียน ก็จะเป็นตัวแบบของพฤติกรรม ที่นักเรียนทั้งชั้นจะไม่ปฏิบัติตาม แม้ว่าแบบดูราจะกล่าวถึงความสำคัญของแรงเสริมบวกว่ามีผลต่อพฤติกรรมที่ผู้เรียนเลียนแบบตัวแบบแต่ความหมายของความสำเร็จของแรงเสริมนั้นแตกต่างกันกับของสกินเนอร์ (Skinner) ในทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบโอเปอเรนท์ (Operant Conditioning) แรงเสริมในทฤษฎี การเรียนรู้ในการสังเกตเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้สังเกตแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ แต่แรงเสริมในทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบโอเปอเรนท์นั้น แรงเสริมเป็นตัวที่จะทำให้ความถี่ของพฤติกรรมที่อินทรีย์ได้แสดงออกอยู่แล้วให้มีเพิ่มขึ้น อีกประการหนึ่งในทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยการสังเกตถือว่าความคาดหวังของผู้เรียนที่จะได้รับรางวัลหรือผลประโยชน์จากพฤติกรรมที่แสดงเหมือนเป็นตัวแบบ เป็นแรงจูงใจที่ทำให้ผู้สังเกตแสดงออก แต่สำหรับการวางเงื่อนไขแบบโอเปอเรนท์ แรงเสริมเป็นสิ่งที่มาจากภายนอกจะเป็นอะไรก็ได้ไม่เกี่ยวกับตัวของผู้เรียน

2.5.1.1.4 ปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้โดยการสังเกต

1. ผู้เรียนจะต้องมีความใส่ใจ (Attention) ที่จะสังเกตตัวแบบ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงโดยตัวแบบจริงหรือตัวแบบสัญลักษณ์ ถ้าเป็นการอธิบายด้วยคำพูดผู้เรียนก็ต้องตั้งใจฟังและถ้าจะต้องอ่านคำอธิบายก็ต้องมีความตั้งใจที่จะอ่าน

2. ผู้เรียนจะต้องเข้ารหัสหรือบันทึกสิ่งที่สังเกตหรือสิ่งที่รับรู้ไว้ในความจำระยะยาว
3. ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ และควรจะทำซ้ำเพื่อจะให้จำได้
4. ผู้เรียนจะต้องรู้จักประเมินพฤติกรรมของตนเองโดยใช้เกณฑ์ (Criteria) ที่ตั้งขึ้นด้วยตนเองหรือโดยบุคคลอื่น

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบผู้ปกครอง

2.5.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เพียเจท์ (Piaget. 1962: 155) ศึกษาพบว่า ส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ทางสังคมของเด็กจะเกิดจากการเลียนแบบพฤติกรรม การเลียนแบบของเด็กมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับโครงสร้างทางสติปัญญาของเด็กด้วย

ซัลลิแวน (สวานา พรพัฒน์กุล. 2525 : 5 ; อ้างอิงจาก Sullivan. 1970) ได้ทดลองสร้างตัวแบบให้แก่เด็กในรูปของการให้เด็กใช้สติปัญญาตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่สร้างเป็นปัญหาขึ้น ผลของการค้นคว้าปรากฏว่า ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ในกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาทดลอง จะเลียนแบบพฤติกรรมที่เขาได้พบเห็นมาจากตัวแบบมาก่อน

เกจ และเบอร์ลินเนอร์ (Gage and Berliner. 1979 : 69-70) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่มีต่อความสามารถของนักเรียน ดังนี้คือ เด็กสามารถเรียนรู้ได้โดยตรงตามสภาพการณ์ในครอบครัว และจากการเลียนแบบผู้ใหญ่ในครอบครัว เด็กจะมีบุคลิกลักษณะการใช้ความสามารถของตน โดยได้รับอิทธิพลมาจากการพิจารณาและเจตคติของพ่อแม่

จรรยา เศรษฐบุตร (2536 : 37 ; อ้างอิงจาก Laddawan Kasemnet. 1985 : 219) จากการศึกษาเด็กชายและเด็กหญิงในมาเลเซียและออสเตรเลีย อายุระหว่าง 11 ปี 15 ปี และ 17 ปี จำนวน 465 คน พบว่า ผู้อ้างอิงที่สำคัญ คือ พ่อแม่ ตามติดด้วยกลุ่มเพื่อน พี่น้อง ผู้ใหญ่ คนอื่นๆ และครู และพบว่าอิทธิพลของพ่อแม่ชัดเจนในด้านความคาดหวังที่เป็นบรรทัดฐาน พ่อแม่มีการควบคุมและจัดการกับลูก และเมื่อเปรียบเทียบระหว่าง เชื้อชาติ พบว่า อิทธิพลของพ่อแม่ที่เป็นชาวมาเลเซีย และชาวจีนมีมากกว่าชาวออสเตรเลีย โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า สังคมเอเชีย พ่อแม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของลูกมากกว่าในสังคมตะวันตก

2.5.2.2 งานวิจัยในประเทศไทย

เอริสา มโนธรรม (2550 : 108) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การเลียนแบบผู้ปกครอง ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขวัญใจ ถนอมปัญญารักษ์ (2551: 86) ได้ศึกษาความนิยมไทย การเลียนแบบวัฒนธรรมเกาหลี และสภาพแวดล้อมทางสังคมของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นที่ทำกิจกรรมบริเวณสยามสแควร์ จำนวน 400 คน เป็นเพศชาย 187 คน เพศหญิง 213 คน ผล

การศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความนิยมไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แยกย่อยรายด้านพบว่า สภาพแวดล้อมทางสังคมในด้านตัวแบบจากครอบครัว และตัวแบบจากเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความนิยมไทย โดยตัวแบบจากครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความนิยมไทยสูงกว่าตัวแบบจากเพื่อนทุกด้าน

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อเด็ก โดยเด็กจะค่อยๆ ซึมซับค่านิยม อุปนิสัย ท่าทาง จากการปฏิบัติของพ่อแม่ และบุคคลในครอบครัว ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่าการเลียนแบบผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหรือไม่

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบครู

2.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบครู

แบนดูรา (Bandura. 1986 : 47) กล่าวว่า พฤติกรรมที่มนุษย์แต่ละคน แสดงออกมานั้น แท้จริงแล้วเกิดจากการที่บุคคลนั้นสังเกตเห็นบุคคลอื่นกระทำก่อน แล้วตนเองก็นำเอาการกระทำพฤติกรรมดังกล่าวนั้นมาเป็นตัวแบบในการกระทำของตนบ้าง แบนดูราเรียกพฤติกรรมที่บุคคลหนึ่งกระทำ แล้วส่งผลให้บุคคลอื่นนำไปเป็นแนวทางการกระทำว่าเป็นพฤติกรรมตัวแบบ หรือพฤติกรรมแม่แบบ (Modeling) โดยกระบวนการของการเกิดพฤติกรรมการกระทำตามแบบนั้น แบนดูราได้แบ่งออกเป็น 4 กระบวนการ คือ

1. กระบวนการของการให้ความสนใจในตัวแบบ (Attention Processes) กระบวนการนี้เป็นขั้นตอนที่บุคคลสังเกตเห็นพฤติกรรมของบุคคลอื่น หรือการสังเกตพฤติกรรมตัวแบบของบุคคลในสังคม

2. กระบวนการจดจำจัดเก็บ (Retention Processes) กระบวนการนี้จะ เป็นกระบวนการที่จดจำเก็บพฤติกรรมแม่แบบที่ตนสังเกตได้ไว้ในความทรงจำของตน

3. กระบวนการกระทำพฤติกรรมตามพฤติกรรมแม่แบบ (Production Processes) เป็นกระบวนการที่บุคคลแสดงออกเป็นพฤติกรรม โดยการกระทำนั้นเป็นผลมาจากพฤติกรรมแม่แบบที่ตนจำไว้

4. กระบวนการจูงใจ (Motivational Processes) ในส่วนนี้ แบนดูรา หมายความว่า พฤติกรรมแม่แบบที่ตนจดจำได้นั้น คนจะยังไม่แสดงออกจนกว่าจะมีภาวะ หรือเกิดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นมาเป็นตัวจูงใจ (Incentive) กระตุ้นให้คนประสงค์ที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ออกมา เงื่อนไขหรือสิ่งจูงใจที่ว่านี้ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. สิ่งจูงใจที่เป็นปัจจัยภายนอก (External Incentive)
2. สิ่งจูงใจที่เป็นปัจจัยจากผลการกระทำ (Vicarious Incentive)
3. สิ่งจูงใจที่เป็นปัจจัยส่วนบุคคล (Self Incentive)

อาจกล่าวได้ว่า ครู ไม่ใช่เป็นเพียงผู้ให้ความรู้นักเรียนเพียงอย่างเดียว แต่ครูยังเป็นตัวแบบที่สำคัญรองจากพ่อแม่อีกด้วย เนื่องจากเมื่อเด็กเข้าสู่วัยเรียน บุคคลที่เด็กจะได้มีโอกาสพบและมีปฏิสัมพันธ์ด้วยก็คือครู

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบครู

2.6.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

มิดลัสกี และคนอื่นๆ (Midlasky and others. 1973 : 321-323) ได้ศึกษาผลของตัวแบบและรางวัลต่อการฝึกฝนให้เกิดพฤติกรรมเอื้อเฟื้อ โดยศึกษาเด็กหญิงเกรด 6 จำนวน 72 คน ให้เห็นตัวแบบ 3 ชนิด ได้แก่ ตัวแบบที่เอื้อเฟื้อ ตัวแบบที่เป็นกลาง และตัวแบบที่ละโมภ ผู้วิจัยสร้างสถานการณ์ให้ผู้ถูกทดลองเล่นเกมอย่างหนึ่ง เมื่อเล่นชนะจะได้รับรางวัลเป็นสิ่งของซึ่งมีค่าเท่ากับเงิน 4 เซนต์ หลายชิ้น เมื่อผู้ถูกทดลองได้แสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อตามที่ต้องการ ผู้ทดลองก็จะให้รางวัลเป็นคำพูดยกย่อง ผลการทดลอง ปรากฏว่า ตัวแบบและรางวัลที่เป็นคำพูดยกย่องมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการปลูกฝังให้เด็กเกิดพฤติกรรมเอื้อเฟื้อ

2.6.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ดวงเนตร ไพบุลย์ (2541: 56) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคแม่แบบและสถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปรมฤดีศึกษา ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบและการใช้สถานการณ์จำลอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิไล พังสะอาด (2542: 60) ศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้บทบาทสมมติและการใช้แม่แบบที่มีต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวังตะเคียนวิทยาคม จังหวัดปราจีนบุรี จากผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมากขึ้นหลังจากได้รับการใช้บทบาทสมมติและการใช้แม่แบบ แตกต่างกันโดยนักเรียนที่ได้รับการใช้แม่แบบซึ่งเป็นกลุ่มเพื่อนของนักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการใช้บทบาทสมมติ

ธณิกานต์ สิริพิเชียร (2543 : 55) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้บทบาทสมมติ เทคนิคแม่แบบ และกรณีตัวอย่าง เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพมหานคร จากผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการสื่อสารดีขึ้นหลังจากได้รับการใช้บทบาทสมมติ เทคนิคแม่แบบ และกรณีตัวอย่าง แตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีค่ามัธยฐานของพฤติกรรมการสื่อสารสูงกว่า

สุจรรยา พลอยเพชร (2545: 65) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อนกับการใช้เทคนิคแม่แบบหุ่นมือ เพื่อพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนคชเผือกอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร ผลปรากฏว่า

นักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนมากขึ้น หลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อนกับการใช้เทคนิคแม่แบบหุ้มนมือไม่แตกต่างกัน

ศุภรา สรรพกิจ (2551 : 69) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดผาสุกมณี-จักร อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของครู ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดผาสุกมณี-จักร อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า มีผู้นำเทคนิคแม่แบบมาใช้เพื่อพัฒนาบุคคลในเรื่องต่างๆ อย่างหลากหลาย เช่น ทักษะคิด การกล้าแสดงออก การสื่อสารความสามารถในการเรียน รวมถึงใช้เพื่อลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์บางอย่าง เช่น ความก้าวร้าว ความวิตกกังวล เป็นต้น สำหรับการวิจัยครั้งนี้ แม้ว่าผู้วิจัยจะไม่ได้นำเทคนิคแม่แบบมาใช้ในการวิจัยโดยตรง แต่ผู้วิจัยได้นำความรู้และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคแม่แบบมาศึกษาความสัมพันธ์ของการเลียนแบบครูกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และคาดว่า การเลียนแบบครูน่าจะมีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อน

2.7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อน

วันเพ็ญ พิศาลพงศ์ (2526 : 190-192; สมชาย ธีธัญญกุล. 2526: 101) บทบาทของเพื่อนและเพื่อนร่วมกลุ่ม เป็นการแสดงความหมายในลักษณะของความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกัน โดยเฉพาะการแสดงความคิดเห็นและสนิทสนมเป็นเพื่อนกลุ่มเดียวกัน การที่วัยรุ่นได้รับการยกย่องและยอมรับนับถือจากกลุ่มเพื่อนไม่เพียงแต่จะมีอิทธิพลต่อการสร้างความรู้สึกรักใคร่คิดถึงตนเองเท่านั้น แต่ยังมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการปรุงแต่งพฤติกรรมและลักษณะทางบุคลิกภาพทางสังคมด้วย วัยรุ่นจึงพยายามปรับปรุงความคิดและพฤติกรรมให้สอดคล้องกับมาตรฐานของกลุ่มที่ตนปรารถนาจะเข้าร่วมด้วย ซึ่งการถ่ายทอดทางสังคมในระหว่างเพื่อนร่วมวัย มีอิทธิพลสำคัญต่อเรื่องพัฒนาการเด็ก 3 ประการ คือ

1. การถ่ายทอดทางสังคม ก่อให้เกิดผลที่สำคัญต่อพัฒนาการ และการสร้างอัตมโนภาพแห่งตน เพราะเพื่อนร่วมวัยจะเป็นกระจกส่องที่ไม่ถูกบังคับด้วยความรักหรือภาวะหน้าที่

2. กลุ่มเพื่อนก่อให้เกิดโอกาสสำคัญในการฝึกหัดทักษะในการสวมนบทบาทของเด็ก

3. กลุ่มเพื่อนสนิทวัยเดียวกัน จะเป็นกลวิธานในการเรียนรู้บทบาทและค่านิยมทางสังคม ซึ่งผู้ใหญ่ไม่ต้องสอน เช่น ความรู้ส่วนใหญ่เกี่ยวกับเพศ และการเบี่ยงเบนทางสังคม จะเรียนรู้ได้ในกลุ่มเพื่อนสนิท

แบนดูรา (Bandura. 1986 : 47) กล่าวว่า พฤติกรรมที่มนุษย์แต่ละคนแสดงออกมานั้น แท้จริงแล้วเกิดจากการที่บุคคลนั้นสังเกตเห็นบุคคลอื่นกระทำก่อน แล้วตนเองก็นำเอาการกระทำพฤติกรรมดังกล่าวนั้นมาเป็นตัวแบบในการกระทำของตนบ้าง แบนดูราเรียกพฤติกรรมที่บุคคลหนึ่งกระทำ แล้วส่งผลให้บุคคลอื่นนำไปเป็นแนวทางการกระทำว่าเป็นพฤติกรรมตัวแบบหรือพฤติกรรมแม่แบบ (Modeling) โดยกระบวนการของการเกิดพฤติกรรมกระทำตามแบบนั้น แบนดูราได้แบ่งออกเป็น 4 กระบวนการ คือ

1. กระบวนการของการให้ความสนใจในตัวแบบ (Attention Processes) กระบวนการนี้เป็นขั้นตอนที่บุคคลสังเกตเห็นพฤติกรรมของบุคคลอื่น หรือการสังเกตพฤติกรรมตัวแบบของบุคคลในสังคม

2. กระบวนการจดจำจัดเก็บ (Retention Processes) กระบวนการนี้จะ เป็นกระบวนการที่จดจำเก็บพฤติกรรมแม่แบบที่ตนสังเกตได้ไว้ในความทรงจำของตน

3. กระบวนการกระทำพฤติกรรมตามพฤติกรรมแม่แบบ (Production Processes) เป็นกระบวนการที่บุคคลแสดงออกเป็นพฤติกรรม โดยการกระทำนั้นเป็นผลมาจากพฤติกรรมแม่แบบที่ตนจำไว้

4. กระบวนการจูงใจ (Motivational Processes) ในส่วนนี้ แบนดูรา หมายความว่า พฤติกรรมแม่แบบที่คนจดจำได้นั้น คนจะยังไม่แสดงออกจนกว่าจะมีภาวะ หรือเกิดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นมาเป็นตัวจูงใจ (Incentive) กระตุ้นให้คนประสงค์ที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ออกมา เงื่อนไขหรือสิ่งจูงใจที่ว่านี้ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. สิ่งจูงใจที่เป็นปัจจัยภายนอก (External Incentive)
2. สิ่งจูงใจที่เป็นปัจจัยจากผลการกระทำ (Vicarious Incentive)
3. สิ่งจูงใจที่เป็นปัจจัยส่วนบุคคล (Self Incentive)

2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อน

2.7.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

อีเกล ริชแมน และโคเกล (Egel, Richman and Koegel. 1981) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ต้นแบบที่เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียน และอยู่ในวัยเดียวกับผู้ที่ประสงค์จะให้เลียนแบบ โดยศึกษานักเรียน จำนวน 4 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 2 คน อายุระหว่าง 5 ขวบ ถึง 7 ขวบ 9 เดือน กำลังเรียนอยู่ชั้นเรียนที่ต้องให้การสอนซ่อมเสริมเป็นพิเศษ ทั้ง 4 คน เป็นนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่เรียกว่า ออทิสติก โดยใช้วิธีการทดลอง คือ วิธีหลายเส้นฐานข้ามบุคคล ผลการทดลองพบว่า การใช้ตัวแบบที่อยู่ในวัยเดียวกัน เพศเดียวกัน อายุใกล้เคียงกัน และเป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนเดียวกันกับผู้รับการทดลอง ตลอดทั้งการเสริมแรงแก่ตัวแบบจะทำให้ประสิทธิภาพการเลียนแบบของพฤติกรรมที่พึงประสงค์มีประสิทธิภาพสูง อีกทั้งพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เลียนแบบนั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว แม้ในช่วงที่นำตัวแบบออกไป พฤติกรรมการตอบสนองที่พึงประสงค์ก็ยังคงเกิดขึ้นต่อไป

2.7.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ภคณูยามล กระต่ายแก้ว (2550 : 108) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมความเป็นไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 575 คน พบว่า อิทธิพลของเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับค่านิยมความเป็นไทยของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภคพร ศรีดาวเดือน (2550 : 58) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดคลองขวาง อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การเลียนแบบเพื่อน ส่งผลต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดคลองขวาง อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรธณอลันซ์ เพชรทองคำ (2551 : 76) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนในการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาว่าง มีความสัมพันธ์กับการวางแผนในการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พัชชา โตอินทร์ (2552 : 91) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดบุญญประดิษฐ์ เขตบางแค กรุงเทพมหานคร พบว่า การเลียนแบบเพื่อนในการเรียนวิชาภาษาจีน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดบุญญประดิษฐ์ เขตบางแค กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว จะเห็นว่า ตัวแบบจากเพื่อน น่าจะมีอิทธิพลต่อวัยเด็กตอนปลายและวัยรุ่น เพราะกลุ่มเพื่อนเป็นส่วนสำคัญสำหรับวัยนี้ และเด็กวัยนี้ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม จึงมีการเลียนแบบและทำตามกลุ่มเพื่อนเดียวกัน เพื่อจะได้แสดงให้เห็นว่าเป็นกลุ่มเดียวกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าการเลียนแบบเพื่อนน่าจะมีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

3.1 ข้อมูลทั่วไป

- 3.1.1 ชื่อ สถานศึกษา โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) ตั้งอยู่เลขที่ 12 ถนน เจ้าขุนเณร ตำบล บ้านเหนือ อำเภอ เมืองกาญจนบุรี จังหวัด กาญจนบุรี รหัสไปรษณีย์ 71000 โทรศัพท์ 0 – 3451 – 1724
e – mail t1_kan@hotmail.com website -
- 3.1.2 สังกัด เทศบาลเมืองกาญจนบุรี อำเภอ เมืองกาญจนบุรี จังหวัด กาญจนบุรี
- 3.1.3 เปิดสอนตั้งแต่ว่าระดับ ชั้นอนุบาล ถึงระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 3.1.4 กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5

3.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา

3.2.1 ประวัติของสถานศึกษา

โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) ตั้งอยู่เลขที่ 12 ถนนเจ้าขุนเณร ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี รหัสไปรษณีย์ 71000 โทร 0 – 3451 – 1724 มีเนื้อที่ 2 ไร่ 2 งาน

ทิศเหนือ	ติดกับ	โรงเรียนเทพมงคลรังษี
ทิศใต้	ติดกับ	ถนนบ้านเหนือ
ทิศตะวันออก	ติดกับ	โรงเรียนเทพมงคลรังษี
ทิศตะวันตก	ติดกับ	ถนนเจ้าขุนเณร และวัดเทวสังฆาราม

โรงเรียนนี้แต่เดิมชื่อ “ โรงเรียนประชาบาลตำบลบ้านเหนือ วัดเทวสังฆาราม ” เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2480 กระทรวงศึกษาธิการได้โอนกิจการของโรงเรียนทั้งหมด ให้กับเทศบาลเมืองกาญจนบุรี ถึงวันที่ 1 กรกฎาคม 2487 ได้โอนกลับไปเป็นโรงเรียนประชาบาลอีกครั้ง

โรงเรียนวัดเทวสังฆาราม เปลี่ยนชื่อเป็น “ โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) ” เมื่อปี พ.ศ. 2514 เปิดสอนตั้งแต่ ป. 1 - ป. 7

ในปี พ.ศ. 2521 ได้รับเงินอุดหนุนจากกระทรวงมหาดไทย และเงินสมทบจากเทศบาลเมืองกาญจนบุรี เป็นเงิน 1,250,000 บาท ก่อสร้างต่อเติมอาคารเรียนเป็นอาคาร คสล. 2 ชั้น ขนาด 6 x 9 เมตร ชั้นล่างเป็นห้องโถง ชั้นบนเป็นห้องเรียน 5 ห้อง เปิดสอนนักเรียนตั้งแต่ชั้น ป. 1 - 6 เริ่มเปิดสอนชั้นเด็กเล็ก ตั้งแต่ปีการศึกษา 2522

ปัจจุบันโรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) มีพื้นที่ 2 ไร่ 2 งาน มีครูประจำการ 44 คน ชาย 10 คน หญิง 34 คน ภารโรง 2 คน นักเรียนทั้งหมด 867 คน ชาย 464 คน หญิง 403 คน เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 - 2 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6

3.2.2 ปรัชญาโรงเรียน

สุ ลิก ขิ ตา วิชชา สาธุ “ความรู้ที่ศึกษาคือแล้ว ย่อมอำนวยประโยชน์สุขมาให้”

3.2.3 วิสัยทัศน์

“ โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานชาติ มีวินัย มีคุณธรรมจริยธรรม สื่อสารได้สองภาษา และเป็นเลิศด้านดนตรี-นาฏศิลป์ ”

3.2.4 พันธกิจ

3.2.4.1 พัฒนาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย

3.2.4.2 พัฒนาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (เฉพาะช่วงชั้นที่ 1 และช่วงชั้นที่ 2)

3.2.4.3 พัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานชาติ (เก่ง ดี มีสุข ตามแนววิถีพุทธ)

3.2.4.4 พัฒนาคุณภาพงานฝ่ายวิชาการ ที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ

- 3.2.4.5 พัฒนาคุณภาพงานฝ่ายธุรการ ที่มีเจ้าหน้าที่โดยตรง
- 3.2.4.6 พัฒนาคุณภาพงานฝ่ายปกครอง ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 3.2.4.7 พัฒนาคุณภาพงานฝ่ายกิจการนักเรียน
- 3.2.4.8 พัฒนาคุณภาพงานฝ่ายอาคารสถานที่
- 3.2.4.9 พัฒนาคุณภาพงานสัมพันธ์ชุมชน
- 3.2.4.10 พัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านภาษา (ภาษาอังกฤษ) โดยชาวต่างประเทศ
- 3.2.4.11 พัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นเลิศด้านดนตรี-นาฏศิลป์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 340 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 114 คน เป็นเพศชาย จำนวน 56 คน เพศหญิง จำนวน 58 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 103 คน เป็นเพศชาย จำนวน 56 คน เพศหญิง จำนวน 47 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 123 คน เป็นเพศชาย จำนวน 58 คน เพศหญิง จำนวน 65 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ

ชั้น	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวม
ประถมศึกษาปีที่ 4/1	18	18	36
ประถมศึกษาปีที่ 4/2	19	20	39
ประถมศึกษาปีที่ 4/3	19	20	39
รวม ป.4	56	58	114
ประถมศึกษาปีที่ 5/1	18	15	33
ประถมศึกษาปีที่ 5/2	18	18	36
ประถมศึกษาปีที่ 5/3	20	14	34
รวม ป.5	56	47	103
ประถมศึกษาปีที่ 6/1	15	15	30
ประถมศึกษาปีที่ 6/2	14	16	30
ประถมศึกษาปีที่ 6/3	15	17	32
ประถมศึกษาปีที่ 6/4	14	17	31
รวม ป.6	58	65	123
รวมทั้งสิ้น	170	170	340

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการเลียนแบบครู

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน

ตอนที่ 8 แบบสอบถามความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของซัชลิณี จุงพิวัฒน์ (2547 : 108)

1.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จากความรู้ที่ได้จากข้อ 1.1 และข้อ 1.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าพยายามทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษแม้ว่าจะยาก					
00	เมื่อมีปัญหาหรือข้อสงสัยในบทเรียน ข้าพเจ้าจะถามครูด้วยตนเอง					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ของอัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533 : 159 -162)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพ จากความรู้ที่ได้จากข้อ 2.1 และข้อ 2.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจ ถ้างานของ ข้าพเจ้าดำเนินไปอย่างล่าช้า					
00	ข้าพเจ้าเป็นคน que เริ่มตันทำสิ่งใดแล้ว ต้อง ทำให้สำเร็จ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
------------	-----	---	-------

จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533 : 57 - 58) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

ผู้ที่ได้คะแนน 31 – 60	หมายถึง	มีบุคลิกภาพแบบ เอ
ผู้ที่ได้คะแนน 12 – 30	หมายถึง	มีบุคลิกภาพแบบ บี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน ของซซ์ลินี จุงพิวัฒน์ (2547 : 106)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จากความรู้ที่ได้จากข้อ 3.1 และข้อ 3.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ก. ด้านความรู้

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณา ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนบ้างในบางครั้ง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
0	การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้กว้างขวางมากขึ้น					
00	การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้ามีเวลาส่วนตัวน้อยลง					

ข. ด้านความรู้สึก

แบบสอบถามความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณา ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้างในบางครั้ง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
00	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจ เมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ					

ค. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

แบบสอบถามพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณา ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนทุกครั้ง
บ่อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนในบางครั้ง
น้อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อย
นานๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยมากจนแทบจะไม่เกิดเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง
0	ข้าพเจ้าไม่เข้าชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งที่เพื่อนทุกคนตั้งใจเรียน					
00	ข้าพเจ้าฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษเป็น ประจำ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	น้อยครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	นาน ๆ ครั้ง	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อย	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	น้อยครั้ง	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	นาน ๆ ครั้ง	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	มีทัศนคติปานกลางต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต ของกมลรัตน์ พิชัยวงศ์ (2549 : 140)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต จากความรู้ที่ได้จากข้อ 4.1 และข้อ 4.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าหาความรู้อยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้า					
00	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียน เพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบผู้ปกครอง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง ของขวัญใจ ถนอมปัญญารักษ์ (2551 : 100)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง จากความรู้ที่ได้จากข้อ 5.1 และข้อ 5.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	เมื่อนักเรียนเห็นผู้ปกครองทำงานบ้านด้วยความขยันขันแข็ง แล้วนักเรียนอยากทำบ้าง					
00	เมื่อนักเรียนเห็นผู้ปกครองช่วยเหลืองานในชุมชน แล้วนักเรียนไม่สนใจอยากทำ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมการเลียนแบบผู้ปกครองมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีพฤติกรรมการเลียนแบบผู้ปกครอง

ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีพฤติกรรมการเลียนแบบผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการเลียนแบบครู มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบครู เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการเลียนแบบครู ของขวัญใจ ถนอมปัญญารักษ์ (2551 : 100)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการเลียนแบบครู จากความรู้ที่ได้จากข้อ 6.1 และข้อ 6.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการเลียนแบบครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเลียนแบบครู เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	เมื่อนักเรียนเห็นครูตรวจการบ้านสม่ำเสมอ แล้วนักเรียนอยากขยันทำการบ้านส่งทุกครั้ง					
00	เมื่อนักเรียนเห็นครูใช้เวลาว่างทำงานอยู่ตลอดเวลา แล้วนักเรียนไม่อยากทำเหมือนครู					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมการเลียนแบบครูมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีพฤติกรรมการเลียนแบบครูปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีพฤติกรรมการเลียนแบบครูน้อย

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน ของขวัญใจ ถนอมปัญญารักษ์ (2551 : 100)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน จากความรู้ที่ได้จากข้อ 7.1 และข้อ 7.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	เมื่อนักเรียนเห็นเพื่อนเรียนพิเศษภาษาอังกฤษเพิ่มเติมในเวลาว่าง แล้วนักเรียนอยากเรียนบ้าง					
00	เมื่อนักเรียนเห็นเพื่อนส่งข้อความเป็นภาษาอังกฤษ แล้วนักเรียนไม่ทำตาม					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมการเลียนแบบเพื่อนมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีพฤติกรรมการเลียนแบบเพื่อนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีพฤติกรรมการเลียนแบบเพื่อนน้อย

ตอนที่ 8 แบบสอบถามความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของชัชฉินี จุงพิวัฒน์ (2547 : 115)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จากความรู้ที่ได้จากข้อ 8.1 และข้อ 8.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าทำความเข้าใจบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน					
00	ข้าพเจ้าไม่นั่งงานอื่นมาทำขณะที่ครูกำลังสอนภาษาอังกฤษ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน

จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้			
จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง ขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง ขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง ขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและจุดมุ่งหมาย แล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และครูสุรัชฎา รัชสีสุกานนท์ ครู คศ.3 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ตรวจสอบความสอดคล้องกับความมุ่งหมาย เนื้อหา วิธีดำเนินการ นิยามศัพท์เฉพาะ รวมถึงภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2. การหาค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 30 คน ที่มีไขกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test แล้วคัดเลือกเฉพาะค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้ในการวิจัย ซึ่งได้ผลดังนี้

2.1 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 32 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.464 – 8.775

2.2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.260 – 8.584

2.3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.249 – 5.692

2.4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.497 – 7.128

2.5 แบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.193 – 5.993

2.6 แบบสอบถามการเลียนแบบครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.546 – 9.000

2.7 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.236 – 6.859

2.8 แบบสอบถามความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 46 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.280 – 8.695

3. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้ เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) แล้วนำมาใช้ในการวิจัย ซึ่งได้ผลดังนี้

3.1 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .946

3.2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .859

3.3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .811

3.4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .891

3.5 แบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .873

- 3.6 แบบสอบถามการเลียนแบบครู มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .809
- 3.7 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .908
- 3.8 แบบสอบถามความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .977

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 2 – 4 มีนาคม 2553 จำนวน 340 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนตอบมาคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือ ตอบคำถามครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
  - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมาย ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ t
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Square)
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
$\hat{Y}$	แทน	สมการพยากรณ์ความชยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้คะแนนดิบ
Z	แทน	สมการพยากรณ์ความชยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้คะแนนมาตรฐาน
Y	แทน	ความชยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
X_1	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
X_2	แทน	บุคลิกภาพ
X_3	แทน	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
X_4	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคต
X_5	แทน	การเลียนแบบผู้ปกครอง
X_6	แทน	การเลียนแบบครู
X_7	แทน	การเลียนแบบเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ บุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และลักษณะมุ่งอนาคต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การเลียนแบบผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ การเลียนแบบครู และการเลียนแบบเพื่อน และความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ บุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และลักษณะมุ่งอนาคต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การเลียนแบบผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ การเลียนแบบครู และการเลียนแบบเพื่อน และความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

ปัจจัย	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.29	.63	ปานกลาง
บุคลิกภาพ	3.27	.55	แบบเอ
ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.45	.60	ปานกลาง
ลักษณะมุ่งอนาคต	3.44	.56	ปานกลาง
การเลียนแบบผู้ปกครอง	3.38	.73	ปานกลาง
การเลียนแบบครู	3.29	.73	ปานกลาง
การเลียนแบบเพื่อน	3.19	.59	ปานกลาง
ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	2.92	.67	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะมุ่งอนาคต การเลียนแบบผู้ปกครอง การเลียนแบบครู การเลียนแบบเพื่อน และความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง และมีบุคลิกภาพแบบเอ

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	y
X ₁	1	.641**	.778**	.782**	.725**	.668**	.670**	.586**
X ₂		1	.524**	.559**	.629**	.619**	.591**	.477**
X ₃			1	.723**	.710**	.677**	.654**	.643**
X ₄				1	.739**	.697**	.676**	.515**
X ₅					1	.809**	.778**	.704**
X ₆						1	.774**	.706**
X ₇							1	.739**
y								1

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ (X₁) บุคลิกภาพ (X₂) ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₃) ลักษณะมุ่ง อนาคต (X₄) การเลียนแบบผู้ปกครอง (X₅) การเลียนแบบครู (X₆) และการเลียนแบบเพื่อน (X₇)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ไม่มี

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ไม่มี

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้าน สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

	df	SS	MS	F
Regression	5	98.882	19.776	119.840**
Residual	333	54.953	.165	
Total	338	153.836		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า มีปัจจัย 5 ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดในตาราง 6

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₇	.463	.066	.403	.739	.546	405.434**
X ₇ , X ₃	.299	.058	.267	.769	.591	242.535**
X ₇ , X ₃ , X ₆	.205	.057	.223	.782	.612	176.017**
X ₇ , X ₃ , X ₆ , X ₄	-.322	.066	-.267	.794	.631	142.743**
X ₇ , X ₃ , X ₆ , X ₄ , X ₅	.203	.061	.219	.802	.643	119.840**

a = .167

R = .802

R² = .643

SE_{est} = .406

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่

ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบเพื่อน (X_7) ทักษะติดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_3) การเลียนแบบครู (X_6) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_4) และการเลียนแบบผู้ปกครอง (X_5) ซึ่งทั้ง 5 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 64.3 และจึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .167 + .463 X_7 + .299 X_3 + .205 X_6 - .322 X_4 + .203 X_5$$

สมการพยากรณ์ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .403 X_7 + .267 X_3 + .233 X_6 - .267 X_4 + .219 X_5$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 340 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 114 คน เป็นเพศชาย จำนวน 56 คน เพศหญิง จำนวน 58 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 103 คน เป็นเพศชาย จำนวน 56 คน เพศหญิง จำนวน 47 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 123 คน เป็นเพศชาย จำนวน 58 คน เพศหญิง จำนวน 65 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 32 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.464 – 8.775 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .946

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.260 – 8.584 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .859

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.249 – 5.692 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .811

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.497 – 7.128 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .891

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.193 – 5.993 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .873

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการเลียนแบบครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.546 – 9.000 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .809

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.236 – 6.859 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .908

ตอนที่ 8 แบบสอบถามความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 46 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.280 – 8.695 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .977

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 2 – 4 มีนาคม 2553 จำนวน 340 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนตอบมาคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือ ตอบคำถามครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_1) บุคลิกภาพ (X_2) ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_3) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_4) การเลียนแบบผู้ปกครอง (X_5) การเลียนแบบครู (X_6) และการเลียนแบบเพื่อน (X_7)
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ไม่มี
3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ไม่มี
4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบเพื่อน (X_7) ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_3) การเลียนแบบครู (X_6) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_4) และการเลียนแบบผู้ปกครอง (X_5) ซึ่งทั้ง 5 ปัจจัยนี้ สามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ได้ร้อยละ 64.3

5. สมการพยากรณ์ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .167 + .463 X_7 + .299 X_3 + .205 X_6 - .322 X_4 + .203 X_5$$

5.2 สมการพยากรณ์ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .403 X_7 + .267 X_3 + .233 X_6 - .267 X_4 + .219 X_5$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_1) บุคลิกภาพ (X_2) ทักษะการอ่านและการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_3) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_4) การเลียนแบบผู้ปกครอง (X_5) การเลียนแบบครู (X_6) และการเลียนแบบเพื่อน (X_7) ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีการแสดงออกที่แสดงให้เห็นว่า นักเรียนต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน ต้องการได้รับการยอมรับยกย่องเกี่ยวกับการเรียน มุ่งมั่นเรียนให้บรรลุผลสำเร็จ และภาคภูมิใจในผลการเรียนของตนเอง ดังที่ พรรณี ชูทัย เจนจิต (2538 : 513 - 514) กล่าวว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เป็นผู้ที่มีความมานะบากบั่น พยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่างๆ พยายามที่จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง ทำงานมีแผน และตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

ผลการศึกษาค้นคว้าสอดคล้องกับการศึกษาของ นุชนาถ เนติพัฒน์ (2550 : 118) พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนคือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับครู และการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.42, 0.34 และ 0.09 ตามลำดับ ด้วยเหตุนี้เองเมื่อนักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการ

เรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก นักเรียนจึงมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากตามไปด้วย

ดังนั้นสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

1.2 บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีลักษณะรักความก้าวหน้า มีความกระตือรือร้นที่จะทำงาน พยายามแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยตนเอง ทำงานด้วยตนเองด้วยความรวดเร็ว มีความเพียรพยายามและฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อประสบความสำเร็จในการทำงาน นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จึงมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก เพราะนักเรียนเหล่านี้จะเป็นผู้ที่คาดการณ์ไกล รู้จักตัดสินใจ รู้จักแก้ปัญหา รู้จักการวางแผนในชีวิตและพยายามทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังที่กุญชร คำชาย (2540 : 198) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นลักษณะรวมถึงตัวบุคคลอันประกอบไปด้วยพฤติกรรมภายในและภายนอก ซึ่งเป็นผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรม การรับรู้ เจตคติ แรงจูงใจ และปฏิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าในลักษณะที่ไม่เหมือนใคร และสอดคล้องกับ ฮารี พันธุ์ณี (2546 : 67) ที่กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นแบบแผนพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่แสดงออกทั้งด้านความคิด ความรู้สึก ความสนใจ สติปัญญา รวมทั้งด้านสรีระ บุคลิกภาพภายนอกและภายในทำให้แยกความแตกต่างของบุคคลได้ และบุคลิกภาพของบุคคลเป็นผลมาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมที่ตนเองได้รับจากการเลี้ยงดูตั้งแต่เล็กจนเติบโตกลายเป็นผู้ใหญ่ที่มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม คือ มีความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ในตนเอง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การมีใจกว้าง การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ถ้านักเรียนมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมแล้วนั้น จะทำให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากด้วยเช่นกัน

ผลการศึกษารั้้นนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไควร์เวอร์ และไวเนอร์ (Kleiver & Weidner. 1987) ที่ศึกษาเรื่องลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และระดับความมุ่งหวัง โดยศึกษาจากการตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของผู้ปกครอง พบว่า เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะทำงานสำเร็จและมีความพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่าเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

ดังนั้นสรุปได้ว่า บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

1.3 ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนจะมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

หรือไม่นั้น นักเรียนต้องเกิดทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเสียก่อน กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จะทำให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึก และมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อการเรียน ลักษณะวิชาที่เรียนไปในทางที่ดี อันจะทำให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้าม ถ้านักเรียนมีทัศนคติทางลบกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนก็จะมี ความคิด ความรู้สึก และมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อการเรียน ลักษณะวิชาที่เรียนไปในทางที่ไม่ดี อันจะทำความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนลดน้อยลงได้

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ ชัชลินี จุงพิวัฒน์ (2547 : 73) ที่ได้ศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนรวมอยู่ด้วย

ดังนั้นสรุปได้ว่า ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

1.4 ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนมาก มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนมากจะมีความพยายามต่อสู้กับอุปสรรค รู้จักคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล สามารถวางแผนทางการเรียนเพื่อให้เกิดผลดีทางด้านการศึกษาต่อไปในอนาคต รวมทั้งสามารถตัดสินใจกระทำการต่างๆ ให้บรรลุตามเป้าหมายในอนาคตได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคตทำให้นักเรียนต้องมีการเตรียมความพร้อมทางการเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยการหมั่นทบทวนบทเรียน ทบทวนแบบฝึกหัด สังเกตการณ์เรียนรู้เทคนิคต่างๆ ในการเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น ความอดทน ขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น เพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จทางการเรียน ดังที่แบนดูรา (Bandura. 1986 : 79) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต เป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียน และเป็นตัวกำหนดประสิทธิผลในการเรียนรู้ที่สำคัญของนักเรียน เมื่อนักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก นักเรียนจะใช้ความสามารถของตนเองที่มีอยู่และพยายามทำให้ตนเองนั้นบรรลุผลสำเร็จทางการเรียนตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ เมื่อผลการเรียนเป็นไปตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ จะทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนมากขึ้น มีการวางแผน จัดการควบคุม และใช้วิธีการต่างๆ เพื่อสร้างพฤติกรรมที่ดีทางการเรียนของตนเอง

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ ภูวดล แก้วมณี (2551 : 91) พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นสรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

1.5 การเลียนแบบผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีการเลียนแบบผู้ปกครองที่ทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียรมาก มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะการที่นักเรียนเลียนแบบผู้ปกครองในด้านดี โดยนำเอาพฤติกรรมของผู้ปกครองมาเป็นแบบอย่าง เพื่อที่ตนเองจะได้เป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อสังคมยอมรับส่งผลให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการขยันหมั่นเพียรที่จะทำทุกอย่าง รวมทั้งขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วย ดังที่ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544) กล่าวว่า การเลียนแบบ เป็นการนำเอาแบบอย่างของบุคคลอื่นมาเป็นของตน เพื่อที่ตนเองจะได้เป็นที่ยอมรับของสังคม การเลียนแบบจะช่วยให้เกิดความอบอุ่นใจและมีความมั่นใจมากขึ้น ดังนั้น หากต้องการให้เด็กเลียนแบบพฤติกรรมที่ดี บิดา มารดา และผู้ปกครองถือได้ว่ามีบทบาทที่ควรให้ความสำคัญ เพราะเด็กจะเลียนแบบตาม อันเป็นพฤติกรรมที่ติดตัวเด็กไปถึงอนาคต

ดังนั้นสรุปได้ว่า การเลียนแบบผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

1.6 การเลียนแบบครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีการเลียนแบบครูที่ทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียรมาก มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ ครูเปรียบเสมือนผู้ปกครองคนที่สอง ที่รับหน้าที่ดูแลนักเรียนต่อจากผู้ปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันนักเรียนใช้ชีวิตส่วนใหญ่ทุ่มเทกับการเรียน นักเรียนบางคนเรียนที่โรงเรียนในช่วงเวลาเรียนจบแล้ว ยังต้องไปเรียนพิเศษหลังเลิกเรียน เรียนพิเศษในวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ หรือในช่วงปิดภาคเรียน ด้วยเหตุนี้เอง ครูจึงเป็นผู้ที่มีอิทธิพลกับนักเรียนอย่างมาก ถ้าครูใช้จิตวิทยาในการสอนนักเรียนให้นักเรียนเรียนรู้แบบเข้าใจง่าย เป็นที่รักของนักเรียน เข้าถึงนักเรียนได้ทุกเรื่อง และเป็นครูที่มีพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรเป็นประจำสม่ำเสมอให้นักเรียนเห็น ย่อมทำให้นักเรียนอยากเลียนแบบพฤติกรรมของครู ไม่เพียงแต่เป็นพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรเพียงอย่างเดียว แต่ทุกพฤติกรรมที่ครูปฏิบัติ นักเรียนคอยสังเกต ใส่ใจ เก็บจำ และพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบที่ครูแสดงให้เห็นอยู่ตลอดเวลา สอดคล้องกับ สwana พรพัฒน์ กุล (2525 : 2 - 7) ที่กล่าวว่า บุคคลที่เด็กจะเลียนแบบนั้นจะเริ่มต้นจากบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุด คือ พ่อแม่ ซึ่งมีความหมายถึงผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กแทนพ่อแม่ด้วย เมื่อเด็กเติบโตขึ้น ไปโรงเรียนใช้เวลาครึ่งหนึ่งของชีวิตในแต่ละวันอยู่กับครู ดังนั้นความสำคัญของครูในการเป็นตัวแบบ จึงพอๆ กับพ่อแม่ ผู้ปกครอง

ดังนั้นสรุปได้ว่า การเลียนแบบครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

1.7 การเลียนแบบเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีการเลียนแบบเพื่อนที่ทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียรมาก มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายอยู่ในช่วงเจริญเติบโตจะย่างเข้าสู่วัยรุ่นตอนต้น เพื่อนเป็นบุคคลสำคัญและนักเรียนต้องการการยอมรับจากเพื่อน และเมื่ออยู่โรงเรียนจะใช้เวลาอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ พฤติกรรมของเพื่อนทำให้นักเรียนนำมาเป็นแบบอย่างด้านการมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม จึงส่งผลให้เพื่อนมีอิทธิพลต่อตัวนักเรียน การกระทำของนักเรียนโดยเอาแบบอย่างที่คุณปฏิบัติเกี่ยวกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ การทำงานวิชาภาษาอังกฤษด้วยความขยันขันแข็ง การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการหาความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ทั้งจากการฟังเพลงภาษาอังกฤษ การชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ การท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ การเรียนพิเศษภาษาอังกฤษหลังเลิกเรียน และการเรียนพิเศษภาษาอังกฤษในช่วงวันหยุด ดังที่ สุชา จันทรเอม (2542 : 153 - 154) กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนไว้ว่า วัยรุ่นพยายามที่จะหาเพื่อนที่อยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกัน มีรสนิยมเหมือนกัน เพื่อจะได้เอาไว้อวดหาสมาคมพูดคุยสังสรรค์กัน กลุ่มของเด็กวัยรุ่นมีอิทธิพลอย่างมากต่อความประพฤติ การแต่งกาย กิริยาท่าทางมีการพยายามเลียนแบบกัน เพื่อให้เกิดสัญลักษณ์กลุ่มขึ้น แม้ว่าการกระทำบางอย่างนั้น จะทำไปเพื่อความโก้เก๋และเพื่อให้เกิดเป็นจุดสนใจขึ้น แม้จะขัดต่อสายตาของผู้ใหญ่ก็ตาม

ผลการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรรถนอลันซ์ เพชรทองคำ (2551 : 76) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนในการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาว่าง มีความสัมพันธ์กับการวางแผนในการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นสรุปได้ว่า การเลียนแบบเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบเพื่อน (X_7) ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_3) การเลียนแบบครู (X_6) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_4) และการเลียนแบบผู้ปกครอง (X_5) โดยทั้ง 5 ปัจจัยนี้ สามารถรวมกันอธิบายความ

แปรปรวนของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 64.3 ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 การเลียนแบบเพื่อน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่หนึ่ง แสดงว่า นักเรียนที่มีการเลียนแบบเพื่อนมาก ทำให้มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะการเลียนแบบเพื่อนเป็นการกระทำของนักเรียนโดยเอาแบบอย่างที่เป็นปฏิบัติเกี่ยวกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ การทำงานวิชาภาษาอังกฤษด้วยความขยันขันแข็ง การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการหาความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ทั้งจากการฟังเพลงภาษาอังกฤษ การชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ การท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ การเรียนพิเศษภาษาอังกฤษหลังเลิกเรียน และการเรียนพิเศษภาษาอังกฤษในช่วงวันหยุด ซึ่งเป็นพฤติกรรมของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และกลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งที่มียุทธพลมากในวัยเรียนซึ่งเป็นวัยที่กำลังจะก้าวสู่วัยรุ่นตอนต้น หลีกเลียงไม่ได้เลยที่เด็กจะไม่ทำตามเพื่อนในการทำสิ่งต่างๆ เพราะเด็กคิดว่าถ้าไม่ทำตามเพื่อนก็จะอยู่กลุ่มเดียวกับเพื่อนไม่ได้ ดังที่ประเทือง ภูมิภักทรคม (2535 : 70 – 71; อ้างอิงจาก Bandura, 1977) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้ 2 วิธี คือ การเรียนรู้จากผลกรรม และการเรียนรู้จากการเลียนแบบ ซึ่งการเรียนรู้จากการเลียนแบบเป็นวิธีที่ทำให้มนุษย์เรียนรู้ได้อย่างกว้างขวางขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานตา วนินทานนท์ (2534 : 168 - 170) ที่กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลสูงสุดในช่วงเข้าสู่วัยรุ่น โดยมีลักษณะการถ่ายทอดทางสังคมและการชักจูง ถ้าไม่ปฏิบัติตามจะไม่ได้รับการยอมรับและถูกขับออกจากกลุ่ม

ผลการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภคพร ศรีดาวเดือน (2550 : 58) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดคลองขวาง อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การเลียนแบบเพื่อน ส่งผลต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดคลองขวาง อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น การเลียนแบบเพื่อน จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

2.2 ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่สอง แสดงว่า นักเรียนที่มีทักษะคิดทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทำให้มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนเห็นความสำคัญ และประโยชน์ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความชอบ ความสนใจ ความสนุกสนานในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การพอใจต่อการเรียนการสอนและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ มีความตั้งใจเรียน เตรียมอุปกรณ์การเรียน เตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทบทวน

บทเรียน ค้นคว้าเพิ่มเติมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังที่ กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์ (2528 : 232 - 233) ได้กล่าวถึง การให้การแนะแนวโดยพยายามชี้แจงหรืออธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งใด ๆ อย่างมีเหตุผล แนะนำทางปฏิบัติต่อการเรียนรู้อีกถูกต้องและเหมาะสม ซึ่ให้เห็นคุณและโทษของสิ่งนั้นอย่างแท้จริง โดยเฉพาะชี้ให้เห็นคุณประโยชน์ที่จะได้รับ ทั้งนี้เพราะมนุษย์มีแนวโน้มที่จะตอบสนองทางบวกต่อสิ่งที่ทำคุณประโยชน์ต่อตนเอง พยายามให้การเสริมแรงที่ตรงกับความถนัด และต้องการแก่ผู้เรียนแต่ละคน เพื่อให้มีกำลังใจที่จะเรียนรู้มากกว่าการใช้การลงโทษ พยายามให้ผู้เรียนได้ลงมือทำเองและมีส่วนรับผิดชอบต่อสิ่งนั้นๆ เช่น การให้หัวข้อบางอย่าง ครูจะแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเอง ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจ ภาคภูมิใจต่อบทเรียนนั้นๆ ทำให้ทัศนคติที่เคยไม่ดีต่อบทเรียนนั้นลดลง และกลายเป็นทัศนคติที่ดีได้ ซึ่ง สุรางค์ โค้วตระกูล (2550 : 366) ได้กล่าวว่า ทัศนคติเป็นอัสสาสัย (Disposition) หรือแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้าซึ่งอาจจะเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีทัศนคติทางบวกต่อสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีทัศนคติทางลบก็จะหลีกเลี่ยง ทัศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

ผลการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กนกกานต์ ภูประเสริฐ (2552 : 79) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

2.3 การเลียนแบบครู เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่สาม แสดงว่า นักเรียนที่มีการเลียนแบบครูมาก ทำให้มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะครูเป็นผู้มีอิทธิพลในการโน้มน้าวจิตใจของนักเรียนเป็นอย่างมาก นักเรียนจะรักและเชื่อฟังครู นักเรียนบางคนเชื่อฟังครูมากกว่าเชื่อฟังพ่อแม่ เด็กจะเริ่มมีพัฒนาการด้านต่างๆ ตั้งแต่ก้าวแรกที่เข้ามาในโรงเรียน โดยเด็กจะสังเกตการเลียนแบบพฤติกรรมครูและทำตามอย่าง (นันทิภา กงวิไล 2550 : ออนไลน์)

ผลการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศุภรา สรรพกิจ (2551 : 69) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดผาสุกมณีจักร อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของครู ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดผาสุกมณีจักร อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น การเลียนแบบครู จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

2.4 ลักษณะมุ่งอนาคต เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่สี่ แสดงว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก ทำให้มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มักมีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค รู้จักคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล สามารถวางแผนในอนาคตได้ว่าควรจะเลือกเรียนด้านใดที่เหมาะสมและตรงตามความมุ่งหมายของตนเอง รวมทั้งสามารถตัดสินใจกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุตามเป้าหมายในอนาคตที่ได้กำหนดไว้ มีความเชื่อว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวใดๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นผลมาจากการกระทำของตัวเอง มีการคาดหวังในผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ภายหลังการกระทำนั้น นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมทางการเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยการหมั่นทบทวนบทเรียน ทบทวนแบบฝึกหัด สังเกตการณ์เรียนรู้เทคนิคต่างๆ ในการเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น ทำให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ตนประสบความสำเร็จทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในอนาคต

ผลการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กฤษณาพร พวงซ้อย (2552 : 83) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคต ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนาคต จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

2.5 การเลียนแบบผู้ปกครอง เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่ห้า ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย แสดงว่า นักเรียนที่มีการเลียนแบบผู้ปกครองมาก ทำให้มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนสามารถประพฤติปฏิบัติตามอย่างผู้ปกครองในเรื่องความขยันหมั่นเพียร โดยการขยันหมั่นเพียรในการทำงานอย่างสม่ำเสมอ รู้จักใช้เวลาว่างขยันทำงานให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ไม่ปล่อยให้เวลาว่างเลยไปโดยเปล่าประโยชน์ ได้แก่ ผู้ปกครองขยันหมั่นเพียรในการทำงาน หางานที่เป็นประโยชน์ทำในเวลาว่าง และขยันทำงานเพื่อเก็บเงินซื้อของที่ตนเองอยากได้ ดังนั้น การที่ผู้ปกครองเป็นแบบอย่างที่ดีงามและสำคัญในการปลูกฝังค่านิยมด้านความขยันหมั่นเพียร จึงทำให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษมาก ดังที่ วิกินิกันต์ (2547 : Online) กล่าวว่า พ่อแม่ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของลูกมากที่สุด คุณพ่อคุณแม่และผู้ใหญ่ในบ้านต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีก่อน

ผลการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เอรินา มโนธรรม (2550 : 108) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การเลียนแบบผู้ปกครอง ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น การเลียนแบบผู้ปกครอง จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเพื่อให้ทราบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมีอะไรบ้าง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ตลอดจนใช้ในการวางแผนเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.1 การเลียนแบบเพื่อน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นอันดับแรก ครูผู้สอนจึงควรส่งเสริมให้นักเรียนเลียนแบบพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของเพื่อนเฉพาะสิ่งที่ควรปฏิบัติตาม นำมาเป็นแบบอย่าง

1.2 ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นอันดับที่สอง ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฝึกให้นักเรียนรู้จักการเรียนรู้อังกฤษซึ่งจำเป็นในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนวิชานี้ เช่น ให้นักเรียนมีโอกาสได้สนทนากับเจ้าของภาษา การเข้าค่ายฝึกฝนทักษะทางภาษา เพื่อจะได้สามารถเรียนรู้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น

1.3 การเลียนแบบครู เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นอันดับที่สาม ผู้บริหารจึงควรสนับสนุนให้ครูประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนในเรื่องความขยันหมั่นเพียร

1.4 ลักษณะมุ่งอนาคต เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นอันดับที่สี่ ผู้บริหาร ครูประจำชั้น ครูแนะแนว ตลอดจนผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรที่จะเป็นผู้สั่งสอนและชี้ให้นักเรียนเล็งเห็นถึงความสำคัญของการเรียน

ในปัจจุบันว่ามีความสำคัญต่ออนาคตและชีวิตของนักเรียน ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความขยันหมั่นเพียรในการเรียนให้ประสบความสำเร็จในอนาคต

1.5 การเลียนแบบผู้ปกครอง เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นอันดับสุดท้าย ผู้ปกครองควรประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนในเรื่องของความขยันหมั่นเพียร จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน โดยผู้ปกครองเป็นผู้นำกิจกรรมเป็นแบบอย่างให้นักเรียนก่อน แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามผู้ปกครอง เช่น ชวนนักเรียนอ่านนิทานสองภาษาที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยผู้ปกครองอ่านให้นักเรียนฟังก่อน แล้วให้นักเรียนลองอ่านเอง เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การเลียนแบบดาราจากสื่อ การเลียนแบบตัวละครในโทรทัศน์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ในเรื่องของความขยันหมั่นเพียร เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันในแต่ละโรงเรียนตามภูมิภาคและพื้นที่ที่แตกต่างกัน เพื่อจะได้นำผลการวิจัยที่แตกต่างกันมาทำการศึกษาเปรียบเทียบ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมากขึ้น

2.3 ควรนำปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 5 ปัจจัย คือ การเลียนแบบเพื่อน ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การเลียนแบบครู ลักษณะมุ่งอนาคต และการเลียนแบบผู้ปกครอง ไปทำการศึกษาวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น เช่น การใช้กิจกรรมกลุ่ม การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกกานต์ ภูประเสริฐ. (2552). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ*. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กนกพร อรินพ่าย. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญอ้อมนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ พิษยวงศ์. (2549). *ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิธีแก้ไข ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดสมรโกฏิ จังหวัดนนทบุรี*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- กฤษฎาพร พวงซ้อย. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กัญญา สุพรรณกุล. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา คำสุวรรณ. (2524). *จิตวิทยาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: ทวีการพิมพ์.
- กาญจนา โรจนอากา. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ขวัญใจ ถนอมปัญญารักษ์. (2551). *การศึกษาความนิยมไทย การเลียนแบบวัฒนธรรมเกาหลี และสภาพแวดล้อมทางสังคมของวัยรุ่น*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2543). *ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด*. กรุงเทพฯ: สกายบุ๊กส์.

- คุณานนท์ แสงวงษ์งาม. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา เกษศรีสังข์. (2537). วิธีเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จันทจิรา เสถียร. (2551). การศึกษาความถนัดทางการเรียนด้านภาษา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และการอบรมสั่งสอนของครูที่ส่งผลต่อความสามารถในการแก้ปัญหาในชีวิตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จันทิมา สวรรค์. (2547). การเปรียบเทียบผลของการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชิตใจชื่น อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จารุวรรณ นาคคูบัว. (2552). การศึกษาปัจจัยด้านเชาวน์ปัญญา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิรพร ปัทมะสุนทร. (2543). การศึกษาความเที่ยงตรงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นทหารของนักเรียนทหาร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิราพร เนินใหม่. (2550). ความคิดเห็นของวัยรุ่นที่มีต่อละครโทรทัศน์แนวชีวิต (แนวตบจูบ). วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. (2532). จิตวิทยาเบื้องต้น. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ฉลอง ภิรมย์รัตน์. (2521). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: ประจักษ์การพิมพ์.
- ชุติมน ศรีแก้ว. (2541). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ชนิตร์สรณ์ ตรีวิทยาภูมิ. (2544). *กระบวนการเรียนแบบ*. ค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2552, จาก <http://www.ismed.or.th/SME/src/upload/knowledge/1181535116466ccb8c352e6.pdf>
- ชมนุช บุญสิทธิ์. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุนนที่รุตชารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ชมนุช พงษ์ศิริ. (2535). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในหอผู้ป่วย การปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลชาวไทย กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2518). *จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.*
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. (2540). *การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.*
- ชัชลิณี จุงพิวัฒน์. (2547). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2549). *เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย: แนวทางสู่ความสำเร็จ. พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ : บริษัท ไทยเนรมิตกิจ อินเตอร์ โพรเกรสชิฟ จำกัด.*
- ณัศวดี จันท์พอง. (2549). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชาชนิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2523). *การพัฒนาและส่งเสริมความเก่งของลูกกรีก. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.*
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจนิก. (2520). *จริยธรรมของเยาวชน รายงานการวิจัย ฉบับที่ 21. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.*
- ทศพร ประเสริฐสุข. (2525). *การสร้างโมเดลการสอนแบบกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.*
- ธีระ ชัยยุทธธรรม. (2526 มิถุนายน-กรกฎาคม). *“บทบาทของพ่อแม่ ครู ผู้ปกครอง ครูแนะแนวกับการป้องกันปัญหาทางเพศ”.* วารสารแนะแนว. 27(147): 5-9.

- ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์. (ม.ป.ป.). MQ เด็กกับสติปัญญาทางศีลธรรมทางรอดของมนุษยชาติ.
กรุงเทพฯ : สถาบันการศึกษาสัตยาไส.
- นิภา เมฆจินดา. (2552). การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อทักษะพื้นฐานในการทำงานของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นพื้นฐานจังหวัด
สมุทรสาคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิลุบล เจริญพีช. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลียนแบบการแต่งกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 กลุ่มเขตเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติ
ทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย
เอกสาร.
- นุชนาถ เนติพัฒน์. (2550). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียล แห่งประเทศไทย.
ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เบญจวรรณ ฉายแสง. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่. สารนิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ปรีชา ขุนทอง. (2541). พฤติกรรมการเปิดรับและความพึงพอใจของเด็กในกรุงเทพมหานครที่มีต่อ
รายการสิ่งแวดล้อมทางโทรทัศน์สำหรับเด็ก. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2534). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สหมิตรออฟเซท.
- ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ. (2542). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน: กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญา
ตรี หลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษา
ผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: บัณฑิตการพิมพ์.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภาน. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พรทิพย์ เรียร์ไพสิฐ. (2542). การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพของพยาบาลสภาวิชาชีพตาม
แนวคิดทฤษฎีของแคทเทิล. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: ดันอ้อ แกรมมี.
- พรรณิ ช. เจนจิต. (2532). ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรม. จิตวิทยาเพื่อการแนะแนว. กรุงเทพฯ:
สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.

- พรณี ช. เจนจิต. (2538ก). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อแกรมมี จำกัด.
- (2538ข). *จิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนว*. กรุงเทพฯ: สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ: นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พะยอม วงศ์สารศรี. (2526). *จิตวิทยาการศึกษา = Education Psychology*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- พระชลภัช คุณวีโร. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อวิริยะในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีกานท์บ้านโฮ้ง อำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พระเทพเวที. (2532). *การศึกษาที่สากลบนฐานแห่งภูมิปัญญาไทย*. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินต์ติ้งกรุป.
- พระมหาพิชิต เขษรฐ์รัมย์. (2549). *คู่มือพัฒนาความขยันหมั่นเพียรของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชชา โตอินทร์. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดบุญประดิษฐ์ เขตบางแค กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิมพ์พร บรรจงรัตนงาม. (2548). *แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เพราพรรณ เปลี้นภู. (2542). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: งานเอกสารและการพิมพ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ภคพร ศรีดาวเดือน. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคลองขวาง อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภูวดล แก้วมณี. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มนัสวีณี จันทะเลิศ. (2548). *รายงานการศึกษาเรื่องสื่อมวลชนเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ 2 เรื่อง อิทธิพลและผลกระทบของสื่อมวลชนต่อเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพมหานคร :โครงการยุทธศาสตร์สื่อเด็ก.

- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, บัณฑิตวิทยาลัย. (2550). *คู่มือการจัดทำปฏิญญานิพนธ์และสารนิพนธ์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โยธิน ศันสนยุทธ. (2531). *จิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราศรี ธรรมนิยม. (2524). *จิตวิทยาพัฒนาการฉบับสมบูรณ์ ใน เอกสารประกอบการสอนวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา*. พระนครศรีอยุธยา: วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา.
- ลดาวัลย์ พรอนันตชัย. (2548). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน โรงเรียนวัดสร้อยทอง เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัชรินทร์ เอกธวัชกุล. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร*. ปฏิญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วารินทร์ สายโอบเอื้อ และสุณีย์ ชีรดากร. (2522). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว วิทยาลัยครูพระนคร.
- วิชัย ตันศิริ. (2542). *โฉมหน้าการศึกษาไทยในอนาคต: แนวคิดสู่การปฏิบัติในพระราชบัญญัติการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชากร, กรม. (2543). *รายงานการวิจัย เรื่องทักษะการจัดการของเด็กไทย คุณลักษณะ พฤติกรรม และการส่งเสริม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). "ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย: เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้" *ข่าวสารการวิจัยศึกษา*. 18(3): 8-11; กุมภาพันธ์ - มีนาคม.
- ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์. (2531). *ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของโรเจอร์สที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลย์ประชารังสรรค์ กรุงเทพมหานคร*. ปฏิญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพร พรหมจรรย์. (2540). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช*. ปฏิญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สโรชา อนันตพฤกษา. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนา (วารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา กรุงเทพมหานคร*. ปฏิญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (2550-2554)*. กรุงเทพฯ: สกายบุ๊ก จำกัด.
- สินนภา ภูสว่าง. (2544). *การเปิดรับข่าวสาร ทศนคติ และการแต่งกายตามแฟชั่นของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตรพัฒนการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริพร ดาวัน. (2540). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันทน์เอม. (2529). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภาพันท์ บุนนาค. (2546). *พฤติกรรมกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของเด็กในจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภาภรณ์ ธาตุดี. (2546). *การเปรียบเทียบค่าความเชื่อมั่นของมาตราวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบสำคัญแบบชั่วเดียวและแบบสองชั่วที่มีความยาวต่างกัน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุภาภรณ์ ศศิดิถีธรรม. (2543). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความอดสาหะในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2533). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: กราฟิการ์ต.
- เสาวรัตน์ จุลรัตน์. (2535). *ตัวแปรที่เกี่ยวกับปัญหาการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรรณอลันซ์ เพชรทองคำ. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนในการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อังสนา สารเฉวตร. (2547). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- อัจฉรา เฟงเล็งผล. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. (2533). *ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- อารี พันธุ์มณี. (2544). *จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ 1999.*
- เอริสา มโนธรรม. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- Abilities : Empirical Tests of the Self Appraisal Model. *Journal of Personality and Social Psychology.* 52 (2) : 413 – 420.
- Albert, B. (1986). *Social Foundations of Thought and Action: A Social Cognitive Theory.* Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Allport, Gordon W. (1967). *Pattern and Growth in Personality.* New York: Holt, Rinehart.
- Anastasi, Anne. (1976). *Psychological Testing.* 4th ed. New York: Macmillian Publishing Co.
- Atkinson, John W.(1964). *An Introduction to Motivation.* Principle: D. Van Nostrand.
- (1966). *Motive in Fantasy Action and Society.* New Jersey : D. Van Nostrand.
- Bandura, Albert. (1997). *Social Learning Theory.* Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall.
- Barck, Williams. (1970, November). Pupils Perception of Teacher Merit : A Factor Analysis of Five Postulated Dimensions. *The Journal of Education Research.* 61(12): 1481.
- Bernard, Haroll W. (1970). *Mental Health in the Classroom.* New York : McGraw-Hill.
- Best, J. W. (1986). *Research in Education.* (5th ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Boyd. (1979). *Teaching Communication Skills in the Elementary School.* New York : Van Nostrand.
- Brigg, D.C.; & Morley, R.M. (1971). Study Habits Modification and Its Effect on Academic Performance : A Behavior Approach. *Journal of Educational Research,* 64 : 347-350.
- Cattell, Raymond B. (1970). *Personality and Motivation : Structure and Measurement.* New York: Harcourt, Brace, Word. : 2-3.
- Cogan, Morris L. (1975). Studies of Teacher Behavior. *The Journal of Experimental Education.* 26 : 135-139.
- Cronbach, Lee J. (1970). *Essential of Psychological Testing.* New York : Harper and Row.

- Dollard, J., & Miller, N. E. (1950). *Personality and Psychotherapy: An analysis in terms of learning, thinking, and culture*. New York: McGraw-Hill.
- Friedman, M; & R.H. Rosenman. (1974, February). Behavior Pattern and Coronary Angiographic Pindning. *Journal of the American Medical Association*. 204 (1): 164.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York: McGraw Hill, Inc.
- Grasha, Anthony & Reichman, Sheryl. (1980). *Psychology of Adjustment and Competence an Applied Approach*. Massachusetts: Winthrop Publishers, Inc.
- Hergenhnrn, B.R. (1990). *An Introduction to Theories of Personality*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice - Hall.
- Herman, Herbert J.M. (1970, August). A Questionnaire Measures of Achievement Motivation. *Journal of Applied Psychology*. 54: 354-355.
- Hilgard, Ernest R. (1976). *Introduction to Psychology*. New York: Harcourt, Brace & Wold.
- Hunt, D.E. (1981, May). Learning Style and the Interdependence of Practice and Theory. *Phi Delta Kappa*. 9 (5) : 647.
- Hurlock, Elizabeth B. (1978). *Child Development*. 6th ed. New York : Mc Graw – Hill.
- Jakobovits, Loen A. (1971). *Foreign Language Learning : A Psycholinguistic Analysis of the Issues*. Rowley, Massachusetts : New Bury House Publishers.
- Jones, Harold E. (1970). *“Personality Development in Children”*. Austin : University of Texas.
- Kliwer, Wendy; & Weidner, Gerdi. (1987). “Type A Behavior and Aspirtion : A Study of Parents and Children’s Goal Setting”. *Development Psychology*. 23 (2) : 204 – 209.
- Maddox, Harry. (1965). *“How to study”*. *The English Language Book Society*. London.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. New York: Harper and Brother.
- Morris, Charles G. (1996). *Understanding Psychology*. 3 ed. New York: Prentice-Hal.
- Moskowitz, M.J. (1969). *General Psychology*. Boston: Houghton Mifflin Company.
- (1977). *Multiple Regression in Behavioral Research: Explanation and Prediction*. 3rd ed. New York: Holt, Rinchart and Winston, Inc.
- Murray, H.A. (1938). *Explorations in Personality*. New York: Oxford University Press.
- Nurmi J.E. (1991). “How Do Adolescents See Their Future? A Review of the Development of Future Orientation and Planning,” *Development Review*. 11 : 1-5.
- Pedhazur, Elazar J. (1997). *Multiple Regression in Behavioral Research: Explanation and Prediction*. 3rd ed. Orlando: Harcourt Brace College Publishers.

- Samuel, William. (1981). *Personality: Searching for the sources of Human Behavior*. New York: McGraw-Hill.
- Schwartz, David D. and others. (1986). "Influence of Personal and Universal on the Subsequent Performance of Persons with Type A Type B Behavior Patterns," *Journal of Performance of Persons Social Psychology*. 51 (20) : 459 – 462.
- Seginer, Rachel and Hoda Halabi. (1991). "Cross-Cultural Variations of Adolescents' Future Orientation : The Case of Israeli Druze Versus Israeli Arab and Jewish Male," *Journal of Cross Cultural Psychology*. 22 (2) : 244-257.
- Smith, S. (1970). *Best Method of Study*. London : Barnes & Noble Inc.
- Strube and others. (1987). Type A Behavior Pattern and Self Evaluation of Abilities: Empirical Test of the Self Appraisal Model, *Journal of Personality and Social Psychology*.
- Symond, P.M. (1973). *Psychology of Parent-Child Relationship*. New York : Appleton Centery Crofts Inc.
- Triandis, H.C. (1971). *Attitudes and Attitude Change*. New York: Wiley.
- Wartella, E. A. (1979). *Children Communicating: Media and Development of Thought, Speech, Understanding*. Englewood Cliffs, NJ: Sage.
- Webster Dictionary. (1978). *New Webster's Dictionary of the English Language*. Webster: New York.
- Yamané, T. (1973). *Statistics: An introductory Analysis*. New York: Harper & Row.
- Yee, Albert H. (1971). *Social Interaction in Educational Setting*. Englewood Cliffs : Prentice Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/ 341

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

23 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม)

เนื่องด้วย นางสาวสุรีย์พร ถาวรล้ำเลิศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์สุรัชฎา รังสีสุกานนท์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตอบคำถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุรีย์พร ถาวรล้ำเลิศ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085-1758-042

ที่ ศธ 0519.12/ 342

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

23 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณ

เนื่องด้วย นางสาวสุรีย์พร ถาวรล้ำเลิศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุรีย์พร ถาวรล้ำเลิศ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085-1758-042

ที่ ศธ 0519.12/ 343

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

23 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยล้อมแสง

เนื่องด้วย นางสาวสุรีย์พร ถาวรล้ำเลิศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุรีย์พร ถาวรล้ำเลิศ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085-1758-042

ที่ ศธ 0519.12/ 344

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

23 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม)

เนื่องด้วย นางสาวสุรีย์พร ถาวรล้ำเลิศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 364 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี ในระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2553

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุรีย์พร ถาวรล้ำเลิศ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085-1758-042

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี

นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามชุดนี้ สามารถตอบคำถามได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาของนักเรียนแต่อย่างใด ในการตอบแบบสอบถามนักเรียนไม่ต้องลงชื่อ และข้อมูลคำตอบทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับ ไม่เปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ แบบสอบถามมีทั้งหมด 8 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการเลียนแบบครู

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน

ตอนที่ 8 แบบสอบถามความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความเป็นจริงและความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด
และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการทำแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวสุรีย์พร ถาวรล้ำเลิศ

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ฉันพยายามเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้					
2	เมื่อครูให้การบ้านภาษาอังกฤษ ฉันรีบทำทันที					
3	ก่อนสอบภาษาอังกฤษ ฉันอ่านหนังสือทบทวนทำความเข้าใจในบทเรียน					
4	เมื่อฉันทำการบ้านภาษาอังกฤษเสร็จและถูกต้อง ฉันรู้สึกภูมิใจ					
5	เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนภาษาอังกฤษ ฉันพยายามอ่านและทำความเข้าใจโดยไม่ย่อท้อ					
6	เมื่อผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ดี ฉันพยายามอ่านหนังสือมากขึ้น					
7	ฉันทำการบ้านภาษาอังกฤษด้วยตนเอง					
8	ฉันมักใช้เวลาว่างในการทบทวนวิชาภาษาอังกฤษ					
9	ฉันมักรู้สึกว่าเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว เมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
10	ขณะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฉันตั้งใจที่จะเรียนรู้เรื่องที่คุณสอนให้เข้าใจ					
11	ฉันรู้สึกสนุกกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
12	ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฉันมักทบทวนและแก้ไขงานที่ได้รับมอบหมายก่อนส่งเสมอ					
13	ฉันศึกษาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษล่วงหน้าก่อนมาเรียนเสมอ					
14	ฉันทบทวนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นประจำ					
15	ฉันไม่สนใจฟังในสิ่งที่ครูสอนในชั่วโมง					
16	ฉันไม่สนใจทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษ					
17	ฉันไม่วิตกกังวลกับคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษ					
18	ฉันมีความมุ่งมั่นตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษให้ได้เกรด 4					
19	เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานวิชาภาษาอังกฤษ ฉันพยายามทำอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้งานนั้นสำเร็จ					
20	เมื่อเรียนภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ ฉันขอให้เพื่อนอธิบายให้ฟัง					
21	เมื่อเรียนภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ ฉันซักถามครูทันที					
22	ก่อนสอบภาษาอังกฤษ ฉันตั้งใจอ่านหนังสือ เพราะเชื่อว่าจะทำให้ได้คะแนนดี					
23	ฉันชอบทำงานภาษาอังกฤษที่ต้องใช้ความพยายามมาก					
24	ฉันชอบทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษที่ต้องใช้ความพยายามมาก					
25	ฉันตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นคนเก่ง					
26	ฉันวิตกกังวลทุกครั้งที่ยุติเรียน เพราะกลัวว่าเรียนภาษาอังกฤษไม่ทันเพื่อน					
27	เมื่อเห็นเพื่อนเรียนภาษาอังกฤษเก่ง ทำให้ฉันยังมีความพยายามมากยิ่งขึ้น					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
28	เมื่อฉันขยันอ่านหนังสือวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ได้คะแนนสอบที่สูงขึ้น					
29	ฉันมีความสุขทุกครั้ง เมื่อรู้ว่าทำคะแนนสอบภาษาอังกฤษได้ดี					
30	ฉันไม่อยากเข้าเรียน เมื่อเรียนภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ					
31	ฉันตั้งใจเป้าหมายไว้สูงในการเรียนภาษาอังกฤษทุกครั้ง ก่อนเริ่มเรียนเรื่องใหม่					
32	เป้าหมายสูงสุดของฉัน คือ การเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	เมื่อฉันมีนัด ฉันชอบไปถึงที่นัดหมายก่อน					
2	ฉันรู้สึกโมโห เมื่อมีคนมาขัดจังหวะเวลา ที่ฉันไม่สามารถทำสิ่งที่ตั้งใจไว้สำเร็จ					
3	ฉันรู้สึกเสียเวลามาก ถ้าต้องรอซื้อของจากร้านที่มีลูกค้าเยอะ					
4	ฉันรู้สึกไม่สบายใจ ถ้างานของฉันเสร็จล่าช้า					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
5	ฉันชอบทำงานให้เสร็จโดยไม่ต้องเร่งรีบ					
6	เมื่อฉันเริ่มต้นทำสิ่งใดต้องทำให้สำเร็จ					
7	ฉันมีความกระตือรือร้นในการทำงาน					
8	ฉันรู้สึกต้องการทำงานที่เร่งรีบแข่งกับเวลา					
9	ฉันรู้สึกหงุดหงิด เมื่อต้องต่อแถวซื้อขนม					
10	เพื่อนส่วนใหญ่คิดว่าฉันเป็นคนจริงจังกับ การทำงาน					
11	เพื่อนส่วนใหญ่คิดว่าฉันทำงานช้า					
12	ฉันทนไม่ได้ ถ้าต้องทำงานกับคนที่ทำงาน ช้า					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ก. ด้านความรู้

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณา ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนบ้างในบางครั้ง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการเรียนชั้นสูงต่อไป					

ข. ด้านความรู้สึก

แบบสอบถามความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณา ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้างในบางครั้ง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ฉันภูมิใจเมื่อมีคนชมว่าพูดภาษาอังกฤษได้ดี					
2	ฉันดีใจที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทุกคนสนใจ					
3	ฉันชอบอ่านหนังสือนิทานสองภาษาที่มีภาษาอังกฤษคู่กับภาษาไทย เพราะทำให้สนุกและได้รับความรู้					
4	ฉันชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษเพราะได้เรียนรู้คำศัพท์					
5	ฉันชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษเพราะได้เรียนรู้สำนวน					
6	ฉันดีใจที่ได้สนทนากับชาวต่างชาติ					
7	กิจกรรมในชั่วโมงภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน ทำให้ฉันเพลิดเพลิน					
8	การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ฉันมีความสนใจภาษาอังกฤษรอบตัว					
9	ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อถึงชั่วโมงภาษาอังกฤษ					
10	ฉันไม่สนใจทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษ					

ค. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

แบบสอบถามพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณา ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนทุกครั้ง
บ่อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนในบางครั้ง
น้อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อย
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยมากจนแทบจะไม่เกิดเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง
1	ฉันทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง					
2	ฉันฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง					
3	ฉันเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับความรู้ทางภาษาอังกฤษที่จัดขึ้นในโรงเรียน					
4	ฉันรีบเข้าห้องเรียนภาษาอังกฤษก่อนครูเข้าสอน					
5	ฉันตั้งใจเรียนในชั่วโมงภาษาอังกฤษ					
6	เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ ฉันซักถามครูจนเข้าใจ					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ฉันหาความรู้อยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้า					
2	ความตั้งใจทำงานช่วยให้ฉันได้รับในสิ่งที่ ฉันต้องการ					
3	ฉันตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จใน การเรียน					
4	ถ้าฉันต้องทำงานชิ้นหนึ่ง ฉันวางแผนทุก อย่างไว้ล่วงหน้าว่าจะทำอะไรบ้าง					
5	ฉันอดทนต่อการเรียนไม่ว่ายากลำบาก เพียงใด เพื่อความสำเร็จในอนาคต					
6	ฉันขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียน แม้ว่าผลการเรียนในปัจจุบันยังไม่ดีพอ					
7	ในอนาคตคนที่มีการศึกษามีโอกาสในการ ทำงานที่ดีมากกว่าคนที่ไม่มีการศึกษา					
8	ถ้าฉันมีงานทำ ฉันจะลาออกจากโรงเรียน แม้ว่ายังเรียนไม่จบ					
9	ฉันวางแผนว่าจะประกอบอาชีพอะไรใน อนาคตไว้แล้ว					
10	ฉันไม่ต้องการเรียนหนังสือสูง เพราะทำให้ เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์					
11	ฉันไม่ต้องการเรียนหนังสือสูง เพราะทำให้ เสียเงินโดยเปล่าประโยชน์					
12	ฉันวางแผนการทำงานที่ครุมอบหมายให้ และสามารถส่งตามกำหนดเวลาได้ทุกครั้ง					
13	ฉันพยายามขยันเรียน แม้ว่าผลการเรียน ในปัจจุบันยังไม่ดีเท่าที่ควร					
14	ฉันพยายามหาโอกาสเรียนต่อสูงๆ เพื่อได้ ทำงานที่มั่นคงในอนาคต					
15	ก่อนที่ฉันตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ณ ที่ใด ฉันศึกษารายละเอียดของสาขาวิชาที่แต่ละ โรงเรียนนั้นเปิดรับ					
16	ถ้ามีปัญหาในการทำงาน ฉันพยายาม แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ฉันศึกษาการทำงานอย่างขยันขันแข็งจากผู้ปกครอง					
2	ผู้ปกครองของฉันขยันหมั่นเพียรในการทำงานเสมอ ฉันจึงเลียนแบบความขยันหมั่นเพียรของผู้ปกครอง					
3	ฉันมักสังเกตความขยันหมั่นเพียรในการทำงานของผู้ปกครองเพื่อเปรียบเทียบกับตัวเอง แล้วเพิ่มความขยันหมั่นเพียรของตนเองให้มากขึ้นเหมือนผู้ปกครอง					
4	ในเวลาว่างผู้ปกครองหางานที่เป็นประโยชน์ทำเสมอ ฉันจึงเลียนแบบการทำงานที่เป็นประโยชน์ในเวลาว่างจากผู้ปกครอง					
5	ใครก็ชมว่าฉันขยันหมั่นเพียรเหมือนผู้ปกครอง					
6	ผู้ปกครองซื้อหนังสือมาอ่านอยู่เสมอ ฉันจึงชอบซื้อหนังสือมาอ่านเหมือนผู้ปกครอง					
7	มีคนชมผู้ปกครองของฉันเสมอว่าท่านเป็นคนขยัน ฉันจึงขยันหมั่นเพียรให้มากขึ้นเพื่อให้มีคนชมฉันบ้าง					
8	ฉันรู้สึกภูมิใจที่ผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีความขยันหมั่นเพียร ฉันจึงพยายามขยันหมั่นเพียรให้เหมือนผู้ปกครอง					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
9	การทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียรทำให้ ผู้ปกครองของฉันประสบความสำเร็จ ฉัน จึงทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียร เพื่อให้ ตนเองประสบความสำเร็จบ้าง					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการเลียนแบบครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเลียนแบบครู เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรด
ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
ที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ฉันชอบเรียนรู้จากครูที่ทำงานด้วยความ ขยันขันแข็ง					
2	ครูขยันหมั่นเพียรในการทำงานเสมอ ฉัน จึงขยันหมั่นเพียรในการทำงานเหมือนครู					
3	ฉันจำได้ว่าครูทำงานอะไรบ้างในแต่ละวัน ฉันจึงเลียนแบบการทำงานจากครูบ้าง					
4	ฉันสังเกตความขยันหมั่นเพียรในการ ทำงานของครูเพื่อเปรียบเทียบกับตัวเอง แล้วเพิ่มความขยันหมั่นเพียรของตนเองให้ มากขึ้นเหมือนครู					
5	ฉันบอกชื่อครูที่มีความขยันหมั่นเพียรใน การทำงานได้ ฉันจึงสามารถเลียนแบบ ความขยันหมั่นเพียรในการทำงานของครู ท่านนั้นได้					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
6	มีคนชมครูของฉันเสมอว่าท่านเป็นคนขยัน ฉันจึงขยันเพราะอยากให้มีคนชมเหมือน ครูบ้าง					
7	การทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียรทำให้ ครูของฉันประสบความสำเร็จ ฉันจึง ทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียรเพื่อให้ ประสบความสำเร็จเหมือนครู					
8	ฉันภูมิใจที่มีครูที่ขยันหมั่นเพียร ฉันจึง พยายามขยันหมั่นเพียรให้เหมือนครู					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน เมื่ออ่านข้อความแล้ว
โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่าน
มากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ฉันชอบดูเพื่อนที่ทำงานด้วยความขยัน ขันแข็ง แล้วเลียนแบบการทำงานของ เพื่อน					
2	เพื่อนของฉันขยันหมั่นเพียรในการทำงาน เสมอ ฉันจึงขยันหมั่นเพียรในการทำงาน ให้เหมือนเพื่อน					
3	ฉันมักสังเกตความขยันหมั่นเพียรในการ เรียนของเพื่อนเพื่อเปรียบเทียบกับตัวเอง แล้วเพิ่มความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ของตนเองให้มากขึ้นเหมือนเพื่อน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
4	ฉันเรียนรู้ความขยันหมั่นเพียรในการทำงานของเพื่อน					
5	เมื่อมีเวลาว่างเพื่อนในกลุ่มชวนกันหางานที่เป็นประโยชน์ทำเสมอ ฉันจึงหางานที่เป็นประโยชน์ทำในเวลาว่างให้เหมือนเพื่อนบ้าง					
6	ฉันบอกชื่อเพื่อนที่มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนได้ ฉันจึงสามารถเลียนแบบความขยันหมั่นเพียรในการเรียนจากเพื่อนคนนั้นได้					
7	ฉันขยันทำงานเหมือนเพื่อนในกลุ่ม					
8	ฉันขยันเรียนเพื่อสะสมเกรด 4 ให้ได้มากเหมือนเพื่อน					
9	ฉันไปเรียนพิเศษเพิ่มเติมในวันหยุดเสาร์อาทิตย์เหมือนเพื่อน					
10	เพื่อนของฉันชอบชมภาพยนตร์ต่างประเทศเป็นประจำจึงทำให้ฉันชอบชมด้วย					
11	มีคนชมเสมอว่าเพื่อนของฉันเป็นคนขยัน ฉันจึงขยันเพราะอยากให้มีคนชมเหมือนเพื่อนบ้าง					
12	ด้วยความขยันหมั่นเพียรในการเรียน จึงทำให้เพื่อนของฉันประสบความสำเร็จ ฉันจึงขยันหมั่นเพียรในการเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จเหมือนเพื่อน					
13	ฉันรู้สึกภูมิใจที่มีเพื่อนที่ขยันหมั่นเพียร ฉันจึงพยายามขยันหมั่นเพียรให้เหมือนเพื่อน					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ความขยันหมั่นเพียรในการฟังภาษาอังกฤษ ฉันตั้งใจฟังครูชาวไทยพูดภาษาอังกฤษ ขณะที่ครูสอนเสมอ					
2	ฉันพยายามฝึกฟังครูชาวต่างชาติสอน ภาษาอังกฤษ แม้ว่าสำเนียงค่อนข้างฟัง ยากและครูพูดเร็วก็ตาม					
3	เมื่อฟังครูต่างชาติสอนไม่ทัน ฉันบอกให้ครู พูดซ้ำอีกครั้งเสมอ					
4	ฉันพยายามฝึกฟังภาษาอังกฤษจากซีดีที่ โรงเรียน					
5	ฉันพยายามฝึกฟังภาษาอังกฤษจากซีดีที่ บ้าน					
6	ฉันพยายามฝึกฟังภาษาอังกฤษจากวีซีดีที่ โรงเรียน					
7	ฉันพยายามฝึกฟังภาษาอังกฤษจากวีซีดีที่ บ้าน					
8	ฉันฝึกฟังเพลงภาษาอังกฤษในเวลาว่าง เสมอ					
9	ฉันเลือกชมภาพยนตร์ด้วยเสียงพากย์ ภาษาอังกฤษ เพราะต้องการฝึกฟังให้ สำเนียงคุ้นหู					
10	ฉันฝึกฟังการแสดงภาษาอังกฤษบนเวทีใน งานวันคริสต์มาสอย่างตั้งใจ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
11	เมื่อมีเวลาว่าง ฉันสมัครเรียนพิเศษเพราะต้องการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของตนเองเสมอ					
	<u>ความขยันหมั่นเพียรในการพูดภาษาอังกฤษ</u>					
12	เมื่อมีเวลาว่าง ฉันท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษคำใหม่ๆ เสมอ					
13	ฉันพยายามฝึกพูดออกเสียงภาษาอังกฤษตามครูชาวไทยและครูต่างชาติเสมอ					
14	ฉันฝึกพูดออกเสียงภาษาอังกฤษตามซีดีที่โรงเรียน					
15	ฉันฝึกพูดออกเสียงภาษาอังกฤษตามซีดีที่บ้าน					
16	ฉันฝึกพูดออกเสียงภาษาอังกฤษตามวีซีดีที่โรงเรียน					
17	ฉันฝึกพูดออกเสียงภาษาอังกฤษตามวีซีดีที่บ้าน					
18	ฉันจดจำคำพูดภาษาอังกฤษที่คิดว่านำไปใช้ได้เมื่อมีโอกาส					
19	เมื่อได้ยินบทสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ ฉันพยายามสังเกตวิธีการพูดของแต่ละคนเสมอ					
20	แม้ว่าสำเนียงการพูดภาษาอังกฤษของฉันไม่ค่อยดี แต่ฉันก็พยายามหาโอกาสฝึกฝนการพูดกับครูชาวต่างชาติเสมอ					
21	เมื่อมีเวลาว่าง ฉันสมัครเรียนพิเศษเพราะต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเองเสมอ					
	<u>ความขยันหมั่นเพียรในการอ่านภาษาอังกฤษ</u>					
22	ฉันฝึกสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ยังไม่ได้เรียนเสมอ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
23	ฉันพยายามฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตามครูชาวไทยและครูต่างชาติเสมอ					
24	ฉันฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตามซีดีที่โรงเรียน					
25	ฉันฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตามวีซีดีที่โรงเรียน					
26	ฉันฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตามซีดีที่บ้าน					
27	เมื่อชมรายการโทรทัศน์ที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษ ฉันพยายามฝึกอ่านออกเสียงตามเสมอ					
28	ฉันเข้าไปฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษจากคลิปวิดีโอที่เล่านิทานภาษาอังกฤษทางอินเทอร์เน็ตเสมอ					
29	ฉันพยายามฝึกอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษอย่างง่ายๆ สำหรับเด็ก ทุกครั้งที่มีโอกาส					
30	ฉันพยายามฝึกอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อเรียนรู้คำศัพท์กับความหมาย					
31	ฉันพยายามฝึกอ่านจับใจความสำคัญของข้อความสั้นๆ สำหรับเด็กเสมอ					
32	ฉันพยายามฝึกอ่านจับใจความสำคัญของบทอ่านภาษาอังกฤษอย่างง่ายๆ สำหรับเด็กเสมอ					
33	ฉันอ่านนิทานสองภาษาที่มีภาษาอังกฤษกับภาษาไทยเพราะต้องการฝึกอ่านให้เก่ง					
34	เมื่อพบป้ายโฆษณา ฉลากสินค้า ป้ายบอกทาง หรือรายการอาหารเป็นภาษาอังกฤษ ฉันจะพยายามฝึกอ่านเสมอ					
35	เมื่ออ่านภาษาอังกฤษคำใดไม่เข้าใจ ฉันค้นคว้าเพิ่มเติมจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษเป็นไทยด้วยตัวเองเสมอ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
36	ทุกเช้าที่มีการนำเสนอภาษาอังกฤษวันละ คำหน้าเสาธง ฉันฝึกอ่านออกเสียงตาม เสมอ					
37	เมื่อทำการบ้านเสร็จฉันฝึกอ่านบทเรียน ภาษาอังกฤษที่เรียนมาแล้วให้คล่องขึ้น					
38	เมื่อฉันอ่านภาษาอังกฤษประโยคใดไม่ได้ ฉันจดไว้ถามครู					
39	หลังจากอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษจบ ฉันฝึกทำแบบฝึกหัดเพื่อวัดความเข้าใจ เนื้อเรื่องเสมอ					
40	ความขยันหมั่นเพียรในการเขียนภาษา อังกฤษ ฉันเล่นเกมปริศนาอักษรไขว้ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาการเขียนของตนเองเสมอ					
41	ฉันฝึกเขียนภาษาอังกฤษทุกวัน แม้ว่าครู จะไม่ได้ให้การบ้านก็ตาม					
42	ฉันเขียนคำอวยพรเป็นภาษาอังกฤษส่งให้ เพื่อน โดยลอกมาจากหนังสือ บัตรอวยพร สำเร็จรูป หรือสืบค้นจากอินเทอร์เน็ต					
43	ฉันฝึกเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ทุกที่ โดยการนึกเป็นมโนภาพ แล้วฝึกเขียน กลางอากาศ					
44	ฉันพิมพ์ข้อความภาษาอังกฤษส่งให้เพื่อน ทางโทรศัพท์มือถือเสมอ เพราะถือว่าได้ ฝึกการเขียนภาษาอังกฤษไปในตัว					
45	ฉันชอบเล่นเกมบนอินเทอร์เน็ต เช่น hi-5 เพื่อพูดคุยกับเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษเสมอ					
46	ฉันฝึกแต่งประโยคใหม่ๆ จากคำศัพท์ที่ใช้ ในชีวิตประจำวันเสมอ					

ภาคผนวก ค
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.600
2	6.769
3	3.334
4	4.715
5	3.870
6	3.360
7	3.357
8	3.813
9	4.075
10	5.024
11	3.240
12	3.424
13	3.211
14	3.416
15	2.701
16	5.000
17	2.575
18	8.775
19	6.009
20	3.000
21	2.729
22	2.624
23	3.274
24	6.065
25	4.478
26	2.464

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
27	7.201
28	3.564
29	6.148
30	3.416
31	3.361
32	5.017

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .946

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.438
2	2.714
3	2.469
4	4.465
5	2.286
6	2.853
7	8.584
8	3.862
9	2.996
10	5.338
11	2.260
12	2.728

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .859

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
ก. ด้านความรู้	
1	2.593
ข. ด้านความรู้สึก	
2	2.630
3	5.692
4	2.302
5	3.325
6	2.868
7	2.416
8	3.000
9	4.583
10	2.342
11	2.249
ค. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม	
12	3.360
13	2.302
14	2.575
15	4.366
16	2.826
17	2.523

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .811

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.512
2	7.128
3	4.249
4	2.582
5	4.583
6	3.972
7	5.461
8	2.497
9	2.826
10	2.966
11	3.742
12	3.000
13	3.166
14	6.037
15	3.680
16	3.059

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .891

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.281
2	3.538
3	5.780
4	3.494
5	5.993
6	3.193
7	4.366
8	5.376
9	5.150

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .873

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการเลียนแบบครู

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.989
2	4.245
3	3.051
4	7.897
5	2.750
6	2.546
7	4.333
8	9.000

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .809

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.384
2	4.292
3	6.859
4	6.141
5	3.162
6	5.150
7	3.055
8	4.583
9	2.434
10	2.236
11	4.848
12	3.972
13	3.265

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .908

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความขยันหมั่นเพียรในการ
เรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.828
2	5.508
3	2.743
4	5.389
5	6.778
6	5.461
7	5.856
8	3.771
9	7.638
10	3.100
11	2.620
12	4.320
13	3.479
14	4.583
15	8.695
16	8.584
17	4.583
18	5.463
19	2.469
20	2.692
21	2.448
22	3.868
23	7.000
24	6.719
25	3.580
26	4.925

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
27	5.906
28	7.492
29	3.454
30	3.144
31	7.729
32	7.022
33	2.853
34	5.292
35	2.868
36	3.532
37	5.292
38	3.274
39	4.710
40	2.505
41	5.495
42	3.564
43	5.245
44	4.465
45	2.280
46	4.848

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .977

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวสุรีย์พร ถาวรล้ำเลิศ
วันเดือนปีเกิด	22 เมษายน 2521
สถานที่เกิด	จังหวัดสมุทรสงคราม
ที่อยู่ปัจจุบัน	83/6 หมู่ 6 ตำบลเบิกไพร อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี 70110 โทร. 032-221301, 032-343058, 085-1758042
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู คศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเทวสังฆาราม) จังหวัดกาญจนบุรี โทร. 034-511724
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนนารีวุฒิ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
พ.ศ. 2543	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) จาก มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. 2553	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร